

U S T A W A

z dnia ...

Prawo komunikacji elektronicznej¹⁾

DZIAŁ I. Postanowienia ogólne

ROZDZIAŁ 1. Zakres ustawy

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na zapewnianiu komunikacji elektronicznej, obejmującej:
 - a) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczanie sieci telekomunikacyjnych lub świadczenie powiązanych usług, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną” oraz
 - b) świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
- 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;
- 3) warunki podejmowania i wykonywania działalności polegającej na dostarczaniu sieci i powiązanych zasobów oraz świadczeniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych;
- 4) zadania i obowiązki na rzecz bezpieczeństwa sieci i usług, w zakresie telekomunikacji;
- 5) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie komunikacji elektronicznej;
- 6) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz zasobami numeracji;
- 7) prawa i obowiązki użytkowników końcowych oraz użytkowników urządzeń radiowych;
- 8) zasady dostępu oraz warunki regulowania rynku komunikacji elektronicznej;
- 9) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe;
- 10) warunki świadczenia usługi powszechnej;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 321/36 z 17.12.2018).

- 11) wymagania dotyczące udogodnień dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami w zakresie dostępu do publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej;
- 12) warunki przetwarzania danych, w tym danych osobowych, w ramach świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej oraz ochrony tajemnicy komunikacji elektronicznej;
- 13) funkcjonowanie organów właściwych w sprawach komunikacji elektronicznej, ich współdziałanie z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji komunikacji elektronicznej.

Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) abonent – użytkownika końcowego, który jest stroną umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej zawartej z dostawcą usług komunikacji elektronicznej;
- 2) aparat publiczny – publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej lub karty płatniczej;
- 3) aparatura – aparaturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2388);
- 4) bezpieczeństwo sieci i usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej do odpierania wszelkich działań naruszających dostępność, autentyczność, integralność lub poufność:
 - a) tych sieci lub usług,
 - b) przetwarzanych danych i treści objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej,
 - c) innych świadczonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej usług związanych z usługami komunikacji elektronicznej lub sieciami telekomunikacyjnymi tego przedsiębiorcy;
- 5) częstotliwości zharmonizowane – częstotliwości, których dostępność i efektywne wykorzystanie uregulowano za pomocą zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznego środka wykonawczego zgodnie z art. 4 decyzji nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 1–6);

- 6) dostarczanie sieci telekomunikacyjnej – przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub umożliwianie dostępu;
- 7) dostawca usług komunikacji elektronicznej – dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podmiot świadczący publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów;
- 8) dostęp – udostępnianie zasobów przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych, w szczególności:
 - a) sieci telekomunikacyjnych wraz z powiązаныmi zasobami, w szczególności lokalnej pętli abonenckiej oraz obiektów i usług niezbędnych do obsługi lokalnej pętli abonenckiej,
 - b) odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wsparcia operacyjnego,
 - c) systemów informacyjnych lub baz danych na potrzeby przygotowywania zamówień, dostaw, zamawiania, konserwacji i reklamacji oraz fakturowania,
 - d) usług sieci wirtualnych,
 - e) nieruchomości, w tym budynku;
- 9) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej (pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej) lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej);
- 10) elektroniczny przewodnik po programach – środek lub rozwiązanie techniczne umożliwiające wybór programów, stosowane w systemach telewizji cyfrowej, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym;
- 11) fale radiowe – fale elektromagnetyczne o częstotliwościach niższych niż 3000 GHz, rozchodzące się w przestrzeni bez pomocy sztucznego przewodnika;
- 12) incydent bezpieczeństwa – każde zdarzenie, które ma rzeczywisty, niekorzystny skutek dla bezpieczeństwa sieci i usług;

- 13) infrastruktura techniczna – infrastrukturę techniczną w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471 i 875);
- 14) infrastruktura telekomunikacyjna – fizyczne elementy sieci telekomunikacyjnej, w szczególności urządzenia telekomunikacyjne, linie kablowe oraz powiązane zasoby, oprócz powiązanych usług, budynków i wejść do budynków, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji;
- 15) instrukcja – opracowaną przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej szczegółową instrukcję w zakresie prowadzonej przez niego rachunkowości regulacyjnej, zawierającą opis przyjętych w jego przedsiębiorstwie sposobów wyodrębnienia aktywów i pasywów, przychodów i kosztów na działalności w zakresie dostępu lub usług na rynku detalicznym;
- 16) interfejs – układ elektryczny, elektroniczny lub optyczny, z oprogramowaniem lub bez oprogramowania lub oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę sygnałów o określonej postaci pomiędzy urządzeniami połączonymi za jego pośrednictwem zgodnie z odpowiednią specyfikacją techniczną;
- 17) interfejs programistyczny aplikacji – interfejs umożliwiający łączenie, współpracę, wymianę informacji pomiędzy aplikacjami dostarczonymi przez nadawców lub dostawców usług, a urządzeniami telewizji cyfrowej służącymi do przekazywania cyfrowych sygnałów umożliwiających świadczenie usług telewizyjnych lub radiofonicznych;
- 18) interoperacyjność usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych oraz odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług przez nie świadczonych;
- 19) kalkulacja kosztów – wyliczanie przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej kosztów związanych ze świadczeniem usług, odrębnie dla każdej z usług, dla której przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić kalkulację kosztów, zgodnie z zatwierdzonym na dany rok obrotowy przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, opisem kalkulacji kosztów;
- 20) kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu operatora podłączającego swoją sieć do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;
- 21) komunikat – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług komunikacji

elektronicznej; nie obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych transmitowanych poprzez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania użytkownika otrzymującego informację;

- 22) konsument – osobę fizyczną wnoszącą o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu;
- 23) lokalna pętla abonencka – fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;
- 24) lokalna podpętla abonencka – częściową lokalną pętlę abonencką łączącą zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 25) lokalna sieć radiowa – system dostępu bezprzewodowego o niskiej mocy i bliskim zasięgu, stwarzający niskie ryzyko zakłóceń dla innych tego typu systemów stosowanych w pobliżu przez innych użytkowników, wykorzystujący na zasadzie niewyłączności częstotliwości zharmonizowane;
- 26) multipleks – zespolony strumień danych cyfrowych, składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych, oraz danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami powiązany;
- 27) nadawca – nadawcę w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805);
- 28) nadużycie telekomunikacyjne – świadczenie lub korzystanie z usługi telekomunikacyjnej, urządzeń telekomunikacyjnych, niezgodnie z ich przeznaczeniem, zawartymi umowami, obowiązującymi przepisami prawa, albo obowiązującymi normami technicznymi, których celem lub skutkiem jest wyrządzenie szkody przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. Obejmuje ono w szczególności:
 - a) inicjowanie wysłania lub odbieranie komunikatów, przekazów telekomunikacyjnych lub połączeń głosowych w sieci telekomunikacyjnej z wykorzystaniem urządzeń telekomunikacyjnych lub programów, których celem nie jest skorzystanie z usługi

telekomunikacyjnej, lecz ich zarejestrowanie na punkcie połączenia sieci telekomunikacyjnych bądź przez systemy rozliczeniowe (sztuczny ruch),

- b) nieuprawnioną modyfikację informacji adresowej w postaci numeru telefonu lub identyfikatora użytkownika wywołującego połączenie głosowe albo wysyłającego komunikat lub przekaz telekomunikacyjny, uniemożliwiającą lub istotnie utrudniającą ustalenie przez użytkowników rządowych lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych uczestniczących w realizacji połączenia głosowego albo dostarczeniu komunikatu, przekazu telekomunikacyjnego, numeru telefonu lub identyfikatora, przy użyciu którego nastąpiło zainicjowanie przez użytkownika połączenia głosowego, komunikatu lub przekazu telekomunikacyjnego (nieuprawniona zmiana informacji adresowej);
- 29) numer alarmowy – numer ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych udostępniany służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy;
 - 30) numer geograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci;
 - 31) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, numer, do którego połączenia są bezpłatne albo numer wykorzystywany do świadczenia usług z dodatkowym świadczeniem;
 - 32) odbiornik radiofonii cyfrowej – urządzenie używane zwykle przez konsumenta służące do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, a także demultiplekser i dekodery odbieranych usług oraz antenę lub złącze antenowe;
 - 33) odbiornik sygnału telewizyjnego – urządzenie używane zwykle przez konsumenta służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator, demultiplekser i dekodery odbieranych usług oraz wyświetlacz obrazu albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;

- 34) operator multipleksu – podmiot, który:
 - a) uzyskał rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w multipleksie oraz
 - b) prowadzi działalność telekomunikacyjną i posiada własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub zawarł umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału multipleksu z operatorem sieci nadawczej;
- 35) operator sieci nadawczej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługi transmisji sygnałów radiodifuzyjnych drogą rozszewczą naziemną;
- 36) połączenie – fizyczne lub logiczne połączenie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych pozwalające na przesłanie przekazów telekomunikacyjnych;
- 37) połączenie głosowe – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej, pozwalające na dwukierunkową komunikację głosową;
- 38) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, celem umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego; połączenie sieci stanowi szczególny rodzaj dostępu realizowanego pomiędzy operatorami;
- 39) powiązane usługi – usługi powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają świadczenie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności;
- 40) powiązane zasoby – powiązane usługi, infrastrukturę techniczną, okablowanie pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, anteny i urządzenia, powiązane z siecią telekomunikacyjną lub usługami komunikacji elektronicznej, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, które mogą służyć do tego celu;

- 41) przedsiębiorca komunikacji elektronicznej – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot świadczący usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów;
- 42) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnej, świadczeniu powiązanych usług lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do:
 - a) świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług telekomunikacyjnych”,
 - b) dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług, zwany jest „operatorem”;
- 43) przekaz telekomunikacyjny – treść rozmów głosowych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
- 44) przyłącze telekomunikacyjne:
 - a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym,
 - b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej– umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 45) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 46) publicznie dostępna usługa komunikacji elektronicznej – usługę komunikacji elektronicznej dostępną dla ogółu użytkowników;
- 47) publicznie dostępna usługa komunikacji interpersonalnej – usługę komunikacji interpersonalnej dostępną dla ogółu użytkowników;
- 48) publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników, dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, połączeń głosowych krajowych lub krajowych i międzynarodowych, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji;
- 49) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;

- 50) punkt dystrybucji – fizyczny punkt, w którym możliwe jest zapewnienie dostępu wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązаныmi zasobami znajdującymi się pomiędzy tym punktem a zakończeniami sieci;
- 51) rachunkowość regulacyjna – szczególny, w stosunku do rachunkowości prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680 oraz z 2020 r. poz. 568), rodzaj rachunkowości prowadzonej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej w odniesieniu do jego działalności w zakresie świadczenia dostępu lub usług na rynku detalicznym, zgodnie z zatwierdzoną na dany rok obrotowy przez Prezesa UKE instrukcją;
- 52) radiolokacja – określanie położenia, prędkości lub innych parametrów obiektu lub uzyskiwanie informacji dotyczących tych parametrów dzięki właściwościom propagacyjnym fal radiowych;
- 53) rezerwacja częstotliwości – określenie częstotliwości lub zasobów orbitalnych, które we wskazanym w rezerwacji okresie pozostają w dyspozycji podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych;
- 54) ruchoma publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci nie mają stałej lokalizacji;
- 55) rynek detaliczny – rynek produktów i usług w zakresie usług komunikacji elektronicznej dla użytkowników końcowych;
- 56) samochodowy odbiornik radiofoniczny – odbiornik radiofonii cyfrowej wbudowany do pojazdów kategorii M, o których mowa w pkt 1 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695 i 1087);
- 57) sieć dostępu – infrastrukturę telekomunikacyjną na odcinku pomiędzy zakończeniem sieci a punktem dystrybucji, obejmującą w szczególności łącza abonenckie, urządzenia do koncentracji łączy abonenckich lub urządzenia do zarządzania siecią dostępu;
- 58) sieć o bardzo dużej przepustowości – publiczną sieć telekomunikacyjną:
 - a) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do punktu dystrybucji w miejscu świadczenia usługi,
 - b) składającą się z linii światłowodowych co najmniej do stacji bazowej telefonii komórkowej,

- c) stacjonarną lub bezprzewodową sieć telekomunikacyjną, która spełnia podobne wymagania dotyczące parametrów jakości jak sieć telekomunikacyjna, o której mowa w lit. a i b, w typowych warunkach panujących w czasie największego ruchu. Podobne wymagania dotyczące jakości sieci odnoszą się do: odporności, parametrów związanych z błędami oraz opóźnienia i jego zmienności, a także zdolności do świadczenia usług dostępu do internetu o prędkości co najmniej 100 Mb/s pobierania danych, a także o prędkości co najmniej 100 Mb/s w przypadku wysyłania danych w stacjonarnych sieciach telekomunikacyjnych lub o prędkości co najmniej 30 Mb/s w przypadku wysyłania danych w bezprzewodowych sieciach telekomunikacyjnych;
- 59) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne, a także urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają przekazywanie sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od rodzaju przekazywanej informacji;
- 60) służba radiokomunikacyjna – nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych;
- 61) służba radiokomunikacyjna amatorska – służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych;
- 62) stacjonarna publiczna sieć telekomunikacyjna – publiczną sieć telekomunikacyjną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;
- 63) sygnał multipleksu – sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodifuzyjnej, przenoszący treści zawarte w multipleksie;
- 64) system dostępu warunkowego – środki lub rozwiązania techniczne, które powodują, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;
- 65) sytuacja szczególnego zagrożenia – stan nadzwyczajny, sytuację kryzysową, w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. 2019 r.

- poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i 695) lub bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa sieci i usług;
- 66) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, które przekracza dopuszczalne poziomy zaburzeń;
 - 67) szkodliwe zakłócenia – zakłócenia, które:
 - a) zagrażają funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub innej służby radiokomunikacyjnej związanej z bezpieczeństwem lub
 - b) w sposób poważny pogarszają, utrudniają lub wielokrotnie przerywają wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;
 - 68) świadczenie usług komunikacji elektronicznej – świadczenie usług telekomunikacyjnych lub usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
 - 69) świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług;
 - 70) telekomunikacja - nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;
 - 71) telekomunikacyjne urządzenie końcowe – urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończeń sieci;
 - 72) trwały nośnik – trwały nośnik w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287);
 - 73) urządzenie radiowe – urządzenie telekomunikacyjne, które celowo emituje lub odbiera fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji, lub urządzenie telekomunikacyjne, które musi zostać uzupełnione o dodatkowy element, aby mogło celowo emitować lub odbierać fale radiowe na potrzeby radiokomunikacji lub radiolokacji;
 - 74) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji;
 - 75) usługa dodatkowego obciążania rachunku – usługę polegającą na pośredniczeniu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w sprzedaży towarów lub świadczeniu usług niedostarczanych abonentom bezpośrednio przez tego dostawcę, której wartość jest uwzględniana na fakturze za wykonane usługi komunikacji elektronicznej i nie przekracza

kwot wskazanych w art. 6 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794);

- 76) usługa komunikacji elektronicznej – usługę świadczoną za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, zwykle za wynagrodzeniem, z wyłączeniem usług związanych z zapewnianiem albo wykonywaniem kontroli treści przekazywanych przy wykorzystaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej, obejmującą:
- a) usługę dostępu do internetu w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1–18, z późn. zm.),
 - b) usługę komunikacji interpersonalnej,
 - c) usługę polegającą całkowicie lub głównie na przekazywaniu sygnałów, w tym usługę transmisyjną stosowaną na potrzeby świadczenia usług komunikacji maszyna – maszyna oraz na potrzeby nadawania;
- 77) usługa komunikacji interpersonalnej – usługę umożliwiającą bezpośrednią interpersonalną i interaktywną wymianę informacji za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej między skończoną liczbą osób, gdzie osoby inicjujące połączenie lub uczestniczące w nim decydują o jego odbiorcy lub odbiorcach, z wyłączeniem usług, w których interpersonalna i interaktywna komunikacja stanowi wyłącznie funkcję podrzędną względem innej usługi podstawowej, w tym usługę, która:
- a) umożliwia realizację połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery”,
 - b) nie umożliwia realizacji połączeń z numerami z planu numeracji krajowej lub międzynarodowych planów numeracji, zwaną „usługą komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów”;
- 78) usługa o wartości wzbogaczonej – każdą usługę komunikacji elektronicznej wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;
- 79) usługa telekomunikacyjna – usługę komunikacji elektronicznej z wyłączeniem usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów;

- 80) usługa z dodatkowym świadczeniem - usługę telekomunikacyjną obejmującą usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, które może być realizowane przez inny podmiot niż dostawca usługi telekomunikacyjnej;
- 81) użytkowanie cywilne – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez podmioty inne niż podmioty będące użytkownikami rządowymi, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z łącznością bezprzewodową, realizowanego w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilnego;
- 82) użytkowanie cywilno-rządowe – wykonywanie, zarówno służby radiokomunikacyjnej w celu zaspokojenia potrzeb społecznych związanych z łącznością bezprzewodową realizowanej, w szczególności przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz nadawców radiofonicznych i telewizyjnych, jak i wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych, z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania cywilno-rządowego;
- 83) użytkowanie rządowe – wykonywanie służby radiokomunikacyjnej przez użytkowników rządowych, z wykorzystaniem częstotliwości przeznaczonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości do użytkowania rządowego, w szczególności dla takich celów jak: obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz ochrona zdrowia i mienia obywateli;
- 84) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi;
- 85) użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb;
- 86) użytkownik rządowy – wykonujące działalność telekomunikacyjną lub używające urządzeń radiowych:
 - a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb,

- b) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
 - c) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych – na czas pobytu,
 - d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – dla własnych potrzeb,
 - e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych - dla własnych potrzeb,
 - f) misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów oraz pod warunkiem uzyskania zgody, o której mowa w art. 136,
 - g) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb,
 - h) jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej – dla własnych potrzeb;
- 87) zakończenie sieci – fizyczny punkt, w którym abonent otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie, zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta;
- 88) zasoby orbitalne – pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.

Art. 3. 1. Jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, minister właściwy do spraw

informatyzacji zapewni również w aktach wykonawczych do niniejszej ustawy jednakowe traktowanie tych podmiotów.

2. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania zasobami numeracji, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane w szczególności przez:

- 1) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU);
- 2) Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT);
- 3) Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC);
- 4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC);
- 5) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI);
- 6) Radę Północnoatlantycką (NAC).

3. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 2, zwane są dalej „przepisami międzynarodowymi”.

Art. 4. 1. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne i zalecenia Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu.

2. W przypadku zaleceń Komisji Europejskiej, które mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 321/36 z 17.12.2018), zwanej dalej „EKŁE”, Prezes UKE może odstąpić od stosowania tych zaleceń, powiadamiając o tym Komisję Europejską i uzasadniając swoje stanowisko.

3. Prezes UKE uwzględnia przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska, najlepsze praktyki i metodologie przyjmowane przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, zwany dalej „BEREC”, w ich aktualnym brzmieniu.

ROZDZIAŁ 2.

Wykonywanie gospodarczej działalności telekomunikacyjnej

Oddział 1.

Wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i jednostek samorządu terytorialnego

Art. 5. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem PT”. Wpisowi do rejestru PT podlega również działalność telekomunikacyjna prowadzona przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (UE) oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi” albo państwa, które zawarło z UE i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.

2. Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, niebędąca działalnością gospodarczą, prowadzona przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie wyodrębnionej, w szczególności w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, zwanego dalej „rejestrem JST”.

3. Nie stanowi działalności telekomunikacyjnej umożliwianie korzystania z publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, jeżeli jest to działalność dodatkowa w stosunku do wykonywanej przez podmiot działalności głównej.

4. Prezes UKE prowadzi rejestr PT oraz rejestr JST w systemie teleinformatycznym.

5. Rejestr PT i rejestr JST są jawne i udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanej dalej „stroną podmiotową BIP UKE”.

Art. 6. 1. Wpis do rejestru PT dokonywany jest na wniosek przedsiębiorcy lub innego podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, zawierający następujące dane:

- 1) firmę lub nazwę wnioskodawcy, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie formy prawnej wnioskodawcy;
- 3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku jego braku numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer w innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim lub innym państwie określonym w art. 5 ust. 1, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) imię, nazwisko, adres, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby, która jest upoważniona do reprezentowania wnioskodawcy przed Prezesem UKE;
- 5) opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub powiązanych usług, których dotyczy wniosek;
- 6) datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z państwa członkowskiego albo państwa, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług, również planowaną datę zakończenia działalności;
- 7) adres strony internetowej wnioskodawcy, jeżeli taką stronę posiada;
- 8) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna.

2. Wniosek o wpis do rejestru PT zawiera oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia r. - Prawo komunikacji elektronicznej.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 7. 1. Wpis do rejestru JST dokonywany jest na wniosek jednostki samorządu terytorialnego wykonującej działalność w zakresie telekomunikacji, zawierający następujące dane:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) numer TERYT;
- 4) oznaczenie formy prawnej prowadzenia działalności w zakresie telekomunikacji przez wnioskodawcę;
- 5) firmę lub nazwę podmiotu prowadzącego działalność w zakresie telekomunikacji, jeżeli ta działalność jest prowadzona w formie wyodrębnionej;
- 6) opis działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek;
- 7) numer i datę podjęcia uchwały organu stanowiącego o rozpoczęciu działalności w zakresie telekomunikacji;
- 8) imię, nazwisko, adres, adres poczty elektronicznej i numer telefonu osoby, która jest upoważniona do reprezentowania wnioskodawcy przed Prezesem UKE;
- 9) obszar, na którym będzie wykonywana działalność w zakresie telekomunikacji;
- 10) datę rozpoczęcia działalności w zakresie telekomunikacji.

2. Wniosek o wpis do rejestru JST zawiera oświadczenie o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą;
- 2) znane są mi i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie telekomunikacji, której dotyczy wniosek, wynikające z ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dniar. – Prawo komunikacji elektronicznej.” Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 8. 1. Prezes UKE dokona wpisu wnioskodawcy do rejestru PT albo rejestru JST w terminie do 3 dni roboczych od dnia wpływu tego wniosku lub od dnia uzupełnienia wniosku.

2. W przypadku, gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo art. 7 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

3. Jeżeli Prezes UKE, z zastrzeżeniem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może rozpocząć wykonywanie działalności telekomunikacyjnej.

4. Prezes UKE korzysta z informacji zawartych w publicznie dostępnych rejestrach w postaci elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru PT albo rejestru JST, w szczególności w celu weryfikacji danych wpisanych do rejestru PT albo rejestru JST.

5. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru PT albo rejestru JST zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 9. Rejestr PT obejmuje następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru PT”;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru PT oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i pkt 5–8.

Art. 10. Rejestr JST obejmuje następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru JST”;
- 2) datę wpływu wniosku o wpis do rejestru JST oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7 i pkt 9–10.

Art. 11. 1. Prezes UKE w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, wydaje zaświadczenie o wpisie do rejestru PT albo rejestru JST.

2. Zaświadczenie zawiera:

- 1) numer z rejestru PT albo rejestru JST;
- 2) dane, o których mowa w art. 9 pkt 2 i 3 albo art. 10 pkt 2 i 3;
- 3) informację o prawach przysługujących podmiotom wpisanym do rejestru PT albo rejestru JST na podstawie ustawy.

3. Zaświadczenie wydane w postaci elektronicznej mające moc dokumentu urzędowego, doręcza się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

4. W przypadku, gdy dane zawarte w zaświadczeniu różnią się od danych zawartych w rejestrze, przyjmuje się, że wiążący charakter mają dane zawarte w rejestrze.

5. Wydanie zaświadczenia nie podlega opłacie skarbowej.

Art. 12. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zmiany tych danych złożyć do Prezesa UKE wnioski o zmianę wpisu w rejestrze PT albo w rejestrze JST.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać numer z rejestru PT albo rejestru JST, dane podlegające zmianie oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2.

3. Prezes UKE na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze PT albo rejestrze JST i wystawia aktualne zaświadczenie w trybie, o którym mowa w art. 11.

Art. 13. Prezes UKE wykreśla z rejestru PT przedsiębiorcę telekomunikacyjnego:

- 1) na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego;
- 2) w przypadku wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej;
- 3) po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego;
- 4) po uzyskaniu informacji o wydaniu prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu prowadzenia działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 5) w przypadku niewypelnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1, za dwa kolejne lata;
- 6) po upływie terminu wskazanego we wniosku o wpis przez przedsiębiorcę z państwa członkowskiego albo państwa, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który czasowo świadczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi na zasadach określonych odpowiednio w przepisach Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo w przepisach innej umowy regulującej swobodę świadczenia usług.

Art. 14. Prezes UKE wykreśla podmiot z rejestru JST tylko na wniosek tego podmiotu.

Art. 15. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie rozpoczął wykonywania działalności telekomunikacyjnej w terminie wskazanym w art. 6 ust. 1 pkt 6 składa do Prezesa UKE wniosek o wykreślenie z rejestru PT w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od tego terminu.

2. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru PT albo rejestru JST zaprzestał wykonywania działalności objętej wpisem jest obowiązany złożyć do Prezesa UKE wniosek o wykreślenie z rejestru PT albo rejestru JST w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

3. Wniosek o wykreślenie z rejestru zawiera numer z rejestru PT albo rejestru JST, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2, także datę zaprzestania działalności objętej wpisem.

Art. 16. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wykreślony z rejestru PT na skutek wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, może uzyskać ponowny wpis do rejestru PT nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

2. Nie może uzyskać wpisu do rejestru PT wnioskodawca, który w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku wykonywał działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą wymagającą dokonania wpisu do rejestru PT bez takiego wpisu. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 8 ust. 3.

Art. 17. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 6, art. 7, art. 12 i art. 15 wnoszony jest na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, przy użyciu formularza elektronicznego, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

2. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie elektronicznym, pod którym udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 1.

3. Prezes UKE określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 poz. 346, 568 i 695).

Art. 18. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje do BEREC drogą elektroniczną każdy wniosek, na podstawie którego dokonano wpisu do rejestru PT.

Oddział 2.

Obowiązki informacyjne i sprawozdawcze

Art. 19. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 122 ust. 1, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji, z wyłączeniem użytkownika rządowego, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków, określonych w art. 382 ust. 1.

2. W przypadku, gdy informacje pozyskane na podstawie ust. 1, są niewystarczające Prezes UKE może pozyskiwać te informacje od innych podmiotów działających na rynku

komunikacji elektronicznej lub innych rynkach ściśle powiązanych z tym rynkiem. Podmioty te mają obowiązek przekazania informacji na żądanie Prezesa UKE.

3. Przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej na rynku hurtowym jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE danych księgowych dotyczących rynków detalicznych związanych z tym rynkiem hurtowym.

4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3, powinny być proporcjonalne do celu, jakiemu mają służyć, oraz zawierać:

- 1) wskazanie podmiotu obowiązującego do przekazania informacji;
- 2) datę;
- 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;
- 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;
- 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;
- 6) uzasadnienie;
- 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 409 ust. 2.

5. Prezes UKE może zastosować do pozyskania informacji, o których mowa w ust. 1–3, opracowane przez siebie formularze, dążąc do ujednoczenia i zapewnienia spójności pozyskanych informacji.

Art. 20. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

2. Obowiązkowi przedłożenia sprawozdania z działalności telekomunikacyjnej, w terminie określonym w ust. 1, podlega podmiot wykreślony z rejestru, za okres wykonywanej działalności telekomunikacyjnej w roku, w którym nastąpiło wykreślenie z rejestru.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, przekazywane są na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, przy użyciu formularzy elektronicznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

4. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresach elektronicznych, pod którymi udostępnione będą formularze elektroniczne, o których mowa w ust. 3.

5. Prezes UKE określi wzór dokumentu, przy użyciu którego przekazywane są dane, o których mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 21. 1. Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w art. 19 ust. 1-3, organom regulacyjnym państw członkowskich, BEREC i Komisji Europejskiej, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

2. Prezes UKE informuje podmiot, o którym mowa w art. 19 ust. 1–3 o udostępnieniu informacji dostarczonej uprzednio przez ten podmiot na żądanie Prezesa UKE.

Art. 22. 1. Podmiot udostępniający Prezesowi UKE na jego żądanie lub na podstawie przepisów ustawy informacje lub dokumenty zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa może je zastrzec w całości lub w części.

2. Zastrzegając część informacji lub dokumentu podmiot przekazuje również informacje lub dokumenty niezawierające zastrzeżonych części. W przypadku nieprzekazania informacji lub dokumentu niezawierających zastrzeżonych części, zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić zastrzeżenie, jeżeli uzna, że zastrzeżone części informacji lub dokumentu nie stanowią tajemnicy przedsiębiorstwa.

4. Zastrzeżenie uwzględnia się przy udostępnianiu informacji lub dokumentów oraz zapewnianiu dostępu do informacji publicznej.

5. W przypadku ustawowego obowiązku przekazania informacji lub dokumentów otrzymanych od podmiotu, o którym mowa w ust. 1, innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym, Komisji Europejskiej lub BEREC, informacje i dokumenty przekazuje się wraz z zastrzeżeniem i pod warunkiem jego przestrzegania.

ROZDZIAŁ 3

Oplaty

Art. 23. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza roczną opłatę telekomunikacyjną związaną z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez organy administracji, o których mowa w art. 375 ust. 1, w tym:

- 1) prowadzeniem rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 2) wydawaniem decyzji administracyjnych, z wyłączeniem decyzji, za które odrębne przepisy przewidują pobieranie opłat;
- 3) badaniem, weryfikacją i kontrolą rynków właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych;

- 4) rozstrzygnianiem sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 5) współpracą z instytucjami unijnymi i międzynarodowymi w zakresie wynikającym z przepisów prawa krajowego i unijnego oraz zawartych umów międzynarodowych;
- 6) pozostałymi zadaniami związanymi z funkcjonowaniem UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn rocznych przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia opłaty, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, i wskaźnika opłaty, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy inwestycyjnej, o której mowa w art. 227 ust. 1.

4. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 0,05% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obowiązującego do uiszczenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej.

6. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły kwotę 10 milionów złotych.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje Prezesowi UKE, w terminie 4 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim.

8. Prezes UKE udostępnia corocznie na stronie podmiotowej BIP UKE, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wskaźnika opłaty oraz terminy i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 1, kierując się wysokością wydatków Prezesa UKE i ministra właściwego do spraw informatyzacji, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których

mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna, wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, oraz potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokością kosztów, o których mowa w ust. 8.

10. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do 15 grudnia każdego roku komunikat o wysokości wskaźnika opłaty.

Art. 24. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczną opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu o kwotę wynikającą z umowy inwestycyjnej, o której mowa w art. 227 ust. 1.

3. Obowiązek ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 91 oraz podmiotu upoważnionego, o którym mowa w art. 122 ust. 4.

4. Podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu, na podstawie decyzji, o której mowa w art. 133 lub art. 134 uiszcza roczną opłatę, o której mowa w ust. 1.

5. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 99 ust. 3, uiszcza dodatkową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż opłata roczna, o której mowa w ust. 1, ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.

6. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w drodze postępowania, o którym mowa w art. 88 ust. 1, uiszcza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres w kwocie stanowiącej iloczyn:

- 1) wartości częstotliwości o szerokości 1 MHz dla takiego samego obszaru i wykorzystywania częstotliwości, uzyskanej w wyniku przeprowadzenia ostatniego przetargu, aukcji albo konkursu na rezerwację częstotliwości z danego zakresu częstotliwości;
- 2) ilości MHz objętych rezerwacją częstotliwości na kolejny okres oraz

3) średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem udostępnianych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za okres od roku, w którym przeprowadzono ostatni przetarg, aukcję albo konkurs na rezerwację częstotliwości, o których mowa w pkt 1, do roku poprzedzającego rok, w którym złożono wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

7. W przypadku dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, inny niż okres, na który wydano rezerwację częstotliwości, o których mowa w ust. 6 pkt 1, opłatę określa się proporcjonalnie do okresu, na jaki dokonywana jest ta rezerwacja częstotliwości.

8. Jeżeli w wyniku przetargu, aukcji albo konkursu dokonano więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości, wartość częstotliwości o szerokości 1 MHz, o której mowa w ust. 6 pkt 1, zostaje uśredniona w stosunku do opłat jednorazowych za rezerwację częstotliwości, zadeklarowanych przez wyłonione podmioty.

9. W przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres z zakresu, dla którego nie były wcześniej przeprowadzone przetarg, aukcja albo konkurs albo zostały one przeprowadzone, ale nie zostały rozstrzygnięte, kwotę opłaty ustala Prezes UKE na podstawie opinii powołanego przez siebie biegłego lub biegłych w przedmiocie wartości rynkowej tych częstotliwości. Koszt opinii biegłego lub biegłych ponosi podmiot, który złożył wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia wnioskodawcy przez Prezesa UKE o sporządzeniu opinii.

10. Opłaty, o których mowa w ust. 1, w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych nie mogą być wyższe niż:

- 1) w służbie stałej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 20 000 złotych;
- 2) w służbie satelitarnego badania ziemi za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;
- 3) w służbie meteorologii satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;
- 4) w służbie radionawigacji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;
- 5) w służbie operacji kosmicznych za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;
- 6) w służbie badań kosmosu za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 5000 złotych;

- 7) w służbie radiodiffuzji satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 40 000 złotych;
- 8) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację – 80 000 złotych;
- 9) w służbie ruchomej satelitarnej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz wykorzystywanymi przez uzupełniające elementy naziemne systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na obszarze jednej gminy lub mniejszym – 500 złotych;
- 10) w służbie radiolokalizacyjnej za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stację radarową – 1000 zł;
- 11) w służbie lotniczej za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jeden system lotniskowy – 100 złotych;
- 12) w służbie morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez jedną stację nadbrzeżną w relacji łączności brzeg – statek – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz przez każdą stację lądową przewoźną lub przenośną w relacji łączności brzeg – statek – 100 złotych;
- 13) w służbie radiodiffuzji naziemnej:
 - a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie poniżej 300 kHz – 0,5 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie od 300 kHz do 3000 kHz – 110 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3 MHz do 30 MHz – 400 złotych,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 30 MHz do 174 MHz:
 - w przypadku gminy wiejskiej – 2,25 złotych,
 - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 2,25 złotych,
 - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 6,5 złotych,
 - w przypadku miasta na prawach powiatu – 25 złotych,
 - e) za prawo do dysponowania jednym programem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną w zakresie powyżej 174 MHz – 99 000 złotych,

- f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 174 MHz do 862 MHz:
 - w przypadku gminy wiejskiej – 345 złotych,
 - w przypadku gminy miejsko-wiejskiej – 345 złotych,
 - w przypadku gminy miejskiej, z wyłączeniem miast na prawach powiatu – 990 złotych,
 - w przypadku miasta na prawach powiatu – 5000 złotych,
 - g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, wykorzystywanymi przez system cyfrowy na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 862 MHz – 500 złotych;
- 14) w służbie stałej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz – 100 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz – 10 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – 2000 złotych,
 - e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz, w jednym prześle linii radiowej w zakresie od 30 MHz do 1 GHz – 5 złotych,
 - f) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 1 GHz do 11,7 GHz – 5000 złotych,
 - g) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz, w jednym prześle linii radiowej, w zakresie powyżej 11,7 GHz – 2000 złotych;
- 15) w służbie ruchomej lądowej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 100 złotych,

- b) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie do 470 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 złotych,
- c) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 kHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości poniżej 200 kHz – 10 złotych,
- d) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 470 MHz do 3400 MHz, wykorzystywanymi przez urządzenia radiowe wykorzystujące kanały radiowe o szerokości 200 kHz i większej – 400 złotych,
- e) za prawo do dysponowania częstotliwościami o łącznej szerokości 1 MHz na obszarze jednej gminy lub mniejszym, w zakresie powyżej 3400 MHz – 500 złotych.

11. Limity opłat, o których mowa w ust. 10, obniża się do 50% w przypadku wykorzystywania częstotliwości wyłącznie do:

- 1) świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki służby zdrowia oraz jednostki ratownictwa górskiego, wodnego i górniczego;
- 2) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof;
- 3) systemów radiokomunikacji wykorzystywanych w służbie morskiej i w żegludze śródlądowej przez administrację morską i administrację śródlądową oraz Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa w zakresie bezpieczeństwa żeglugi i ochrony brzegów;
- 4) wykonywania zadań z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS);
- 5) rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych niezawierających przekazów handlowych;
- 6) wykonywania zadań, o których mowa w art. 69, przez podmioty, o których mowa w art. 69 ust. 2.

12. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej:
 - a) w morskim paśmie VHF:
 - w kanale 16 (156,800 MHz),
 - w kanale 70 (156,525 MHz),
 - b) w morskim paśmie MF: 2174,5 kHz, 2182 kHz, 2187,5 kHz,
 - c) w zakresie 406,0–406,1 MHz,
 - d) przez jednostki pływające w relacji łączności statek - statek i statek - brzeg;
- 2) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej;
- 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:
 - a) za częstotliwości używane w niebezpieczeństwie i dla zapewnienia bezpieczeństwa: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,
 - b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny - Ziemia i statek powietrzny - statek powietrzny;
- 4) wykorzystywaną przez stacje nadawcze w służbie radionawigacyjnej i radiolokacyjnej lotniczej;
- 5) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla służby amatorskiej;
- 6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 134, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.

13. Użytkownicy rządowi, o których mowa w art. 2 pkt 86 lit. a, b, d, e, g i h, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie odrębnych przepisów, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.

14. Z zastrzeżeniem ust. 13, obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym złożono wniosek o rezygnację z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia.

15. W przypadku, gdy we wniosku, o którym mowa w ust. 14, określono termin rezygnacji z rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia, obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje w dniu, w którym przypada ten termin.

16. W przypadku cofnięcia rezerwacji częstotliwości, pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 133 lub art. 134, uiszczone opłaty nie podlegają zwrotowi. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia lub decyzji, o której mowa w art. 133 lub art. 134, opłaty pobierane za dysponowanie częstotliwością nie podlegają zwrotowi, jeżeli częstotliwości były wykorzystywane.

17. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami;
- 2) potrzebę zagwarantowania optymalnego i efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości;
- 3) konieczność stymulowania rozwoju konkurencji na rynku;
- 4) potrzebę zapobiegania wykluczeniu informacyjnemu, w szczególności na obszarach wiejskich;
- 5) specyfikę przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości;
- 6) korzyści społeczne związane z wykorzystaniem danego zasobu częstotliwości.

18. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 13, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 86 lit. a, b, d, e, g i h użytkujących częstotliwości przeznaczone do użytkowania rządowego.

Art. 25. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż:

- 1) za numer abonencki – 0,35 złotego;
- 2) za numer dla komunikacji maszyna-maszyna – 0,35 złotego;
- 3) za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną – 180 000 złotych;
- 4) za wyróżnik ruchomej sieci telekomunikacyjnej (PLMN) – 1 800 000 złotych;
- 5) za numer dostępu do sieci (NDS) – 60 000 złotych;
- 6) za numer 118CDU – 60 000 złotych;

- 7) za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI) – 550 złotych;
- 8) za numer strefowy abonenckich usług specjalnych za każdą strefę numeracyjną, w której przysługuje prawo do wykorzystywania numeru – 1600 zł; za numery alarmowe, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonentów, opłata nie jest pobierana;
- 9) za krajowy numer dostępu do usług sieci inteligentnej – 28 złotych;
- 10) za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów – 36 000 złotych;
- 11) za numer punktu sygnalizacyjnego - 12 000 złotych;
- 12) za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG – 55 złotych;
- 13) za kod sieci ruchomej (MNC) – 1200 złotych;
- 14) za kod sieci ATM – 1200 złotych;
- 15) za numer rutingowy (NR) – 1000 złotych.

3. Obowiązek uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji ustaje nie później niż z upływem 30 dni od daty złożenia wniosku o cofnięcie prawa do wykorzystywania tej numeracji.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze kwoty określone w ust. 2, oraz warunki wykorzystania zasobów numeracji, kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji, a także potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.

Art. 26. 1. Opłaty, o których mowa w art. 23–25, są pobierane przez UKE i stanowią dochód budżetu państwa lub przychód Funduszu Szerokopasmowego.

2. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu Szerokopasmowego stanowiące przychód tego Funduszu środki pobrane z tytułu opłat, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1, w wysokości określonej w art. 16a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.

Art. 27. Do opłat, o których mowa w art. 23–25, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 28. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat, o których mowa w art. 23-25, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 5-6, 7-9 oraz 13-15 działu III ustawy z dnia 29

sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.²). Uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Prezesowi UKE.

Art. 29. Podmiot, który złożył wniosek o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych wymagający poniesienia kosztów związanych z rejestracją w ITU sieci wykorzystującej częstotliwości lub zasoby orbitalne objęte wnioskiem zobowiązany jest do poniesienia kosztów tej procedury w terminie 6 miesięcy od wystawienia faktury przez ITU.

ROZDZIAŁ 4

Konsultacje

Oddział 1.

Postępowanie konsultacyjne

Art. 30. Prezes UKE przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:

- 1) określenia rynku właściwego, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 1, a także jego analizy i wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, lub uchylecia decyzji w tej sprawie,
 - 2) nałożenia, uchylecia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub nieposiadającego takiej pozycji,
 - 3) nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych,
 - 4) decyzji wydawanej na podstawie art. 154 ust. 1,
 - 5) postanowienia wydanego na podstawie art. 156 ust. 1 i art. 156 ust. 4,
 - 6) decyzji wydawanej na podstawie art. 162 ust. 1,
 - 7) decyzji wydawanej na podstawie art. 166,
 - 8) innych wskazanych w ustawie oraz w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- przeprowadza postępowanie konsultacyjne, umożliwiając zainteresowanym podmiotom wyrażenie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285, 568, 695, 1065, 1086 i 1106.

Art. 31. 1. Prezes UKE ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, udostępniając na stronie podmiotowej BIP UKE:

- 1) informacje określające przedmiot postępowania konsultacyjnego, sposób zgłaszania stanowisk do projektu rozstrzygnięcia oraz termin zgłaszania tych stanowisk nie krótszy niż 30 dni od dnia jego udostępnienia;
- 2) projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem.

2. Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”. W sprawach dotyczących rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego również Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”.

3. Wyniki postępowania konsultacyjnego udostępniane są na stronie podmiotowej BIP UKE, poprzez udostępnienie tych stanowisk uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.

4. W przypadku, gdy postępowanie konsultacyjne jest przeprowadzane przez podjęciem rozstrzygnięcia w drodze decyzji generalnej, projekt rozstrzygnięcia udostępniany jest również na stronie podmiotowej BIP UKE. Przepis art. 173 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. 1. W wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na bezpośrednie i poważne zagrożenie konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes UKE może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać decyzję w sprawach, o których mowa w art. 30, na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.

2. Wydanie kolejnej decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, w tym również decyzji w treści odpowiadającej - z wyjątkiem okresu obowiązywania - decyzji wydanej uprzednio, poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym. Decyzja ta wyłącza stosowanie decyzji, o której mowa w ust. 1, przed upływem okresu jej obowiązywania.

Art. 33. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o toczących się postępowaniach konsultacyjnych wraz z dodatkowymi dokumentami i tymi stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych.

Art. 34. Do spraw, o których mowa w art. 30, nie stosuje się przepisu art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695).

Oddział 2.

Postępowanie konsolidacyjne

Art. 35. 1. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 30, z wyłączeniem rozstrzygnięć, o których mowa w art. 159, mogą mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przesyłając Komisji Europejskiej, BEREC, i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.

2. Jednocześnie z czynnościami, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE dokumenty przekazane Komisji Europejskiej oraz zamieszcza otrzymane w tej sprawie opinie i decyzje.

Art. 36. 1. Prezes UKE przyjmuje rozstrzygnięcie, uwzględniając w możliwie najszerszym zakresie, przedstawione w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania projektu rozstrzygnięcia, opinie Komisji Europejskiej, BEREC lub organu regulacyjnego innego państwa. O przyjęciu rozstrzygnięcia Prezes UKE zawiadamia Komisję Europejską.

2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej oraz w zakresie zdefiniowania rynku właściwego różnego od tych, które zdefiniowano w zaleceniu Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze komunikacji elektronicznej podlegających regulacji ex ante, Komisja Europejska poinformuje Prezesa UKE o swojej opinii, w której stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu jednolitego rynku lub o swoich poważnych wątpliwościach co do zgodności tego środka z przepisami prawa Unii Europejskiej, Prezes UKE zawiesza postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku, gdy w tym okresie Komisja Europejska wyda decyzję, w której wezwie do wycofania w całości lub w części projektu rozstrzygnięcia, Prezes UKE uwzględni stanowisko Komisji Europejskiej i dokonuje zmiany projektu rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie w terminie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji przez Komisję Europejską.

3. W przypadku dokonania przez Prezesa UKE zmiany projektu rozstrzygnięcia na podstawie ust. 2 stosuje się przepisy art. 30-38. Nie stanowi zmiany projektu rozstrzygnięcia zmiana uzasadnienia tego projektu.

4. Prezes UKE przekazuje Komisji Europejskiej i BEREC informacje o wszystkich przyjętych ostatecznie rozstrzygnięciach, o których mowa w art. 35.

5. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.

Art. 37. 1. Jeżeli w odniesieniu do rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 35, w zakresie nałożenia, zmiany lub uchylenia obowiązku regulacyjnego nałożonego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej na podstawie art. 189, art. 190, art. 192-195, art. 199 lub art. 210, Komisja Europejska w terminie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, zawiadomi Prezesa UKE oraz BEREC o powodach uznania, że projekt rozstrzygnięcia stanowiłby przeszkodę do tworzenia jednolitego rynku lub, że istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tego rozstrzygnięcia z prawem Unii Europejskiej - rozstrzygnięcie to nie może zostać przyjęte przez kolejne trzy miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia przez Prezesa UKE.

2. W trzymiesięcznym terminie, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE ściśle współpracuje z Komisją Europejską oraz z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najsukuteczniejszego rozstrzygnięcia spełniającego cele, o których mowa w art. 375 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę opinie uczestników rynku i konieczność zapewnienia rozwoju spójnej praktyki regulacyjnej.

3. Jeżeli BEREC podziela stanowisko Komisji Europejskiej wyrażone w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE współpracuje z BEREC w celu określenia najwłaściwszego i najsukuteczniejszego rozstrzygnięcia.

4. Przed upływem trzymiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE może:

- 1) zmienić lub wycofać projektowane rozstrzygnięcie, uwzględniając w jak największym stopniu zawiadomienie Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, oraz opinię BEREC albo
- 2) podtrzymać swoje projektowane rozstrzygnięcie.

5. W terminie jednego miesiąca od wydania przez Komisję Europejską zalecenia zawierającego zobowiązanie do zmiany lub wycofania projektowanego rozstrzygnięcia lub wycofania przez Komisję Europejską zastrzeżeń odnośnie do projektowanego rozstrzygnięcia, w przypadku gdy BEREC nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, nie wydał opinii lub jeżeli Prezes UKE zmienił lub utrzymał projektowane rozstrzygnięcie zgodnie z ust. 4, Prezes UKE przesyła Komisji Europejskiej i BEREC treść ostatecznie przyjętego rozstrzygnięcia. Termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być wydłużony przez Prezesa UKE w przypadku potrzeby przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 30.

6. Jeżeli Prezes UKE postanowi nie zmieniać lub nie wycofywać projektowanego rozstrzygnięcia, pomimo negatywnego stanowiska wyrażonego przez Komisję Europejską w zaleceniu, o którym mowa w ust. 5, przedstawia Komisji Europejskiej uzasadnienie.

7. W terminie 6 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską decyzji zobowiązującej do wycofania projektowanego rozstrzygnięcia, objętego art. 154 ust. 1, art. 217 ust. 3 i art. 218, Prezes UKE uwzględnia stanowisko Komisji Europejskiej i zmienia projekt rozstrzygnięcia lub umarza postępowanie. Art. 36 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

8. Prezes UKE może wycofać projektowane rozstrzygnięcie na każdym etapie postępowania.

Art. 38. 1. Przepis art. 32 stosuje się do spraw objętych postępowaniem konsolidacyjnym.

2. Prezes UKE powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską, BEREC i organy regulacyjne innych państw członkowskich o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 1, przedstawiając uzasadnienie.

ROZDZIAŁ 5

Bezpieczeństwo sieci i usług oraz zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

Oddział 1

Bezpieczeństwo sieci i usług

Art. 39. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług komunikacji elektronicznej lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej, jest obowiązany uwzględniać możliwość wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej:

- 1) przeprowadza systematyczną ocenę ryzyka wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia;
- 2) podejmuje środki techniczne i organizacyjne zapewniające poziom bezpieczeństwa adekwatny do poziomu zidentyfikowanego ryzyka, minimalizujące w szczególności wpływ jaki na sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej lub podmioty korzystające z tych sieci lub usług może mieć wystąpienie sytuacji szczególnego zagrożenia, dotyczące następujących obszarów:
 - a) zapewnienia bezpieczeństwa infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - b) postępowania w przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia,

- c) odtwarzania dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub przywracania świadczenia usług komunikacji elektronicznej,
- d) monitorowania, kontroli i testowania sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej,

przy uwzględnieniu aktualnego stanu wiedzy technicznej oraz kosztów wprowadzenia tych środków;

3) z zastrzeżeniem ust. 3, dokumentuje czynności, o których mowa w pkt 1 i 2.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan, o którym mowa w art. 47 ust. 1 dokumentuje w tym planie czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić dla danego rodzaju działalności wykonywanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej minimalny zakres środków, o których mowa w ust. 2 pkt 2, lub sposób ich dokumentowania, biorąc pod uwagę rekomendacje międzynarodowe o charakterze specjalistycznym oraz mając na uwadze potrzebę podejmowania przez tego przedsiębiorcę działań zapewniających bezpieczeństwo sieci i usług.

Art. 40. 1. Prezes UKE może dokonywać oceny podjętych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, kierując się rekomendacjami Agencji Unii Europejskiej do spraw Cyberbezpieczeństwa, zwanej dalej „ENISA”.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE, na jego żądanie, informacji niezbędnych do dokonania oceny. Przepis art. 19 stosuje się odpowiednio.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązek:

- 1) zastosowania dodatkowych środków technicznych i organizacyjnych lub
- 2) w przypadku powstania uzasadnionych wątpliwości co do stosowania właściwych środków bezpieczeństwa, poddania się, na własny koszt, audytowi bezpieczeństwa przeprowadzanemu przez wykwalifikowany, wybrany przez przedsiębiorcę, niezależny podmiot i udostępnienia Prezesowi UKE wyników tego audytu.

Art. 41. 1. Audyt, o którym mowa w art. 40 ust. 3 pkt 2, może być przeprowadzony przez:

- 1) jednostkę oceniającą zgodność, akredytowaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544 oraz z 2020 r. poz. 1086), w zakresie właściwym do oceny bezpieczeństwa sieci i usług;
- 2) co najmniej dwóch audytorów posiadających:
 - a) co najmniej jeden z certyfikatów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. poz. 1560, z 2019 r. poz. 2220 i 2248 oraz z 2020 r. poz. 695 i 875) lub
 - b) co najmniej trzyletnią praktykę w przeprowadzaniu audytu w zakresie obejmującym bezpieczeństwo sieci i usług, lub
 - c) co najmniej dwuletnią praktykę w przeprowadzaniu audytu w zakresie obejmującym bezpieczeństwo sieci i usług i legitymujących się dyplomem ukończenia studiów podyplomowych w zakresie audytu bezpieczeństwa systemów informacyjnych, wydanym przez jednostkę organizacyjną, która w dniu wydania dyplomu była uprawniona, zgodnie z odrębnymi przepisami, do nadawania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych, technicznych lub prawnych.

2. Za praktykę w przeprowadzeniu audytu w zakresie obejmującym bezpieczeństwo sieci i usług, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b i c, uważa się udokumentowane wykonanie w ciągu ostatnich 3 lat przed dniem rozpoczęcia audytu, trzech audytów obejmujących bezpieczeństwo sieci i usług albo wykonywanie audytów obejmujących bezpieczeństwo sieci i usług w wymiarze czasu pracy nie mniejszym niż 1/2 etatu, związanych z:

- 1) przeprowadzaniem audytu wewnętrznego pod nadzorem audytora wewnętrznego;
- 2) przeprowadzaniem audytu zewnętrznego pod nadzorem audytora wiodącego;
- 3) wykonywaniem czynności kontrolnych, o których mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224);
- 4) wykonywaniem czynności kontrolnych, o których mowa w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 2020 r. poz. 1200).

3. Audytor jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych w związku z przeprowadzaniem audytem, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

4. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu i przekazuje je przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej wraz z dokumentacją z przeprowadzonego audytu.

Art. 42. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej po wykryciu incydentu bezpieczeństwa przekraczającego progi incydentu bezpieczeństwa określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 2, przekazuje Prezesowi UKE informację o jego wystąpieniu oraz podjętych środkach naprawczych.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) progi incydentu bezpieczeństwa, których przekroczenie powoduje powstanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze:
 - a) liczbę użytkowników, na których incydent bezpieczeństwa miał wpływ,
 - b) czas trwania skutków incydentu bezpieczeństwa,
 - c) obszaru, na którym wystąpiły skutki incydentu bezpieczeństwa,
 - d) zakres wpływu incydentu bezpieczeństwa na funkcjonowanie sieci i usług,
 - e) wpływ incydentu bezpieczeństwa na zachowanie tajemnicy komunikacji elektronicznej,
 - f) wpływ incydentu bezpieczeństwa na świadczenie usług kluczowych w rozumieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz funkcjonowanie infrastruktury krytycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,
 - g) wpływ incydentu bezpieczeństwa na połączenia do numerów alarmowych,
 - h) wpływ incydentu bezpieczeństwa na wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 46-56 ustawy;
- 2) wzór formularza do przekazywania informacji o wystąpieniu incydentu bezpieczeństwa - kierując się rekomendacjami lub wytycznymi ENISA oraz koniecznością zapewnienia Prezesowi UKE informacji niezbędnych do właściwego realizowania jego obowiązku, o którym mowa w art. 382 ust. 1 pkt 11.

3. Informacja o wystąpieniu incydentu bezpieczeństwa przekazywana jest na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, przy użyciu formularza elektronicznego, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

4. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie elektronicznym, pod którym udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 3.

5. Prezes UKE określi wzór informacji, o której mowa w ust. 3, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

6. W uzasadnionych przypadkach, z powodu braku możliwości przekazania informacji o wystąpieniu incydentu bezpieczeństwa w sposób, o którym mowa w ust. 3, informacja ta może być przekazana w postaci elektronicznej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej innych niż wskazane w ust. 3, obsługiwanych przez Prezesa UKE, albo w postaci papierowej.

7. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przekazuje informację o wystąpieniu incydentu bezpieczeństwa, znaną mu w chwili jej przekazywania, niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od momentu jego wykrycia. Informację uzupełnia w trakcie obsługi incydentu bezpieczeństwa.

8. Prezes UKE może zwrócić się do przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o uzupełnienie informacji, w tym stanowiących tajemnice prawnie chronione, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w ustawie.

Art. 43. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej wykonujący działalność na rynku detalicznym publikuje informacje, w tym na swojej stronie internetowej o:

- 1) potencjalnych zagrożeniach związanych z korzystaniem ze świadczonych przez niego usług komunikacji elektronicznej;
- 2) rekomendowanych środkach ochronnych i sposobach:
 - a) zabezpieczania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przed oprogramowaniem złośliwym,
 - b) zwiększenia bezpieczeństwa treści indywidualnych komunikatów, które użytkownicy mogą podjąć dla bezpieczeństwa korzystania z usług, w tym o związanych z tym kosztach;
- 3) przykładowych konsekwencjach braku lub nieodpowiedniego zabezpieczenia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, w przypadku szczególnego i znacznego zagrożenia wystąpienia incydentu bezpieczeństwa, informuje o nim swoich użytkowników, na których takie zagrożenie może mieć wpływ, w tym o możliwych środkach, które użytkownicy ci mogą podjąć, oraz związanych z tym kosztach.

3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, informuje, w tym na swojej stronie internetowej, o incydencie bezpieczeństwa i jego wpływie na dostępność świadczonych usług, jeżeli w jego ocenie ten wpływ jest istotny.

Art. 44. 1. W przypadku stwierdzenia przesyłania komunikatów zagrażających bezpieczeństwu sieci i usług, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, z uwzględnieniem art. 349 ust. 2, może zastosować środki polegające na:

- 1) zablokowaniu przesłania takiego komunikatu;
- 2) ograniczeniu albo przerwaniu świadczenia usługi komunikacji elektronicznej na zakończeniu sieci, z którego następuje wysyłanie takiego komunikatu

– w zakresie niezbędnym dla zapobiegnięcia zagrożeniu i nie dłużej niż do czasu ustania przyczyny stwierdzenia zagrożenia.

2. Zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1, nie wyklucza zastosowania środków, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.

Art. 45. 1. Prezes UKE przekazuje informacje, o których mowa w art. 42 ust. 1, CSIRT właściwemu dla zgłaszającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, zgodnie z art. 26 ust. 5-7 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli dotyczą one zdarzeń będących incydentami w rozumieniu tej ustawy.

2. Informacje przekazywane są w postaci elektronicznej, a w przypadku braku możliwości przekazania w postaci elektronicznej, przy użyciu innych dostępnych środków komunikacji.

3. Prezes UKE może zwrócić się do zespołu reagowania na incydenty bezpieczeństwa komputerowego działającego na poziomie krajowym z wnioskiem o zapewnienie wsparcia, w szczególności w związku z wystąpieniem incydentu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 46. 1. Prezes UKE kierując się wytycznymi ENISA dotyczącymi raportowania incydentów bezpieczeństwa:

- 1) informuje o wystąpieniu incydentu bezpieczeństwa organy regulacyjne innych państw członkowskich oraz ENISA, jeżeli uzna charakter tego incydentu za istotny,
- 2) przekazuje Komisji Europejskiej oraz ENISA sprawozdanie za rok poprzedni zawierające informacje o incydentach bezpieczeństwach, o których mowa w art. 42 ust. 1.

2. Prezes UKE może publikować na stronie podmiotowej BIP UKE informację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, w drodze decyzji, obowiązek jej podania do publicznej wiadomości, wskazując sposób jej publikacji, jeżeli uzna, że przemawia za tym interes publiczny.

Art. 47. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 2 lit. a, jest obowiązany posiadać aktualny i uzgodniony plan działań w sytuacji szczególnego zagrożenia, zwany dalej „planem”, dotyczący w szczególności:

- 1) współpracy z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, w tym z zagranicznymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 2) współpracy z podmiotami:
 - a) wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa oraz niesienia pomocy ludności,
 - b) wykonującymi zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - c) właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego, wskazanymi przez organy uzgadniające plany w ramach uzgodnień planów, o których mowa w ust. 2;
- 3) środków technicznych i organizacyjnych, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2;
- 4) utrzymania ciągłości dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług telekomunikacyjnych;
- 5) odtwarzania dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla podmiotów, o których mowa w pkt 2, w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;
- 6) technicznych i organizacyjnych przygotowań do wprowadzenia ograniczeń w działalności telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 3;
- 7) rezerw przeznaczonych na utrzymanie ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych i ich odtworzenia w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz współpracy z dostawcami sprzętu oraz usług serwisowych i naprawczych.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny sporządzający plan dokonuje jego uzgodnienia z organami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 5.

3. Prezes UKE dokonuje sprawdzenia kompletności planu.

4. W przypadku wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia lub po uzyskaniu informacji o jej wystąpieniu od podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planie.

5. Rada Ministrów, mając na uwadze zakres i rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, wielkość przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i jego znaczenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także zawartość planu, o których mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi:
 - a) szczegółową zawartość planu, tryb jego sporządzania, uzgadniania, wprowadzenia do stosowania i aktualizacji oraz okres jego ważności,
 - b) organy uzgadniające plan oraz zakres tych uzgodnień;
- 2) może określić:
 - a) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu,
 - b) tryb i zakres przekazywania planu organom uzgadniającym plan.

Art. 48. 1. Prezes UKE w sytuacji szczególnego zagrożenia, może w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki dotyczące:

- 1) utrzymania ciągłości dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług telekomunikacyjnych;
 - 2) odtwarzania dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub przywrócenia świadczenia usług telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem pierwszeństwa dla:
 - a) podmiotów wykonujących zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadania na rzecz obronności, cyberbezpieczeństwa, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz podmiotów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego,
 - b) operatorów usług kluczowych, o których mowa w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa,
 - c) operatorów infrastruktury krytycznej, o których mowa w ustawie o zarządzaniu kryzysowym
- w przypadku utraty ciągłości dostarczania tych sieci lub usług;
- 3) ograniczenia zakresu lub obszaru:
 - a) eksploatacji sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych,
 - b) świadczenia niektórych usług komunikacji elektronicznej,
 - c) używania urządzeń radiowych,

kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków, uwzględniając zasady minimalizowania negatywnych skutków nałożonych obowiązków dla ciągłości

świadczenia usług i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Decyzja Prezesa UKE, o której mowa w ust. 1, wydawana jest z urzędu lub na wniosek Komendanta Głównego Policji, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Komendanta Służby Ochrony Państwa, oraz może być ogłoszona ustnie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, bez uzasadnienia, w całości lub części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa. Decyzja doręczana jest stronie na piśmie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Art. 49. 1. Podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi używające radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych, w sytuacji szczególnego zagrożenia są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej podmiotom koordynującym działania ratownicze, podmiotom właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy, a także innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się podczas przeprowadzania akcji ratowniczej o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym wiążącymi Rzeczpospolitą Polską umowami międzynarodowymi.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb nieodpłatnego udostępniania radiowych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych stosowanych w służbach radiokomunikacyjnych przez podmioty niebędące przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, mając na uwadze konieczność zachowania zasady minimalizowania negatywnych skutków udostępniania tych urządzeń.

Oddział 2

Zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

Art. 50. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wykonywania zadań i obowiązków w zakresie przygotowania i utrzymywania wskazanych elementów sieci telekomunikacyjnych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby systemu kierowania

bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, realizowanych na zasadach określonych w planach, decyzjach lub umowach zawartych między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, a organami administracji rządowej lub uprawnionymi podmiotami, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 lit a.

2. Do zamówień publicznych udzielanych w celu wykonywania zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 9 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 oraz z 2020 r. poz. 1086).

Art. 51. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 1 pkt. 2, jest obowiązany do:

- 1) zapewnienia warunków technicznych i organizacyjnych dostępu i utrwalania, zwanych dalej „warunkami dostępu i utrwalania”, umożliwiających jednoczesne i wzajemnie niezależne:
 - a) uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrzny, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Centralne Biuro Antykorupcyjne i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 6, dostępu do:
 - przekazów telekomunikacyjnych, nadawanych lub odbieranych przez użytkownika końcowego lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe,
 - danych, o których mowa w art. 60, art. 348 ust. 1 pkt 1 i pkt 3-5, związanych z przekazami telekomunikacyjnymi,
 - b) uzyskiwanie przez uprawnione podmioty danych związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną i danych, o których mowa w art. 351,
 - c) utrwalanie przez uprawnione podmioty przekazów telekomunikacyjnych i danych, o których mowa w lit. a i b;
- 2) utrwalania, na własny koszt, na rzecz sądu i prokuratora przekazów telekomunikacyjnych i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a i b.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewnia, na własny koszt, warunki dostępu i utrwalania, z zachowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 54 ust. 1, w zakresie wszystkich świadczonych usług telekomunikacyjnych, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej, a w przypadku rozpoczęcia świadczenia nowej usługi telekomunikacyjnej od dnia jej uruchomienia.

3. Warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewniane za pomocą interfejsów zlokalizowanych w miejscach obejmowanych przez sieć przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na zasadach określonych w umowach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.

4. Umowy, o których mowa w ust. 3, mogą określać współudział stron w kosztach zastosowania interfejsów.

5. W przypadku braku uzgodnień w zakresie lokalizacji interfejsu uprawnione podmioty wskazują miejsce lokalizacji pozostające w obrębie sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, umożliwiające techniczną realizację interfejsu, niezbędną ochronę tego miejsca wynikającą z przepisów odrębnych oraz minimalizację nakładów ponoszonych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podmioty uprawnione.

6. Z zastrzeżeniem ust. 7, zapewnienie warunków dostępu i utrwalania umożliwia uprawnionym podmiotom dostęp do przekazów telekomunikacyjnych i danych bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

7. Za zgodą uprawnionego podmiotu warunki dostępu i utrwalania mogą być zapewnione przy niezbędnym współudziale upoważnionych pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego gwarantujących prawidłową realizację czynności w zakresie określonym przez uprawniony podmiot.

Art. 52. 1. Prezes UKE, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego uzasadniony obiektywnymi i niezależnymi od tego przedsiębiorcy technicznymi lub organizacyjnymi przyczynami uniemożliwiającymi dalsze wykonywanie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, po uzyskaniu, w terminie określonym w art. 106 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, zgody uprawnionych podmiotów, może w całości lub w części, w drodze decyzji, obowiązek ten zawiesić na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym. Do wniosku dołącza się harmonogram osiągnięcia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego pełnej zdolności do wykonywania obowiązku.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego rozpoczynającego działalność telekomunikacyjną lub rozpoczynającego świadczenie nowej usługi telekomunikacyjnej.

4. Złożenie wniosku lub zawieszenie obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania nie zwalnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z obowiązku zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, w zakresie posiadanych możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych.

Art. 53. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do zapewnienia warunków dostępu i utrwalania oraz udostępniania uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, na własny koszt, przetwarzanych przez siebie danych, o których mowa w art. 60, art. 348 ust. 1 pkt 1 i 3-5 oraz w art. 351, związane ze świadczoną usługą telekomunikacyjną, na zasadach i przy zachowaniu procedur określonych w przepisach odrębnych.

Art. 54. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania i sposoby zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, oraz udostępniania danych, o którym mowa w art. 53, z wyłączeniem spraw uregulowanych w art. 242 Kodeksu postępowania karnego, kierując się zakresem i rodzajem świadczonych usług telekomunikacyjnych lub wielkością sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorców oraz osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i uprawnionych podmiotów;
- 2) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi zapewnienia warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, oraz udostępniania danych, o którym mowa w art. 53, kierując się zakresem i rodzajem świadczonych usług telekomunikacyjnych lub wielkością sieci telekomunikacyjnych przedsiębiorców.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów, o których mowa w art. 51 ust. 3, umożliwiających zapewnienie warunków dostępu i utrwalania, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, oraz udostępniania danych, o którym mowa w art. 53, kierując się osiągnięciem celu przy jak najniższych nakładach finansowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i uprawnionych podmiotów.

Art. 55. 1. Z zastrzeżeniem art. 56 ust. 2 pkt 2, operator oraz dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych są obowiązani na własny koszt:

- 1) zatrzymywać i przechowywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dane, o których mowa w art. 56 ust. 1, generowane w sieci telekomunikacyjnej lub przez nich

przetwarzane, przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia połączenia lub nieudanej próby połączenia, a z dniem upływu tego okresu dane te niszczyć, z wyjątkiem tych, które zostały zabezpieczone, zgodnie z przepisami odrębnymi;

- 2) udostępniać dane, o których mowa w pkt 1, uprawnionym podmiotom, a także sądowi i prokuratorowi, zgodnie z elektronicznym formatem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 3, oraz na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych;
- 3) chronić dane, o których mowa w pkt 1, przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, utratą lub zmianą, nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, zgodnie z przepisami ust. 2, art. 44 oraz art. 348-367.

2. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, podlegają dane dotyczące połączeń zrealizowanych i nieudanych prób połączeń, o których mowa w art. 348 ust. 1 pkt 5.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, powinien być realizowany w sposób, który nie powoduje ujawniania przekazu telekomunikacyjnego.

4. Udostępnianie danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

5. W celu ochrony danych, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny stosuje właściwe środki techniczne i organizacyjne oraz zapewnia dostęp do tych danych jedynie upoważnionym pracownikom.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wykonany, jeżeli operator lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w przypadku zaprzestania działalności telekomunikacyjnej, przekaże dane do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony innemu operatorowi publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z zastrzeżeniem ust. 7.

7. W przypadku ogłoszenia upadłości operatora lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, upadły operator lub dostawca ma obowiązek przekazania danych, o których mowa w ust. 1, do dalszego przechowywania, udostępniania oraz ochrony Prezesowi UKE.

8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przekazywania Prezesowi UKE danych w przypadku, o którym mowa w ust. 7, oraz sposób udostępniania przez Prezesa UKE tych danych podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w celu

zapewnienia realizacji zadań przez te podmioty oraz mając na uwadze konieczność zapewnienia dostępu tym podmiotom do wszystkich danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 56. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 55 ust. 1, objęte są dane niezbędne do:

- 1) ustalenia zakończenia sieci, telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, użytkownika końcowego:
 - a) inicjującego połączenie,
 - b) do którego kierowane jest połączenie;
- 2) określenia:
 - a) daty i godziny połączenia oraz czasu jego trwania,
 - b) rodzaju połączenia,
 - c) lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, mając na uwadze rodzaj wykonywanej działalności telekomunikacyjnej przez operatorów lub dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, koszty pozyskania i utrzymania danych, o których mowa w ust. 1, oraz potrzebę unikania wielokrotnego zatrzymywania i przechowywania tych samych danych, ich efektywnej analizy oraz minimalizację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy wykaz danych, o których mowa w ust. 1;
- 2) rodzaj operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obowiązanych do zatrzymywania i przechowywania tych danych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące rodzaju, struktury oraz elektronicznego formatu udostępnianych danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie przekazywania tych danych podmiotom, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 2, w jednolitej formie, która będzie pozwalała na ich efektywną analizę.

Art. 57. 1. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 oraz art. 53, przedsiębiorca telekomunikacyjny, a w przypadku wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 55 ust. 1, operator publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, może powierzyć, w drodze umowy, innemu

przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. Powierzenie to nie zwalnia powierzającego z odpowiedzialności za wykonywanie tych obowiązków.

2. Dopuszcza się możliwość wspólnego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 oraz art. 53, przez dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a w przypadku obowiązków, o których mowa w art. 55 ust. 1, przez dwóch lub więcej operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

3. Wspólne wykonywanie obowiązków, o którym mowa w ust. 2, może być wykonywane za pomocą tych samych interfejsów.

4. Szczegółowe zasady współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych, operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w zakresie wspólnego wykonywania obowiązków, o którym mowa w ust. 1, regulują umowy zawarte pomiędzy nimi. Zawarcie umowy nie zwalnia jej stron z indywidualnej odpowiedzialności za wykonywanie tych obowiązków.

Art. 58. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych są obowiązani do wskazania Prezesowi UKE:

- 1) jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uprawnionej do reprezentowania tego przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem obowiązków, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, art. 53 lub art. 55 ust. 1 - niezwłocznie po rozpoczęciu działalności telekomunikacyjnej;
- 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który będzie w jego imieniu wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, art. 53 lub art. 55 ust. 1 - niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 57 ust. 1;
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, wspólnie z którym będzie wykonywał obowiązki, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, art. 53 lub art. 55 ust. 1 - niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 57 ust. 2.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany jest niezwłocznie poinformować Prezesa UKE o każdorazowej zmianie danych podmiotów albo osoby, o których mowa w ust. 1, oraz umów, o których mowa w art. 57 ust. 1 i 2.

3. Prezes UKE przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do

spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także ministrowi, którego zakres zadań obejmuje koordynowanie działalności służb specjalnych - jeżeli został powołany.

Art. 59. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 282 ust. 8, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych. Przepis art. 51 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 60. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne jest obowiązany prowadzić elektroniczny wykaz abonentów, użytkowników lub zakończeń sieci, uwzględniając w nim dane uzyskiwane przy zawarciu umowy.

Art. 61. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do niezwłocznego blokowania połączeń lub komunikatów, na żądanie uprawnionych podmiotów, jeżeli mogą one zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, albo do umożliwienia dokonania takiej blokady przez uprawnione podmioty.

2. Operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do:

- 1) uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych albo zgubionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych;
- 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione lub zgubione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, dokonywane są przez operatora w terminie 1 dnia roboczego od dnia przedstawienia przez abonenta oświadczenia kradzieży lub zgubienia telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia. W przypadku uzyskania informacji identyfikujących skradzione urządzenia od innego operatora, termin 1 dnia roboczego liczy się od tej daty.

Art. 62. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny określony w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany dostarczać Prezesowi UKE dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej eksploatowanej przez tego przedsiębiorcę, niezbędnej do przygotowania systemów łączności na potrzeby obronne i bezpieczeństwa państwa.

2. Prezes UKE udostępnia dane dotyczące infrastruktury telekomunikacyjnej Ministrowi Obrony Narodowej oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są gromadzone w bazie danych utworzonej i zarządzanej przez Prezesa UKE.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do przekazywania danych;
- 2) szczegółowy zakres danych, sposób ich przekazywania oraz częstotliwość aktualizacji;
- 3) elektroniczny format przekazywania danych;
- 4) wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE danych, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania;
- 5) sposób i format udostępniania danych jednostkom organizacyjnym wskazanym przez Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 6) warunki bezpieczeństwa przekazywania, gromadzenia i udostępniania danych, mając na uwadze znaczenie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dla obronności i bezpieczeństwa państwa, warunki i sposób przygotowania oraz wykorzystania systemów łączności na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwo przekazywanych danych oraz zapewnienie ich jednorodnej postaci.

DZIAŁ II.

Gospodarowanie częstotliwościami i zasobami numeracji

ROZDZIAŁ 1.

Gospodarowanie częstotliwościami

Art. 63. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o grupie kapitałowej, rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, przy czym przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212), a także:

- 1) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców;

- 2) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu;
- 3) osobę fizyczną, która posiada kontrolę w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców;
- 4) związek przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 64. 1. Przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej „częstotliwościami”, oraz ich użytkowanie określa się w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Częstotliwości mogą być użytkowane jako:

- 1) cywilne;
- 2) rządowe;
- 3) cywilno-rządowe.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem:

- 1) międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych;
- 2) kierunków i celów polityki w zakresie planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości określonych w wieloletnich programach dotyczących polityki w zakresie częstotliwości przyjętych przez Parlament Europejski i Radę na mocy art. 4 EKŁE;
- 3) zharmonizowanych warunków ustanowionych w drodze technicznych środków wykonawczych przyjętych zgodnie decyzją 676/2002/WE;
- 4) wymagań dotyczących:
 - a) zapewnienia warunków do harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości,
 - b) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,
 - c) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, harmonogram rozdysponowania określonych zasobów częstotliwości użytkowanych jako cywilne w użytkowaniu cywilnym lub cywilno-rządowym, z uwzględnieniem:

- 1) polityki państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości;
- 2) przeznaczeń częstotliwości określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;
- 3) wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

Art. 65. 1. Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w miarę potrzeb i możliwości technicznych.

2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes UKE ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.

3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:

- 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami;
- 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji;
- 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
- 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień do wykorzystywania częstotliwości objętych planem zagospodarowania częstotliwości;
- 7) konieczność zapewnienia neutralności technologicznej i usługowej;
- 8) zasadę zmniejszania ograniczeń sposobu wykorzystania częstotliwości.

4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości.

5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany, w tym projekt planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub projekt jego zmiany wraz z uzasadnieniem. Przepisy o postępowaniu konsultacyjnym stosuje się, z wyjątkiem art. 31 ust. 2 zdanie pierwsze.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do planu zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych w sposób analogowy.

7. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom, niebędących informacją przetworzoną, informacji o możliwości wykorzystania częstotliwości.

Art. 66. 1. Prezes UKE zapewnia możliwość wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby usług szerokopasmowych, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie technicznego środka wykonawczego, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości, na czas występowania przesłanek:

- 1) konieczności zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym w zakresie ochrony życia i zdrowia ludzi lub promowania różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych;
- 2) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami spoza Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpi do Komisji Europejskiej o pomoc Unii Europejskiej w rozstrzygnięciu tych kwestii;
- 3) konieczności zapobieżenia zagrożeniom obronności lub bezpieczeństwa państwa;
- 4) wystąpienia siły wyższej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji nie rzadziej niż co dwa lata ocenia aktualność przesłanek wydłużenia terminu, o których mowa w ust. 2. Wyniki oceny minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

4. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega wydłużeniu o nie więcej niż 30 miesięcy w odniesieniu do określonego zakresu częstotliwości w przypadku:

- 1) nierozstrzygniętych kwestii związanych z transgranicznymi koordynacjami częstotliwości z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, skutkujących powstaniem szkodliwych zakłóceń, pod warunkiem, że Prezes UKE przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1 wystąpił do Zespołu do spraw Polityki Spektrum Radiowego, zwanego dalej “RSPG” z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu tych kwestii, a w przypadku

nierozstrzygnięcia tych kwestii, minister właściwy do spraw informatyzacji wystąpił do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich rozstrzygnięcie;

- 2) potrzeby zapewnienia technicznej migracji podmiotów wykorzystujących dany zakres częstotliwości, ze względu na złożoność tego procesu.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji niezwłocznie zawiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o wydłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, przedstawiając uzasadnienie tego przedłużenia.

Art. 67. 1. Prezes UKE dopuszcza dysponowanie częstotliwościami zharmonizowanymi na potrzeby innych systemów niż wskazane w technicznym środку wykonawczym, o którym mowa w art. 4 decyzji nr 676/2002/WE, zwanego dalej “alternatywnym wykorzystaniem”, o ile:

- 1) stwierdzi brak popytu na wykorzystywanie danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji;
- 2) alternatywne wykorzystanie nie uniemożliwia ani nie utrudnia wykorzystania danego zakresu częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji w innym państwie członkowskich;
- 3) nie wpłynie to negatywnie na długoterminowe korzyści wynikające z wykorzystania danego zakresu częstotliwości w Unii Europejskiej na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

2. Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne dotyczące zbadania popytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W przypadku gdy Prezes UKE wydał decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości umożliwiającą alternatywne wykorzystanie, dokonuje przeglądu wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do wydanych decyzji, nie rzadziej niż co dwa lata oraz na wniosek o rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji lub wniosek o pozwolenie na używanie urządzenia radiowego w systemach, dla których dokonano harmonizacji, dotyczące częstotliwości, których wykorzystanie byłoby znacząco utrudnione lub niemożliwe ze względu na alternatywne wykorzystanie.

4. W decyzji dokonującej rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych Prezes UKE cofa lub zmienia rezerwację umożliwiającą alternatywne wykorzystanie w zakresie, w jakim znacząco utrudnia lub uniemożliwia wykorzystanie tych częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, Prezes UKE określa termin cofnięcia decyzji umożliwiającej alternatywne wykorzystanie oraz termin dokonania rezerwacji częstotliwości na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji, nie krótszy niż trzy miesiące od wydania decyzji.

6. Częstotliwości alternatywnie wykorzystywane uważa się za dostępne na potrzeby systemów, dla których dokonano harmonizacji.

Art. 68. Podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2020 r. poz. 292), wykonujący zadania z zakresu łączności kolejowej w ramach Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykorzystuje częstotliwości do wykonywania tych zadań na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu. Przepisu art. 99 ust. 3 nie stosuje się.

Art. 69. 1. Prezes UKE, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii, zapewnia odpowiednie częstotliwości do realizacji zadań z zakresu komunikacji głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu lub dystrybucji paliw gazowych, płynnych lub energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu:

- 1) zapewnienia tym sieciom bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników, lub
- 2) zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw energii lub jej nośników.

2. Podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii wykorzystują częstotliwości do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii. Przepisu art. 99 ust. 3 nie stosuje się.

3. W przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 80 ust. 1, kompetencje określone w art. 81 Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii.

Art. 70. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania określonych służb radiokomunikacyjnych w przewidzianych dla nich zakresach częstotliwości, z uwzględnieniem wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

Art. 71. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje, zmienia lub cofa Prezes UKE. Rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE dokonuje, zmienia lub cofa w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio udzielił, zmienił lub cofnął koncesję.

Art. 72. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości:

- 1) są dostępne, z zastrzeżeniem art. 67 i art. 100 ust. 2;
- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;
- 4) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami radiowymi lub decyzjami, o których mowa w art. 133 i 134;
- 5) mogą być wykorzystywane w sposób efektywny;
- 6) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i w formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych - w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku dokonywania rezerwacji częstotliwości lub jej zmiany, w celu:

- 1) rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną,
- 2) rozpowszechniania lub rozprowadzania w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną programów telewizyjnych na multipleksie pierwszym lub multipleksie drugim przez nadawców posiadających koncesję lub koncesję na kolejny okres,
- 3) wykonywania ustawowych zadań przez spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji

- Prezes UKE wydaje decyzję niezwłocznie. Przepisów art. 99 i art. 100 nie stosuje się. Art. 73. Do użytkownika rządowego dysponującego częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego lub cywilno-rządowego, przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się.

Art. 74. Koordynacji wykorzystania częstotliwości przez użytkowników rządowych, w tym ich rozdziału pomiędzy poszczególnych użytkowników rządowych oraz rozstrzygania kwestii spornych pomiędzy użytkownikami rządowymi, dokonuje Minister Obrony Narodowej.

Art. 75. 1. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony nie dłuższy niż 15 lat, a w przypadku rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas nie krótszy niż 15 lat i nie dłuższy niż 20 lat.

2. Prezes UKE, ustalając okres obowiązywania rezerwacji częstotliwości bierze pod uwagę:

- 1) charakter usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości;
- 2) inwestycje konieczne dla wykorzystywania rezerwowanych częstotliwości, w tym okres ich amortyzacji;
- 3) międzynarodowe kierunki rozwoju wykorzystywania częstotliwości;
- 4) konieczność zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji;
- 5) wspieranie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej oraz innowacyjnych technologii;
- 6) zapewnienie odpowiedniej jakości lub zasięgu usług telekomunikacyjnych;
- 7) zapewnianie efektywnego gospodarowania częstotliwościami;
- 8) czas obowiązywania innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach.

3. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na czas krótszy niż określony w ust. 1:

- 1) w przypadku konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;
- 2) w przypadku alternatywnego wykorzystania.

Art. 76. Przed wydaniem decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, niepoprzedzonej przetargiem, aukcją, konkursem, zwanych dalej „postępowaniem selekcyjnym”, Prezes UKE przekazuje stronie projekt rozstrzygnięcia wyznaczając odpowiedni termin na zajęcie stanowiska.

Art. 77. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli dokonanie rezerwacji częstotliwości wymaga przeprowadzenia postępowania selekcyjnego albo uzgodnień międzynarodowych, Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie rezerwacji częstotliwości w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego albo zakończenia uzgodnień międzynarodowych.

Art. 78. W przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe Prezes UKE w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej dokonuje rezerwacji częstotliwości na rzecz użytkowników niebędących użytkownikami rządowymi.

Art. 79. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia decyzję o dokonaniu lub zmianie rezerwacji częstotliwości na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 80. 1. Dopuszcza się dokonywanie rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, wydanej w trybie art. 81, ustala warunki współużytkowania częstotliwości, w szczególności w zakresie:

- 1) zapewnienia możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) przyznawania dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych do zapewnienia interoperacyjności usług.

Art. 81. 1. Prezes UKE, w sprawach spornych dotyczących współużytkowania częstotliwości może, na wniosek użytkownika współużytkującego częstotliwości, w drodze postanowienia, nałożyć na użytkowników współużytkujących częstotliwości, z wyjątkiem użytkowników rządowych, obowiązek podjęcia negocjacji dotyczących współużytkowania częstotliwości, określając jednocześnie termin ich zakończenia, nie dłuższy niż 30 dni, licząc od dnia wydania postanowienia.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji, o których mowa w ust. 1, przez podmiot do tego obowiązany lub braku zawarcia przez strony porozumienia, warunki współużytkowania częstotliwości określa, na wniosek strony, Prezes UKE, w drodze decyzji, biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie częstotliwości.

3. W przypadku częstotliwości wykorzystywanych dla celów rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 2 w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie współużytkowania jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać stanowiska poszczególnych użytkowników w zakresie współużytkowania częstotliwości, z wyszczególnieniem tych kwestii, co do których strony nie doszły do porozumienia.

5. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku oraz swoich stanowisk wobec rozbieżności.

6. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać, na wniosek jednej ze stron, decyzję, w której określa warunki współużytkowania częstotliwości do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z ust. 2.

Art. 82. 1. W rezerwacji częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości, oraz jego siedzibę i adres;
- 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją;
- 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości;
- 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej;
- 5) okres obowiązywania rezerwacji;
- 6) okres wykorzystywania częstotliwości;
- 7) termin, w jakim podmiot jest obowiązany rozpocząć wykorzystywanie częstotliwości;
- 8) wymagania w zakresie wykorzystania częstotliwości oraz wskazanie czy ich realizacja jest możliwa w drodze dzierżawy lub przekazania do użytkowania częstotliwości;
- 9) warunki do wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania selekcyjnego, o ile zostały podjęte;
- 11) wymagania dotyczące bezpieczeństwa i integralności infrastruktury telekomunikacyjnej i usług ustalone przez Prezesa UKE z uwzględnieniem rekomendacji i wytycznych Europejskiej Agencji do spraw Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), po zasięgnięciu opinii Kolegium, o którym mowa w art. 64 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o

krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, jeżeli rezerwacja jest dokonywana po przeprowadzeniu aukcji, o której mowa w art. 99 ust. 3 pkt 2.

2. W rezerwacji częstotliwości dotyczącej zajętych zasobów częstotliwości, o których mowa w art. 100 ust. 2, dokonywanej dla podmiotu wyłonionego w drodze postępowania selekcyjnego określa się okres rezerwacji częstotliwości rozpoczynający się nie wcześniej niż w dniu, w którym częstotliwości staną się dostępne.

3. W rezerwacji częstotliwości można określić w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania, w tym także w ramach współużytkowania częstotliwości, o których mowa w art. 125;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym lub kolizjom z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami częstotliwości, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystania częstotliwości;
- 3) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego;
- 4) proporcjonalne i niedyskryminujące ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją mogące polegać na określeniu rodzaju:
 - a) sieci radiowych lub rodzaju technik dostępu radiowego, które mogą być używane z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 83 ust. 1,
 - b) usługi telekomunikacyjnej, która powinna być świadczona z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 83 ust. 2,
 - c) usługi telekomunikacyjnej objętej zakazem świadczenia z wykorzystaniem tych częstotliwości, z zastrzeżeniem art. 83 ust. 3;
- 5) możliwość lub obowiązek współużytkowania częstotliwości lub dostępu do elementów sieci telekomunikacyjnej i usług dodatkowych służącej do wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją;
- 6) możliwość lub obowiązek zapewnienia dostępu na potrzeby roamingu lokalnego;
- 7) obowiązek uruchamiania wspólnie z innym podmiotem infrastruktury na potrzeby dostarczania sieci lub świadczenia usług, które uzależnione są od wykorzystania częstotliwości objętych rezerwacją;
- 8) wyłączenie możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres.

4. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości może zwolnić z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego, o ile zawarte zostały porozumienia międzynarodowe z państwami sąsiadującymi dotyczące warunków wykorzystywania częstotliwości w rejonach

przygranicznych oraz jeżeli określono warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 125.

5. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną ponadto:

- 1) określa programy telewizyjne lub radiofoniczne umieszczone w multipleksie, zwane dalej „audiowizualnymi składnikami”;
- 2) porządkuje w multipleksie jego audiowizualne składniki;
- 3) określa proporcje udziału audiowizualnych składników w multipleksie;
- 4) określa obszar, na którym mogą być rozpowszechniane lub rozprowadzane audiowizualne składniki multipleksu.

6. Prezes UKE w rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną ponadto określa:

- 1) parametry i standardy techniczne cyfrowej transmisji telewizyjnej i radiofonicznej;
- 2) wykorzystanie pojemności multipleksu.

Art. 83. 1. Prezes UKE może określić w rezerwacji częstotliwości ograniczenie, o którym mowa w art. 82 ust. 3 pkt 4 lit. a, w przypadku gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością:

- 1) uniknięcia szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub szkodliwych zakłóceń;
- 2) ochrony ludności przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych;
- 3) zapewnienia odpowiedniej jakości technicznej usługi;
- 4) zapewnienia jak najszerszego współużytkowania częstotliwości;
- 5) zagwarantowania efektywnego wykorzystania częstotliwości;
- 6) zapewnienia realizacji celu leżącego w interesie publicznym, w szczególności takiego jak:
 - a) ochrona życia i zdrowia ludzi,
 - b) wspieranie spójności społecznej, regionalnej lub terytorialnej,
 - c) unikanie nieefektywnego wykorzystywania częstotliwości,
 - d) promowanie różnorodności kulturowej i językowej oraz pluralizmu mediów, w szczególności poprzez świadczenie nadawczych usług radiofonicznych i telewizyjnych.

2. Ograniczenie, o którym mowa w art. 82 ust. 3 pkt 4 lit. b, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy wprowadzenie takiego ograniczenia jest uzasadnione koniecznością realizacji celu leżącego w interesie publicznym, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

3. Ograniczenie, o którym mowa w art. 82 ust. 3 pkt 4 lit. c, Prezes UKE może określić w przypadku, gdy jest to uzasadnione koniecznością ochrony usług związanych z zapewnieniem ochrony życia i zdrowia ludzi.

4. Do decyzji o rezerwacji częstotliwości zawierającej ograniczenia, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 4, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym. Przepisu nie stosuje się do decyzji wydawanej po postępowaniu selekcyjnym.

Art. 84. 1. Zmiana rezerwacji częstotliwości nie może polegać na:

- 1) zwiększeniu zasobów częstotliwości pozostających w dyspozycji podmiotu, wyrażonych w MHz;
- 2) zamianie zasobów częstotliwości na inne zasoby, chyba że dokonywana jest na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 9 lub art. 94 ust. 6;
- 3) rozszerzeniu obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.

Art. 85. 1. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany rezerwacji częstotliwości i przeprowadza postępowanie konsultacyjne w tej sprawie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

- 1) gdy zmiana ma charakter nieistotny i jest dokonywana na wniosek lub za zgodą podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 2) w wyjątkowych przypadkach, wymagających pilnego działania ze względu na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3;
- 3) gdy zmiana dotyczy rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną.

3. Za zmianę nieistotną nie można, w szczególności, uznać zmiany, która prowadzi do rozszerzenia zakresu uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości.

Art. 86. 1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu rezygnacji użytkownika tej części, pozostali użytkownicy multipleksu w terminie 30 dni od dnia tej rezygnacji, mogą przedłożyć Przewodniczącemu KRRiT i Prezesowi UKE, uzgodniony sposób wykorzystania zwolnionej części pojemności tego multipleksu, w szczególności umieszczenia w multipleksie nowego programu, pod warunkiem, że program ten uzyskał koncesję na

rozpowszechnianie go w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

2. W przypadku nieprzedstawienia w terminie, o którym mowa w ust. 1, sposobu wykorzystania zwolnionej części pojemności multipleksu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przeprowadzania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

3. Jeżeli Przewodniczący KRRiT oraz Prezes UKE nie wyrażą sprzeciwu do sposobu wykorzystania zwolnionej części pojemności multipleksu w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, uważa się go za uzgodniony.

Art. 87. 1. Prezes UKE może przedłużyć rezerwację częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych na wniosek podmiotu, który w czasie wykorzystywania przedmiotowych częstotliwości nie naruszył rażąco warunków wykorzystywania częstotliwości określonych w ustawie, przepisach wykonawczych i decyzji o rezerwacji częstotliwości, na okres do 5 lat, przy czym łączny czas obowiązywania tej rezerwacji częstotliwości nie może być dłuższy niż 20 lat. Przy przedłużaniu rezerwacji częstotliwości postępowania selekcyjnego nie przeprowadza się.

2. Prezes UKE w porozumieniu z Prezesem UOKiK może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych, jeżeli przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku gdy przedłużenie rezerwacji częstotliwości mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.

3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, odmówić przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych:

- 1) w przypadku konieczności dostosowania czasu obowiązywania rezerwacji częstotliwości do innych rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach;
- 2) w przypadku alternatywnego wykorzystania tych częstotliwości;
- 3) jeżeli przemawia za tym potrzeba istotnego zwiększenia efektywności wykorzystania częstotliwości.

4. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych w przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3 lub art. 95 ust. 1 pkt 1, 3 lub 6. Przepisy art. 95 ust. 3-6 stosuje się.

5. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie przedłużenia rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy art. 99, art. 101 i art. 102.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy złożyć nie wcześniej niż 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych i nie później niż 3 lata przed upływem tego okresu. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie przedłużenia rezerwacji częstotliwości nie później niż 2 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych.

7. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zamiarze przedłużenia lub odmowy przedłużenia rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby systemów szerokopasmowych oraz określa termin na przedstawienie stanowiska nie krótszy niż 3 miesiące od udostępnienia informacji.

Art. 88. 1. Prezes UKE może dokonać rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres, na wniosek podmiotu dysponującego tą rezerwacją, kierując się celami określonymi w art. 375 ust. 2 oraz potrzebą zapewnienia najbardziej efektywnego wykorzystania częstotliwości oraz biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE odmawia dokonania rezerwacji na kolejny okres w przypadku gdy:

- 1) podmiot w okresie rezerwacji naruszył rażąco warunki wykorzystywania częstotliwości określone w ustawie, przepisach wykonawczych i w decyzji o rezerwacji częstotliwości;
- 2) wystąpią przesłanki, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3 lub art. 95 ust. 1 pkt 1, 3 i 6;
- 3) przemawia za tym potrzeba zapewnienia równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności w przypadku, gdy dokonanie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres mogłoby doprowadzić do nadmiernego skupienia częstotliwości przez dany podmiot lub grupę kapitałową, w której znajduje się dany podmiot.

3. Przepisy art. 95 ust. 3-6 stosuje się.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, Prezes UKE wydaje decyzję w porozumieniu z Prezesem UOKiK.

5. Prezes UKE przed wydaniem decyzji w sprawie dokonania rezerwacji częstotliwości zharmonizowanych na kolejny okres przeprowadza postępowanie konsultacyjne.

6. W przypadku złożenia w ramach postępowania konsultacyjnego wniosku o rezerwację częstotliwości przez podmiot, który zapewnia efektywne ich wykorzystanie oraz nie posiada

rezerwacji częstotliwości o analogicznych właściwościach, Prezes UKE może odmówić dokonania rezerwacji na kolejny okres.

7. W przypadku wydania przez Prezesa UKE decyzji o odmowie rezerwacji częstotliwości na kolejny okres stosuje się art. 99, art. 101 i art. 102.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy złożyć nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości, nie później niż rok przed upływem tego okresu. W przypadku rezerwacji częstotliwości wydanych na okres roku lub krótszy, wniosek należy złożyć nie później niż 6 miesięcy przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości.

9. W przypadku, gdy w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rezerwacji objętej tym wnioskiem toczy się postępowanie, o którym mowa w ust. 11, postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia na podstawie ust. 11. Wydanie ostatecznej decyzji stwierdzającej brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres skutkuje bezprzedmiotowością postępowania wszczętego na wniosek, o którym mowa w ust. 1.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 8, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.

11. Prezes UKE może z urzędu wydać decyzję, w której stwierdzi brak możliwości dokonania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres. Przepisy ust. 2-5 stosuje się. Postępowanie wszczyna się nie wcześniej niż 5 lat przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości. Postępowania nie wszczyna się w przypadku, gdy miałyby ono dotyczyć rezerwacji częstotliwości, w zakresie której prowadzone jest postępowanie wszczęte na wniosek, o którym mowa w ust. 1.

Art. 89. Wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną oraz wniosek o dokonanie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania i rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną, po udzieleniu koncesji na kolejny okres, składa się nie wcześniej niż na 4 lata przed upływem okresu wykorzystywania częstotliwości określonego w rezerwacji częstotliwości. Wniosek złożony bez zachowania terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE pozostawia bez rozpoznania.

Art. 90. 1. Prezes UKE na wniosek, z wyłączeniem rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych w sposób analogowy drogą rozszewczą

naziemną, dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, w tym także na rzecz kilku użytkowników, jeżeli podmiot:

- 1) dysponujący rezerwacją częstotliwości w tym wniosku wskaże podmiot, który będzie dysponował rezerwacją lub współużytkował częstotliwość w wyniku tej zmiany;
- 2) wskazany we wniosku, wyrazi zgodę na przejęcie lub w przypadku współużytkowania częstotliwości przyjęcie uprawnień i obowiązków wynikających ze zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją i spełnia wymagania określone ustawą.

2. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości we wniosku, dotyczącym części zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, określa również:

- 1) zakres częstotliwości lub pozycji orbitalnych, którymi dysponował będzie podmiot wskazany we wniosku;
- 2) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku;
- 3) propozycję podziału uprawnień, innych niż określone w pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 10, odpowiednio do zakresu częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją lub obszaru, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.

3. Prezes UKE, odmawia zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub w ust. 2, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, iż wnioskowana zmiana nie przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w art. 374 ust. 2, lub
- 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, iż podmiot, który został wskazany we wniosku, nie wywiąże się z obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 10, lub
- 3) propozycja podziału uprawnień, innych niż określone w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz obowiązków wynikających z rezerwacji częstotliwości, w tym zobowiązań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 10, nie odpowiada zakresowi częstotliwości lub pozycji orbitalnych objętych rezerwacją lub obszarowi, na którym mają być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany we wniosku.

4. Z wyjątkiem zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości oraz zmian, o których mowa w ust. 2, rezerwacja częstotliwości nie ulega zmianie.

5. W przypadku gdy zmiana podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości wiąże się z ich współużytkowaniem stosuje się przepisy art. 80-81.

6. Prezes UKE, dokonuje zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości dokonaną w drodze postępowania selekcyjnego, po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK w sprawie zachowania warunków konkurencji.

7. Prezes UKE, podejmuje decyzję w sprawie zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

8. Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wydaniu decyzji o zmianie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości obejmującą nazwę (firmę) podmiotu, na rzecz którego przeniesiono rezerwację częstotliwości lub podmiotów współużytkujących częstotliwość, zakres częstotliwości, obszar objęty rezerwacją oraz okres obowiązywania rezerwacji.

Art. 91. 1. Podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości, może wydzierżawić lub przekazać do użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego częstotliwości objęte rezerwacją, na rzecz innego podmiotu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot, dysponujący rezerwacją częstotliwości, zawiadamia Prezesa UKE, a w przypadku częstotliwości przeznaczonych na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych - także Przewodniczącą KRRiT, o wydzierżawieniu częstotliwości lub przekazaniu ich do użytkowania, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się podmiot, na rzecz którego wydzierżawiono lub któremu przekazano do użytkowania częstotliwości objęte rezerwacją, jego adres lub siedzibę oraz okres, na jaki umowa została zawarta. Jeżeli umowa dotyczy udostępnienia części zakresu częstotliwości objętych rezerwacją lub części obszaru, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, zawiadomienie powinno również określać:

- 1) zakres częstotliwości, którymi będzie dysponował podmiot wskazany w zawiadomieniu lub
- 2) obszar, na którym będą mogły być wykorzystywane częstotliwości przez podmiot wskazany w zawiadomieniu.

4. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wydzierżawione lub przekazane do użytkowania, obowiązany jest wykorzystywać je zgodnie z przepisami ustawy oraz wymogami określonymi w rezerwacji częstotliwości.

5. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości lub zakazać ich wykorzystywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3 i 8;
- 2) gdy wykorzystywanie tych częstotliwości przez ten podmiot mogłoby doprowadzić do zakłócenia konkurencji, w szczególności poprzez nadmierne skupienie częstotliwości przez dany podmiot lub przez grupę kapitałową - w tym zakresie Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

6. W przypadku częstotliwości przeznaczonych na potrzeby rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 2, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

7. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wdzierżawienie częstotliwości lub ich przekazanie do użytkowania na rzecz innego podmiotu.

8. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 5, informację o jej treści.

9. Podmiot, któremu częstotliwości zostały wdzierżawione lub przekazane do użytkowania i któremu wydano decyzję o zakazie wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w ust. 5, nie może ubiegać się o wydanie pozwolenia radiowego z wykorzystaniem tych częstotliwości.

Art. 92. 1. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7, Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny ze zobowiązaniami wskazanymi w rezerwacji częstotliwości, określając:

- 1) harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych,
- 2) obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem

- biorąc pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i rozwój techniki telekomunikacyjnej.

2. W sprawach decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 i art. 32.

Art. 93. 1. Prezes UKE, w celu wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, w szczególności zapobiegania nadmiernemu skupieniu częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, uwzględniając warunki rynkowe, w tym w szczególności oceniając w sposób obiektywny i perspektywiczny warunki konkurencji, a także prawdopodobny wpływ na dotychczasowe i przyszłe inwestycje uczestników rynku, może:

- 1) w decyzji w sprawie dokonania rezerwacji lub dokonania rezerwacji na kolejny okres:
 - a) ograniczyć zasoby częstotliwości przyznawane podmiotowi,
 - b) nałożyć obowiązki w zakresie zapewnienia dostępu, w tym na potrzeby roamingu lokalnego, w odniesieniu do danego zasobu częstotliwości lub zasobu o analogicznych właściwościach,
 - c) odmówić przyznania całości lub części zasobu objętego wnioskiem jeżeli zachodzi potrzeba przeznaczenia tego zasobu dla nowego podmiotu,
 - d) odmówić dokonania rezerwacji częstotliwości,
 - e) zakazać lub określić warunki zmiany podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości lub wydzierżawienia lub przekazania do użytkowania częstotliwości objętych rezerwacją, gdy istnieje prawdopodobieństwo poważnego zakłócenia konkurencji;
- 2) odmówić zmiany rezerwacji częstotliwości, która prowadzi do zmiany sposobu wykorzystywania zasobu częstotliwości.

2. W celu wyeliminowania zaistniałych zakłóceń konkurencji wynikających z nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub podmioty z grupy kapitałowej, Prezes UKE może zmienić rezerwację w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i e.

Art. 94. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją powoduje szkodliwe zakłócenia lub szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości;
- 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją w terminie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 7, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;

- 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 6) wystąpienia powtarzających się naruszeń warunków wykorzystania częstotliwości lub obowiązku wnoszenia opłat za częstotliwości;
- 7) niewywiązywania się z zobowiązań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 10, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości;
- 8) częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w sposób nieefektywny;
- 9) gdy jest to konieczne dla realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
- 10) stwierdzenia, że na skutek transakcji handlowej, w szczególności skutkującej przejęciem kontroli w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów nad podmiotem dysponującym rezerwacją częstotliwości, doszło do nadmiernego skupienia częstotliwości przez podmiot lub grupę kapitałową.

2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się, jeżeli strony transakcji handlowej zgłosiły na piśmie Prezesowi UKE zamiar jej przeprowadzenia, a Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości. Prezes UKE zawiadamia strony transakcji handlowej o swoim stanowisku w tej sprawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia transakcji. W przypadku niezawiadomienia przez Prezesa UKE stron transakcji handlowej w tym terminie uznaje się, że Prezes UKE potwierdził, że zamierzona transakcja handlowa nie będzie prowadziła do nadmiernego skupienia częstotliwości.

3. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się po upływie 5 lat od dnia dokonania transakcji handlowej.

4. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może zmienić rezerwację w zakresie warunków wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 125, również jeżeli praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

5. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 4, Prezes UKE zmienia rezerwację częstotliwości w zakresie ograniczeń, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 4, jeżeli nie zachodzi konieczność utrzymywania tych ograniczeń, w szczególności, gdy wynika to z przeglądu, o którym mowa w art. 382 ust. 3.

6. Prezes UKE, w celu zapewnienia ładu w gospodarce częstotliwościami oraz zwiększenia efektywności wykorzystywanych częstotliwości, może dokonać zmiany przydzielonych rezerwacji częstotliwości z danego zakresu częstotliwości poprzez zamianę częstotliwości objętych rezerwacją na częstotliwości o analogicznych właściwościach. Zmiana może dotyczyć całości lub części częstotliwości objętych rezerwacją.

7. Prezes UKE, w przypadku, o którym mowa w ust. 6, może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie oraz wydać jedną decyzję lub odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości albo prowadzić odrębne postępowania zakończone wydaniem odrębnych decyzji.

8. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu decyzji.

Art. 95. 1. Prezes UKE odmawia udzielenia rezerwacji częstotliwości w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
- 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3;
- 3) powodowałyby to naruszenie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 4) zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania selekcyjnego, a wniosek o rezerwację częstotliwości złożony został przed ogłoszeniem postępowania selekcyjnego;
- 5) w postępowaniu selekcyjnym podmiot nie został wyłoniony jako ten, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości;
- 6) udzielenie rezerwacji częstotliwości uniemożliwiłoby realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

2. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości Prezes UKE może odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

- 1) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) naruszenia wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;

- 3) zakłócenia pracy urzędzeń lub sieci telekomunikacyjnych;
- 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji;
- 5) braku możliwości realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami.

3. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie z powodu tych okoliczności, następuje po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.

4. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 3, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.

5. Organy, o których mowa w ust. 3, zajmują stanowisko w terminie 21 dni od dnia wystąpienia o opinię lub dnia wystąpienia z wnioskiem, o których mowa w ust. 3.

6. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 3, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 5, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Art. 96. 1. Prezes UKE niezwłocznie doręcza Przewodniczącemu KRRiT ostateczną decyzję o zmianie rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą naziemną, wydaną na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 lub pkt 9 lub art. 94 ust. 6.

2. W przypadku zmiany częstotliwości dokonywanej na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 9 lub art. 94 ust. 6 przepisu art. 99 ust. 3 nie stosuje się.

Art. 97. Rezerwacja częstotliwości na rozpowszechnianie programów radiofonicznych lub telewizyjnych udzielona w celu wykonywania uprawnień wynikających z koncesji na rozpowszechnianie tych programów wygasa w przypadku cofnięcia przez Przewodniczącego KRRiT tej koncesji lub jej wygaśnięcia.

Art. 98. 1. Podmiotowi, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, 6 lub ust. 9, można udzielić

rezerwacji częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.

2. Podmiot, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 5, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji częstotliwości.

3. Podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 99 ust. 3, który zrezygnował z uzyskania rezerwacji częstotliwości, może uzyskać rezerwację częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego, w którym został podmiotem wyłonionym.

4. Podmiot, który po doręczeniu decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości na kolejny okres zrezygnował z rezerwacji częstotliwości, zanim decyzja stała się ostateczna, może uzyskać rezerwację obejmującą te częstotliwości lub może zostać uczestnikiem postępowania selekcyjnego na rezerwację obejmującą te częstotliwości nie wcześniej niż po upływie 6 lat od dnia wpływu do Prezesa UKE oświadczenia o rezygnacji. Przepisu nie stosuje się, gdy opłata za dokonanie rezerwacji częstotliwości ustalona została na podstawie art. 24 ust. 9 lub rezerwacja została dokonana na okres krótszy niż wskazany we wniosku, z zastrzeżeniem, że okres wskazany we wniosku nie przekraczał maksymalnego okresu rezerwacji określonego w art. 75 ust. 1.

Art. 99. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zajętych zasobach częstotliwości oraz aktualizuje ją nie rzadziej niż raz w miesiącu. Prezes UKE może także ogłosić informację o dostępnym zasobie częstotliwości.

2. W przypadku wpłynięcia wniosku o rezerwację częstotliwości z dostępnego zasobu Prezes UKE udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku i wyznacza zainteresowanym podmiotom termin 14 dni na złożenie wniosku o rezerwację częstotliwości. Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE zostanie złożony wniosek o rezerwację częstotliwości, którego uwzględnienie spowoduje przekroczenie dostępnego zasobu częstotliwości, wówczas zachodzi brak dostatecznego zasobu częstotliwości.

3. W przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmiot, dla którego zostanie dokonana rezerwacja częstotliwości, jest wyłaniany w drodze postępowania selekcyjnego:

- 1) konkursu - w przypadku rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania w sposób cyfrowy lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 2) przetargu albo aukcji - w pozostałych przypadkach.

Art. 100. 1. Prezes UKE może, z własnej inicjatywy, ogłosić postępowanie selekcyjne na rezerwację częstotliwości.

2. Postępowanie selekcyjne może dotyczyć także zajętych zasobów częstotliwości, w przypadku których termin, w którym staną się one dostępne, będzie znany najpóźniej w dniu ogłoszenia tego postępowania.

Art. 101. Postępowanie selekcyjne przeprowadza Prezes UKE.

Art. 102. 1. Postępowanie selekcyjne jest postępowaniem odrębnym od postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości. Do postępowania selekcyjnego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Termin zakończenia postępowania selekcyjnego nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w art. 99 ust. 2 w zdaniu pierwszym.

Art. 103. 1. Prezes UKE, przed rozpoczęciem postępowania selekcyjnego, przeprowadza postępowanie konsultacyjne, udostępniając projekt ogłoszenia o przetargu, aukcji albo konkursie, projekt dokumentacji przetargowej, aukcyjnej albo konkursowej i projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 115 ust. 1, a także podając przyczyny wyboru trybu postępowania selekcyjnego oraz cel, którego osiągnięciu ma służyć to postępowanie.

2. Cel, o którym mowa w ust. 1, oprócz wspierania równoprawnej konkurencji, może dodatkowo obejmować:

- 1) wspieranie zasięgu sieci i usług telekomunikacyjnych;
- 2) zapewnienie odpowiedniej jakości usług;
- 3) wspieranie efektywnego wykorzystania częstotliwości;
- 4) tworzenie warunków do rozwoju działalności opartej na innowacyjnych technologiach.

3. Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego, Prezes UKE, udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, wraz ze stanowiskami uczestników, które nie stanowią tajemnic prawnie chronionych:

- 1) informacje o wyborze trybu postępowania selekcyjnego uzasadniając ten wybór oraz
- 2) informacje dotyczące forum wzajemnej oceny, o którym mowa w art. 104, o ile było zwołane.

Art. 104. 1. Wraz z wszczęciem postępowania konsultacyjnego Prezes UKE informuje RSPG o zamiarze i planowanych warunkach rozdysponowania, w drodze postępowania selekcyjnego, częstotliwości zharmonizowanych na potrzeby świadczenia bezprzewodowych usług szerokopasmowych. Przekazując informację, o której mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE może zwrócić się do RSPG o zwołanie forum wzajemnej oceny, wskazując jednocześnie proponowany termin tego forum.

2. Podczas forum wzajemnej oceny Prezes UKE udziela wyjaśnień w jaki sposób planowane postępowanie selekcyjne:

- 1) wspiera rozwój rynku wewnętrznego, transgraniczne świadczenie usług, a także konkurencję i maksymalizuje korzyści dla konsumentów oraz ogólnie realizuje cele określone w art. 375 ust. 2, a także w decyzjach nr 676/2002/WE nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) i nr 243/2012/UE Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz. Urz. UE L 81 z 21.03.2012, str. 7-17);
- 2) zapewnia efektywne wykorzystanie częstotliwości;
- 3) zapewnia stabilne i przewidywalne warunki inwestycyjne dla dotychczasowych i przyszłych użytkowników częstotliwości przy rozwoju sieci na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem częstotliwości.

3. Prezes UKE może wystąpić do RSPG o ponowne zwołanie forum wzajemnej oceny.

4. Prezes UKE, po zakończeniu forum wzajemnej oceny, może zwrócić się do RSPG z wnioskiem o:

- 1) przyjęcie sprawozdania z forum wzajemnej oceny;
- 2) opinię na temat planowanego rozdysponowania częstotliwości.

Art. 105. 1. Prezes UKE ogłasza postępowanie selekcyjne niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.

2. Ogłoszenie o przetargu, aukcji albo konkursie wraz z dokumentacją przetargową, aukcyjną albo konkursową, zwaną dalej „dokumentacją”, oraz projektem rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, która zostanie wydana po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 115 ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE. W ogłoszeniu o przetargu, aukcji albo konkursie informuje się o rozpoczęciu postępowania selekcyjnego oraz terminie na złożenie ofert.

Art. 106. 1. Prezes UKE może odwołać postępowanie selekcyjne w terminie wyznaczonym na złożenie ofert, jeżeli taka możliwość została zastrzeżona w treści dokumentacji.

2. Informacje o odwołaniu postępowania selekcyjnego wraz ze wskazaniem przyczyn odwołania Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Prezes UKE nie udziela informacji o podmiotach, które złożyły oferty w odwołanym postępowaniu selekcyjnym.

4. Oferty złożone w ramach odwołanego postępowania selekcyjnego, zwracane są bez otwierania. Zwrot wniesionego wadium następuje w terminie 7 dni od dnia odwołania przetargu albo aukcji.

Art. 107. 1. Prezes UKE, z zastrzeżeniem art. 108 ust. 3, określa w dokumentacji w szczególności:

- 1) przedmiot i zakres postępowania selekcyjnego;
- 2) warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym;
- 3) kryteria oceny ofert;
- 4) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta;
- 5) minimum kwalifikacyjne albo wskazuje, że minimum kwalifikacyjne nie zostało ustalone;
- 6) zasady ustalenia wyników postępowania selekcyjnego.

2. W dokumentacji określa się, które części oferty uczestnika postępowania selekcyjnego będą stanowiły zobowiązania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 10.

3. Dokumentację udostępnia się za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez Urząd Komunikacji Elektronicznej.

Art. 108. 1. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w przetargu albo w aukcji, może w szczególności wskazać zasoby częstotliwości, którymi dysponowanie:

- 1) wyłącza z udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem lub
- 2) ogranicza zasoby częstotliwości, o których rezerwację może ubiegać się podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem, lub
- 3) uprawnia do udziału w przetargu albo aukcji podmiot dysponujący tym zasobem lub podmioty z grupy kapitałowej dysponującej tym zasobem.

2. Prezes UKE, określając warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, może wskazać:

- 1) wymagania, jakie powinien spełniać podmiot składający ofertę, w szczególności dotyczące jego wiarygodności finansowej lub doświadczenia w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej;
- 2) że tylko jeden podmiot z danej grupy kapitałowej może uczestniczyć w postępowaniu selekcyjnym.

3. Warunki uczestnictwa w konkursie, w zakresie dodatkowych obowiązków i zadań przedsiębiorcy dotyczących zawartości programowej, w tym warunków dotyczących transmisji obowiązkowej, określa w zakresie wynikającym z ustawy o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT na wniosek Prezesa UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uwzględniając pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów.

Art. 109. 1. Prezes UKE określa w dokumentacji przetargowej albo aukcyjnej wysokość wadium, biorąc pod uwagę znaczenie społeczne i gospodarcze przedmiotu przetargu albo aukcji.

2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5% opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 1, i wyższa niż 5000% tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 złotych. W przypadku przetargu i aukcji na kilka rezerwacji - wysokość wadium i obowiązek wpłaty dotyczą każdej rezerwacji.

3. Utratę wadium powoduje:

- 1) wycofanie oferty z przetargu albo aukcji po upływie terminu na składanie ofert,
- 2) niezadeklarowanie kwoty pierwszego postąpienia w aukcji,
- 3) niewniesienie wymaganego depozytu, lub

4) rezygnacja, przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 114 ust. 2 lub 3, z uzyskania rezerwacji częstotliwości.

4. W przypadku, gdy uczestnik przetargu albo aukcji został podmiotem wyłonionym dla więcej niż jednej rezerwacji, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do każdej oferty.

5. Wadium wniesione przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 114 ust. 2 lub 3, podlega zaliczeniu na poczet dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5. W przypadku, gdy wadium jest wyższe od tej opłaty, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.

6. Wadium wniesione przez uczestnika przetargu albo aukcji, który spełnił warunki uczestnictwa w przetargu albo aukcji oraz osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, a w przypadku uczestnika przetargu albo aukcji, który nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo aukcji lub nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego - w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia wyników przetargu albo aukcji albo uznania ich za nierozstrzygnięte.

7. W przypadku unieważnienia przetargu albo aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości zwrot wadium następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu przetargu albo aukcji stała się ostateczna.

Art. 110. 1. Prezes UKE może określić w dokumentacji aukcyjnej wymóg wniesienia depozytu, sposób ustalania jego wysokości, w tym wysokość wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalania wysokości depozytu, oraz zasady wnoszenia depozytu.

2. Wysokość depozytu nie może być niższa niż 20% i wyższa niż 100% sumy wszystkich ofert danego uczestnika aukcji złożonych w momencie ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.

3. Niewniesienie przez uczestnika aukcji wymaganego depozytu powoduje jego wykluczenie. Wykluczony uczestnik nie może składać kolejnych ofert, traci wniesiony depozyt, a złożone przez niego oferty tracą ważność.

4. Rezygnacja przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 114 ust. 2, z uzyskania rezerwacji częstotliwości powoduje utratę depozytu w kwocie stanowiącej iloczyn wskaźnika procentowego przyjmowanego do ustalenia wysokości depozytu i opłaty zadeklarowanej przez podmiot za tę rezerwację częstotliwości w momencie ostatniego ogłoszenia konieczności wniesienia depozytu.

5. Depozyt wniesiony przez podmiot wyłoniony, o którym mowa w art. 114 ust. 2 lub 3, jeżeli nie zrezygnował on z uzyskania rezerwacji częstotliwości, podlega zaliczeniu na poczet opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 5, w części, w której ta opłata nie została pokryta z wadium. W przypadku, gdy depozyt jest wyższy od części opłaty niepokrytej z wadium, Prezes UKE w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, zwraca nadwyżkę.

6. Depozyt wniesiony przez uczestnika aukcji, który nie został podmiotem wyłonionym, podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o dokonaniu rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, albo w terminie 14 dni od dnia uznania aukcji za nierozstrzygniętą.

7. W przypadku unieważnienia aukcji przed dokonaniem rezerwacji częstotliwości, zwrot depozytu następuje w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja o unieważnieniu aukcji stała się ostateczna.

Art. 111. 1. Ofertę składaną w ramach postępowania selekcyjnego należy sporządzić zgodnie z wymogami dokumentacji oraz złożyć w terminie określonym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego.

2. Oferta zawiera podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania uczestnika tego postępowania oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w ofercie są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 112. 1. Kryteriami oceny ofert w przetargu są:

- 1) zachowanie warunków konkurencji;
- 2) wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika przetargu;
- 3) inne niż określone w pkt 1 i 2 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji.

2. Prezes UKE, spośród kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dokonuje w dokumentacji wyboru najistotniejszego kryterium oceny ofert w przetargu, mając na uwadze cele regulacyjne i stan konkurencji na rynku.

3. Kryterium oceny ofert w ramach aukcji jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez uczestnika aukcji.

4. Kryteriami oceny ofert w konkursie są:

- 1) zachowanie warunków konkurencji;
- 2) inne niż określone w pkt 1 obiektywne kryteria, jeżeli zostały zamieszczone w dokumentacji.

5. W przypadku określenia w dokumentacji konkursowej więcej niż jednego kryterium oceny ofert, Prezes UKE dokonuje wyboru najistotniejszego kryterium oceny ofert, mając na uwadze cele regulacyjne i stan konkurencji na rynku.

6. W sprawie zachowania warunków konkurencji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 4 pkt 1, Prezes UKE zasięga opinii Prezesa UOKiK.

Art. 113. 1. Badanie ofert w postępowaniu selekcyjnym odbywa się w dwóch etapach.

2. Badanie ofert, przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE.

3. Po zadeklarowaniu kwoty pierwszego postąpienia uczestnik aukcji nie może wycofać oferty.

Art. 114. 1. Wyniki postępowania selekcyjnego Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE, w formie listy albo list uczestników tego postępowania, którzy spełnili warunki uczestnictwa oraz osiągnęli minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji, uszeregowanych w kolejności według malejącej liczby uzyskanych punktów.

2. Podmiotem wyłonionym, o którym mowa w art. 99 ust. 3, jest uczestnik postępowania selekcyjnego, który:

- 1) spełnił warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym;
- 2) osiągnął minimum kwalifikacyjne, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
- 3) na liście, o której mowa w ust. 1, zajął najwyższą pozycję, a w przypadku gdy zgodnie z dokumentacją lista dotyczy więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości - pozycję nie niższą niż liczba tych rezerwacji częstotliwości.

3. W przypadku rezygnacji podmiotu wyłonionego z rezerwacji częstotliwości lub wystąpienia po stronie podmiotu wyłonionego okoliczności, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3 lub art. 95 ust. 1, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, podmiotem wyłonionym staje się uczestnik postępowania selekcyjnego zajmujący kolejną pozycję na liście, o której mowa w ust. 1, i spełniający warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 115. 1. Po ogłoszeniu wyników postępowania selekcyjnego, Prezes UKE niezwłocznie, z urzędu, wszczyna postępowanie w sprawie rezerwacji częstotliwości.

2. Prezes UKE dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości na rzecz podmiotu albo podmiotów wyłonionych w drodze postępowania selekcyjnego, o ile nie zachodzi żadna z przesłanek, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 3 oraz art. 95 ust. 1 pkt 1, 3 i 6. Stroną postępowania jest podmiot wyłoniony w drodze postępowania selekcyjnego, a w przypadku, o którym mowa w art. 67, również podmiot alternatywnie wykorzystujący częstotliwości. Decyzji, o której mowa w zdaniu pierwszym, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Jeżeli przedmiotem postępowania selekcyjnego była więcej niż jedna rezerwacja częstotliwości, Prezes UKE może wszcząć i prowadzić jedno postępowanie dla więcej niż jednej rezerwacji częstotliwości. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, Prezes UKE wydaje odrębne decyzje dla każdej z rezerwacji częstotliwości.

Art. 116. 1. Prezes UKE uznaje, w drodze decyzji, postępowanie selekcyjne za nierozstrzygnięte:

- 1) jeżeli żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym bądź nie osiągnął minimum kwalifikacyjnego, jeżeli zostało określone w dokumentacji;
- 2) w przypadku, gdy w sytuacji, o której mowa w art. 114 ust. 3, nie ma innych uczestników; w przypadku postępowania selekcyjnego, które dotyczyło różnych rezerwacji częstotliwości, uznanie tego postępowania za nierozstrzygnięte odnosi się tylko do rezerwacji częstotliwości, dla której na liście nie ma innych uczestników.

2. Postępowanie selekcyjne jest nierozstrzygnięte, jeżeli w terminie wskazanym w ogłoszeniu o wszczęciu postępowania selekcyjnego żaden podmiot nie przystąpił do tego postępowania. Informacja w tej sprawie jest udostępniana na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 117. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji na wniosek uczestnika postępowania selekcyjnego złożony w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników tego postępowania lub z urzędu, unieważnia postępowanie, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy jego uczestników.

2. Prezes UKE unieważnia z urzędu postępowanie selekcyjne w przypadku, gdy projekt rozstrzygnięcia decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości opublikowany wraz z ogłoszeniem o przetargu, aukcji albo konkursie i dokumentacją nie zawiera wszystkich elementów, o których mowa w art. 82 ust. 1.

3. Unieważnienia postępowania selekcyjnego z przyczyny, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE dokonuje niezwłocznie.

4. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego, od decyzji w sprawie unieważnienia tego postępowania, przysługuje wniosek do Prezesa UKE o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po wyczerpaniu tego trybu - skarga do sądu administracyjnego.

5. Uczestnikowi postępowania selekcyjnego nie przysługuje inny tryb kontroli rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu selekcyjnym niż określony w ust. 1 i 2.

Art. 118. 1. Po unieważnieniu postępowania selekcyjnego, jeżeli jest możliwe usunięcie w ten sposób naruszeń przepisów prawa lub interesów jego uczestników, które stanowiły przyczynę unieważnienia tego postępowania, Prezes UKE przeprowadza czynności niezbędne do usunięcia tych naruszeń.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się:

- 1) w oparciu o warunki uczestnictwa w postępowaniu selekcyjnym, wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, oraz kryteria oceny ofert, określone przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego w dokumentacji;
- 2) w stosunku do ofert złożonych w terminie przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego.

3. W przypadku, gdy istnieje potrzeba przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE ocenia oferty i w przypadku przetargu lub konkursu zasięga opinii Prezesa UOKiK w stosunku do tych ofert.

4. Podmiotem wyłonionym po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w ust. 1, nie może zostać podmiot, który został wyłoniony przed unieważnieniem postępowania selekcyjnego i zrezygnował z rezerwacji częstotliwości, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiszczył zadeklarowanej jednorazowej opłaty.

5. W przypadku, gdy zgodnie z warunkami postępowania selekcyjnego uczestnik złożył więcej niż jedną ofertę, przepis ust. 4 stosuje się wyłącznie do oferty, w stosunku do której podmiot wyłoniony przed unieważnieniem tego postępowania zrezygnował z rezerwacji częstotliwości, zanim decyzja w sprawie rezerwacji częstotliwości stała się ostateczna, lub nie uiszczył zadeklarowanej jednorazowej opłaty.

6. Do czynności, o których mowa w ust. 1 stosuje się odpowiednio art. 117 ust. 1.

Art. 119. 1. Zmiana wyników postępowania selekcyjnego będąca konsekwencją unieważnienia tego postępowania stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości dokonanej po przeprowadzeniu tego postępowania.

2. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości nie wznowia się, jeżeli od dnia ogłoszenia wyników postępowania selekcyjnego upłynęło 10 lat.

3. Decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości nie uchyla się, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 10 lat.

Art. 120. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania postępowania selekcyjnego zapewniający właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości, a także:

- 1) szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji,
- 2) warunki i tryb organizowania, przeprowadzania i zakończenia postępowania selekcyjnego, w tym:
 - a) powoływania i pracy komisji przetargowej, komisji aukcyjnej oraz komisji konkursowej,
 - b) sposób wpłaty i zwrotu wadium - w przypadku przetargu oraz aukcji,
 - c) sposób wpłaty i zwrotu depozytu - w przypadku aukcji- kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków postępowania selekcyjnego, jak również przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć.

Art. 121. 1. Postępowanie selekcyjne może zostać przeprowadzone wspólnie z właściwym organem innego państwa członkowskiego. Przepisy art. 101-120 stosuje się odpowiednio, przy czym kompetencje Prezesa UKE przewidziane w tych przepisach wykonuje Prezes UKE w porozumieniu z właściwym organem innego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy pomimo zgłoszonego przez uczestników rynku zainteresowania wspólnym przeprowadzeniem postępowania selekcyjnego państwa członkowskie nie działają wspólnie, Prezes UKE informuje tych uczestników rynku o powodach odmowy.

ROZDZIAŁ 2.

Używanie i obsługa urządzeń radiowych

Art. 122. 1. Z zastrzeżeniem art. 127, art. 133 i art. 134, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.

2. Prezes UKE wydaje pozwolenie w drodze decyzji.

3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na wniosek zainteresowanego podmiotu.

4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony lub podmiot, któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 91, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 91 ust. 5, może żądać wydania pozwolenia dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.

5. Do pozwolenia stosuje się odpowiednio art. 67.

6. W przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o wydierżawienie częstotliwości lub umowy o przekazanie częstotliwości do użytkowania, o których mowa w art. 91, Prezes UKE stwierdza wygaśnięcie pozwolenia wydanego zgodnie z ust. 4.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wzór i tryb składania wniosku o wydanie pozwolenia oraz rodzaje dołączanych dokumentów niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy, uwzględniając specyfikę służb radiokomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych, w których będą wykorzystywane urządzenia radiowe.

8. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tabelicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, decyzja powinna być podjęta w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadkach wymagających uzgodnień międzynarodowych lub wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.

Art. 123. Przepisu art. 122 ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych wykorzystywanych przez użytkowników rządowych w zakresach częstotliwości przeznaczonych do użytkowania rządowego.

Art. 124. 1. Pozwolenie określa:

- 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres;
- 2) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie;
- 3) warunki wykorzystywania częstotliwości;

- 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane;
- 5) okres ważności;
- 6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości, jednak nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia.

2. W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń.

3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych. Znaki wywoławcze nie podlegają zmianie w okresie obowiązywania pozwolenia.

4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.

5. Prezes UKE może w pozwoleniu zobowiązać podmiot do informowania o przerwach w wykorzystywaniu częstotliwości trwających powyżej 14 dni.

6. Przepisu ust. 1 pkt 2 w zakresie wyróżnika typu oraz nazwy producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie, oraz przepisów ust. 5 i art. 128 ust. 2 pkt 4 nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

7. W pozwoleniu radiowym wydawanym na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób rozsiewczy naziemny można określić dodatkowo warunki wykorzystania częstotliwości, o których mowa w art. 125, zgodne z wymaganiami określonymi w art. 82 ust. 3, na wypadek konserwacji urządzenia objętego pozwoleniem.

Art. 125. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości powinny określać w szczególności:

- 1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:
 - a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów,
 - b) lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania,
 - c) moc promieniowaną lub moc wyjściową,
 - d) polaryzację, wysokość zawieszenia i charakterystykę promieniowania anteny nadawczej,
 - e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania;

- 2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:
 - a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
 - b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,
 - c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos - Ziemia i Ziemia - kosmos,
 - d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.
2. Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. d i e nie stosuje się do pozwoleń w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Art. 126. 1. Z zastrzeżeniem ust. 4, pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli:

- 1) nie zachodzi żadna z okoliczności, o których mowa w art. 95 ust. 2 pkt 1-3 i 5;
- 2) częstotliwości objęte wnioskiem:
 - a) są dostępne,
 - b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej i użytkowania oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,
 - c) mogą być wykorzystywane przez urządzenie radiowe bez powodowania szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych lub kolizji z przyznanymi na rzecz innych podmiotów rezerwacjami, pozwoleniami lub decyzjami o prawie do wykorzystywania częstotliwości,
 - d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonych w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych, w przypadku gdy zachodzi możliwość powodowania szkodliwych zakłóceń poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) będą wykorzystywane w sposób efektywny;
- 3) urządzenie pracujące na podstawie pozwolenia może być chronione przed szkodliwymi zakłóceniami;

- 4) wnioskodawca przedłoży:
 - a) dokument potwierdzający spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 243 ust. 1-3 albo – w przypadku urządzeń wykorzystywanych w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej - dokument potwierdzający objęcie tych urządzeń przepisami, o których mowa odpowiednio w art. 243 ust. 7 pkt 2 lub pkt 3,
 - b) w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia radiowego w służbie radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej lub w służbie radiokomunikacji lotniczej - dokumentu potwierdzający rejestrację statku powietrznego, morskiego lub żeglugi śródlądowej w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) dokument potwierdzający uzyskanie zgody operatora satelity na wykorzystywanie transpondera w przypadku pozwolenia dla naziemnej stacji w służbie satelitarnej;
- 5) urządzenie nie koliduje z pracą urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE.
 2. Wykaz urządzeń kontrolno-pomiarowych UKE, o których mowa w ust. 1 pkt 5 udostępniany jest na stronie podmiotowej BIP UKE.
 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.
 4. Pozwolenia radiowe są wydawane na okres nieprzekraczający 10 lat, a dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na okres nieprzekraczający 25 lat.
 5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej:
 - 1) rodzaje pozwoleń,
 - 2) wymagania, niezbędne do uzyskania pozwolenia,
 - 3) okres ważności pozwoleń,
 - 4) sposób identyfikacji stacji amatorskiej- biorąc pod uwagę rodzaj posiadanego przez wnioskodawcę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Art. 127. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przeznaczonych wyłącznie do odbioru.

2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:

- 1) używanego przez zagraniczny statek powietrzny, morski lub statek żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ;
- 2) używanego, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, w służbie amatorskiej przez cudzoziemca oraz obywatela polskiego stale rezydującego za granicą podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jednorazowo pobyt taki nie jest dłuższy niż 90 dni;
- 3) końcowego:
 - a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z wyłączeniem urządzeń stosowanych w służbie lotniczej, morskiej lub żeglugi śródlądowej,
 - b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem powietrznym, morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości;
- 4) wykorzystującego zakresy częstotliwości zarezerwowane na rzecz podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością lub, za zgodą tego podmiotu, podmiotu przez niego upoważnionemu lub któremu częstotliwości zostały wydierżawione lub przekazane do użytkowania zgodnie z art. 91, o ile nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 91 ust. 5, o ile rezerwacja częstotliwości przewiduje zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia i określa warunki wykorzystywania częstotliwości;
- 5) będącego urządzeniem klasy 1, o którym mowa w art. 244 ust. 3.

3. Urządzenia klasy 1, o których mowa w art. 244 ust. 3, nie podlegają ochronie przed szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez inne urządzenia.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, rozszerzyć zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń, przy uwzględnieniu potrzeby harmonijnego gospodarowania częstotliwościami, określając:

- 1) warunki używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, w szczególności:
 - a) zakresy wykorzystywanych przez nie częstotliwości,

- b) maksymalną moc promieniowaną lub maksymalne natężenie pola magnetycznego,
 - c) obszar używania tych urządzeń;
- 2) rodzaje służb radiokomunikacyjnych.

Art. 128. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio art. 90 i art. 94-97.

2. Prezes UKE może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem;
- 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 6 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu;
- 4) niewywiązania się przez podmiot z obowiązku, o którym mowa w art. 124 ust. 5.

3. Prezes UKE może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości również w przypadku, gdy:

- 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny;
- 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

4. Do odmowy wydania pozwolenia stosuje się odpowiednio art. 98.

5. Pozwolenie wygasa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości.

Art. 129. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, niewymagającego pozwolenia na podstawie art. 127 ust. 2 pkt 4, podlega wpisowi do rejestru urządzeń radiowych używanych bez pozwolenia, zwanego dalej „rejestrem urządzeń”.

2. Prezes UKE prowadzi rejestr urządzeń w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr urządzeń obejmuje w szczególności:

- 1) kolejny numer wpisu;
- 2) datę otrzymania wniosku oraz datę dokonania wpisu;
- 3) dane, o których mowa w art. 130 ust. 1.

4. Rejestr urządzeń jest jawny i jest udostępniany na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 130. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru urządzeń na podstawie złożonego przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością wniosku zawierającego następujące dane:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie formy prawnej podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
- 3) numer decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości;
- 4) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby upoważnionej do kontaktowania się w imieniu podmiotu uprawnionego do dysponowania częstotliwością;
- 5) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 125 ust. 1 pkt 1;
- 6) przewidywaną datę rozpoczęcia używania urządzenia.

2. Wniosek o wpis do rejestru urządzeń zawiera oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru urządzeń są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam wynikające z ustawy z dnia ... r. - Prawo komunikacji elektronicznej warunki używania urządzenia radiowego, którego dotyczy wniosek;
- 3) urządzenie radiowe objęte wnioskiem spełnia odnoszące się do niego wymagania, o których mowa w art. 233 ust. 1-3.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Do wniosku o wpis do rejestru urządzeń składanego przez podmiot upoważniony, o którym mowa w art. 122 ust. 4 dołącza się upoważnienie do wykorzystywania częstotliwości udzielone przez podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością, wskazujące zakres częstotliwości, obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane oraz okres, w którym podmiot jest uprawniony do wykorzystywania częstotliwości.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, opatrzony jest kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 131. 1. Prezes UKE dokonuje wpisu urządzenia do rejestru urządzeń w terminie do 21 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 130 ust 1, lub od dnia uzupełnienia tego wniosku.

2. W przypadku, gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 130 ust. 1 lub w przypadku stwierdzenia, że we wniosku błędnie określono dane, o których mowa w art. 130

ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie, jednak nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

3. Jeżeli Prezes UKE, z zastrzeżeniem ust. 2, nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia otrzymania wniosku o wpis do rejestru urzędzeń upłynęło 28 dni roboczych, podmiot uprawniony do dysponowania częstotliwością może rozpocząć jej wykorzystywanie za pomocą urządzenia, którego dotyczył wniosek, po uprzednim zawiadomieniu pisemnie Prezesa UKE.

4. Prezes UKE prostuje z urzędu wpis do rejestru urzędzeń zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 132. 1. Prezes UKE może wykreślić wpis do rejestru urzędzeń, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1-3 lub pkt 9.

2. Prezes UKE wykreśla wpis do rejestru urzędzeń w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości albo na wniosek podmiotu uprawnionego do dysponowania rezerwacją.

Art. 133. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może dopuścić czasowe używanie urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji na okres nieprzekraczający 30 dni.

2. Jeżeli częstotliwości są przeznaczone do użytkowania jako rządowe, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu pisemnej zgody Ministra Obrony Narodowej. Minister Obrony Narodowej wyraża zgodę w terminie nie dłuższym niż 10 dni roboczych od dnia wpłynięcia wniosku do Ministra Obrony Narodowej. Niewydanie zgody w terminie, o którym mowa w zdaniu drugim, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wydania decyzji.

3. Prezes UKE wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, kieruje się obiektywnymi, przejrzystymi, niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oryginał lub kopię:

- 1) odpisu z rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej lub innego właściwego rejestru prowadzonego w państwie pochodzenia, chyba że dany podmiot jest wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1291, 1495

i 1649) lub rejestru przedsiębiorców prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1500, 1655, 1798 oraz z 2020 r. poz. 288);

- 2) dokumentu potwierdzającego spełnienie przez urządzenie wymagań, o których mowa w art. 243 ust. 1-3;
- 3) pełnomocnictwa - jeżeli strona działa przez pełnomocnika;
- 4) dowodu uiszczenia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 4, mogą być złożone w języku angielskim. Przepisu art. 33 § 2 i 3 oraz art. 76a § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. Obowiązek wniesienia opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości, o której mowa w art. 24 ust. 4, powstaje z chwilą złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1. Opłatę wpłaca się z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty.

7. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE określa:

- 1) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzenia radiowego, którego dotyczy decyzja;
- 2) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres;
- 3) warunki wykorzystania częstotliwości;
- 4) warunki używania urządzenia radiowego, w szczególności rodzaj służby, w której jest wykorzystywane urządzenie;
- 5) okres obowiązywania decyzji;
- 6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości.

8. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, albo cofa tę decyzję, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 95 ust. 2 pkt 1-3.

Art. 134. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów.

2. Jeżeli częstotliwości są przeznaczone do użytkowania jako rządowe, Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu pisemnej zgody Ministra Obrony Narodowej. Minister Obrony Narodowej wyraża zgodę w terminie nie dłuższym niż 10 dni roboczych od dnia wpłynięcia wniosku do Ministra Obrony Narodowej. Niewyrażenie zgody

w terminie, o którym mowa w zdaniu drugim, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wydania decyzji.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dotyczącą używania urządzeń radiowych służących do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu decyzji jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.

4. Stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest także podmiot dysponujący rezerwacją częstotliwości.

5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydane na okres dłuższy niż rok.

6. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być na wniosek zainteresowanego podmiotu jednokrotnie przedłużone na okres nie dłuższy niż rok, po przedłożeniu sprawozdania z dotychczas wykonanych działań w zakresie badań, testów lub eksperymentów w ramach tego zezwolenia. Prezes UKE odmawia przedłużenia zezwolenia w przypadku nieprzedłożenia takiego sprawozdania.

7. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest przedłożyć Prezesowi UKE sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ich zakończenia.

8. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 6 lub ust. 7, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie własności przemysłowej i intelektualnej, zawiera w szczególności:

- 1) określenie urządzeń radiowych wykorzystanych w badaniach, testach lub eksperymentach, oraz ich parametry;
- 2) opis metodyki badań, testów lub eksperymentów i ich wyniki;
- 3) wnioski wynikające z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.

9. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 133 ust. 4 pkt 1 i pkt 3-4, ust. 6 i 7 stosuje się.

10. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia albo cofa zezwolenie, jeżeli wystąpi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 95 ust. 2 pkt 1-3.

11. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia zezwolenia jeżeli podmiot, który będąc do tego zobowiązany nie złożył sprawozdania z przeprowadzonych badań, testów lub eksperymentów.

12. Prezes UKE, w drodze decyzji może cofnąć zezwolenie, jeżeli podmiot nie rozpoczął badań, testów lub eksperymentów w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości określonego w zezwoleniu.

Art. 135. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o wydanych pozwoleńiach, decyzjach o rezerwacji częstotliwości oraz decyzjach o zezwoleniu na czasowe używanie urządzeń radiowych, o których mowa w art. 133 oraz art. 134, obejmujące:

- 1) nazwę (firmę) podmiotu uprawnionego;
- 2) zakres częstotliwości;
- 3) obszar, na którym częstotliwości mogą być wykorzystywane lub lokalizację stacji;
- 4) okres obowiązywania decyzji.

Art. 136. 1. Używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, wykorzystującego częstotliwości użytkowane jako cywilne lub cywilno-rządowe, służącego do komunikacji w systemie naziemnym lub satelitarnym, przez misje dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzyskania pisemnej zgody Prezesa UKE, wydawanej na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz dopuszczalne jest wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, chyba że odpowiednie wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe stanowią inaczej lub wymaga tego zasada wzajemności.

2. Wniosek o wydanie zgody składany jest do Prezesa UKE, w terminie co najmniej 21 dni przed planowanym rozpoczęciem wykorzystywania częstotliwości.

3. Wniosek o wydanie zgody powinien zawierać:

- 1) cel, w którym będzie używane urządzenie;
- 2) obszar wykorzystywania częstotliwości albo obszar przemieszczania urządzenia;
- 3) termin rozpoczęcia oraz zakończenia wykorzystywania częstotliwości;
- 4) typ i rodzaj urządzenia;
- 5) moc wyjściową urządzenia;
- 6) częstotliwości nadawania i odbioru;
- 7) szerokość kanału i rodzaj emisji.

4. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli urządzenie to będzie pracować bez zakłóceń oraz nie będzie powodować szkodliwych zakłóceń w pracy innych urządzeń. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia takich zakłóceń, Prezes UKE nie wydaje zgody oraz informuje ministra właściwego do spraw zagranicznych o konieczności zmiany wniosku ze wskazaniem zakresu tych zmian.

5. Prezes UKE wydaje zgodę na używanie urządzenia radiowego, o którym mowa w ust. 1, na okres nieprzekraczający 30 dni.

6. W przypadku, gdy urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, powoduje szkodliwe zakłócenia, Prezes UKE:

- 1) określa nowe warunki wykorzystania częstotliwości albo
- 2) stwierdza konieczność zaprzestania używania urządzenia radiowego

– informując o tym ministra właściwego do spraw zagranicznych.

7. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie radiowe, o którym mowa w ust. 1, wykorzystywane jest niezgodnie z warunkami określonymi w wydanej zgodzie, Prezes UKE informuje ministra właściwego do spraw zagranicznych o konieczności dostosowania, w określonym terminie, warunków wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę.

8. Prezes UKE informuje ministra właściwego do spraw zagranicznych o cofnięciu zgody w przypadku niedostosowania wykorzystania częstotliwości do warunków, na które wydano zgodę w terminie przez niego wyznaczonym.

Art. 137. 1. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz lotniczej wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych lub posiadania dokumentu równoważnego, wydanego przez uprawniony organ zagraniczny.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób wykonujących obowiązki w zakresie zadań komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 86 lit c.

Art. 138. 1. Prezes UKE wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiadomości i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych.

2. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej przeprowadza komisja powołana przez Prezesa UKE. Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej organizacji zrzeszającej radioamatorów.

3. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej pobiera się opłaty z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Nie pobiera się opłaty za przeprowadzenie egzaminu w przypadku powierzenia ich przeprowadzania organizacji zrzeszającej radioamatorów, zgodnie z ust. 2.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej i zakres wymogów egzaminacyjnych,
 - 2) termin złożenia wniosku o wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa, kierując się zasadą, że nie powinny one stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych
- biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne.

ROZDZIAŁ 3

Gospodarowanie zasobami numeracji

Art. 139. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji niebędącym przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 86 lit a, b, d oraz h oraz podmiotom wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii do wykonywania zadań, o których mowa w art. 69 ust. 1, na ich wniosek.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, może przyznać prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia działalności gospodarczej innemu niż podmioty wskazane w ust. 1, na jego wniosek, na potrzeby świadczenia usług innych niż usługi komunikacji elektronicznej, o ile dostępne zasoby numeracji są wystarczające do zaspokojenia

obecnego i prognozowanego zapotrzebowania na numerację, a podmioty te wykażą swoją zdolność do efektywnego gospodarowania zasobami numeracji. Prezes UKE decydując o przyznaniu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji uwzględnia wytyczne BEREC w sprawie wspólnych kryteriów oceny zdolności do zarządzania zasobami numeracji oraz ryzyka wyczerpania zasobów numeracji.

3. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.

4. Prezes UKE przyznaje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, o przyznanie którego wpłynął więcej niż jeden wniosek:

- 1) po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego,
- 2) w drodze przetargu, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym stwierdzono konieczność przeprowadzenia takiego postępowania

- w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.

5. Przetarg przeprowadza Prezes UKE. Ogłoszenie o przetargu udostępnia w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz na stronie podmiotowej BIP UKE.

6. Do przetargu stosuje się odpowiednio przepisy art. 105 ust. 1 i 2, art. 107 ust. 1, art. 108 ust. 1, art. 114, art. 115 ust. 1, art. 116 oraz 117.

7. Decydującym kryterium oceny ofert jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji.

8. Przyznanie prawa do wykorzystywania zasobów numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji, w szczególności:

- 1) wskazywać usługę komunikacji elektronicznej, dla której przyznana numeracja ma być wykorzystywana, z podaniem wymogów związanych ze świadczeniem usługi oraz zasad taryfowych i cen maksymalnych;
- 2) zobowiązania przedsiębiorcy, któremu przyznano prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, przyjęte w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2;
- 3) obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem numeracji przyznanej innym przedsiębiorcom;
- 4) zasady przyznania prawa do wykorzystywania numeracji wykorzystywanej transgranicznie na terenie Unii Europejskiej, uwzględniające przestrzeganie praw konsumentów i zasad użytkowania zasobów numeracji w państwach członkowskich, w których ta numeracja będzie użytkowana.

Art. 140. 1. Prezes UKE odmawia przyznania prawa do wykorzystywania zasobów numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE może odmówić przyznania prawa do wykorzystywania nowego zakresu numeracji w przypadku wykorzystania mniej niż 75% wcześniej przyznanych zakresów numeracji.

Art. 141. 1. Prezes UKE może cofnąć prawo do wykorzystywania zasobów numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:

- 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych;
- 2) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wykorzystuje przyznanego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przyznaniu prawa do wykorzystywania numeracji;
- 3) podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, wykorzystuje przyznaną numerację w sposób niezgodny z warunkami przyznania numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych;
- 4) podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, nie wnosi opłat za prawo do wykorzystywania numeracji;
- 5) istnieje zagrożenie naruszenia interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieciach telekomunikacyjnych.

2. Prezes UKE informuje na stronie podmiotowej UKE o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji oraz o możliwości przydziału tej numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu.

3. Decyzja o cofnięciu prawa do wykorzystywania zasobów numeracji albo o zmianie jego zakresu:

- 1) uwzględnia konieczność zachowania interoperacyjności i ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych;
- 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5.

4. W sytuacji wystąpienia zagrożenia naruszenia interoperacyjności lub ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieciach telekomunikacyjnych, Prezes UKE prowadząc procedurę cofnięcia numeracji oraz przydziału numeracji innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu może:

- 1) pominąć realizację wezwania, o którym mowa w ust. 3 pkt. 2;
- 2) pominąć realizację postępowania konsultacyjnego i procedury przetargowej, o której mowa w art. 139 ust. 4;
- 3) przydzielić numerację biorąc pod uwagę:
 - a) możliwości techniczne przyjmowania i kierowania połączeń na numery z przydzielanego bloku numerów;
 - b) liczbę przeniesionych numerów z bloków numerów, dla których Prezes UKE cofnął przydział,
 - c) liczbę abonentów w danej strefie numeracyjnej oraz
 - d) przydział numeracji w bloku sąsiadującym z przydzielanym blokiem numerów;
- 4) zwolnić przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który otrzymał przydział numeracji z opłat za numerację, o których mowa w art. 25 na okres nie dłuższy niż 1 rok.

5. W przypadku braku wniosków o dokonanie przydziału numeracji Prezes UKE, w drodze decyzji, przydziela numerację przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 4 pkt 3.

6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który otrzymał przydział numeracji na warunkach określonych w ust. 4 pkt 3 oraz w ust. 5 informuje abonenta o przejściu zobowiązań dostawcy usług telekomunikacyjnych, któremu Prezes UKE cofnął przydział numeracji i świadczeniu usług ze wskazaniem terminu końcowego nie krótszego niż jeden miesiąc. Jednocześnie przedsiębiorca ten informuje abonenta o konieczności zawarcia przed upływem tego terminu umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej albo przeniesienia numeru do innego dostawcy usług w celu zachowania ciągłości świadczenia usług.

Art. 142. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla każdej ze spraw:

- 1) plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów, w tym numerów wykorzystywanych na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej,

2) szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w sieciach telekomunikacyjnych

- uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji informuje BEREC o zakresie numeracji krajowej przeznaczonym na potrzeby transgranicznego świadczenia na terenie Unii Europejskiej usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi komunikacji interpersonalnej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia szczególne wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe.

Art. 143. 1. Prezes UKE opracowuje i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zbiorcze zestawienia przyznanych zasobów numeracji, w postaci Tablic Zagospodarowania Numeracji.

2. Prezes UKE udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.

Art. 144. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, udostępnia przyznane zasoby numeracji podmiotom współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną oraz podmiotom dostarczającym usługi telekomunikacyjne, na ich wnioski, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu zasobów numeracji albo umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci, o której mowa w art. 151.

2. Umowa o udostępnieniu zasobów numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.

3. Odmawia się zawarcia umowy o udostępnieniu zasobów numeracji w przypadku braku zasobów numeracji lub gdy udostępnienie zasobów numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie działalności przez podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

4. Podmiot udostępniający przyznane zasoby numeracji przekazuje Prezesowi UKE tekst umowy, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej podpisania.

5. Do umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 151, 162 i art. 166.

Art. 145. 1. Ustala się numer „112” jako wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Numery zaczynające się od „116” ustala się jako przeznaczone do świadczenia usług o walorze społecznym, przy czym:

1) numer 116000 ustala się jako numer infolinii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci;

2) numer 116111 ustala się jako numer na potrzeby działania telefonu zaufania dla dzieci. Połączenia do numerów zaczynających się od 116 są bezpłatne dla użytkowników końcowych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi działania w zakresie zwiększania świadomości społecznej i wiedzy na temat numeru 116000 i 116111.

Art. 146. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 139-142 i art. 144.

Art. 147. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci telekomunikacyjnej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci telekomunikacyjnej.

2. Planowane zmiany numeracji, dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej, powinny być podane przez podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, do publicznej wiadomości co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Skrócenie tego okresu wymaga zgody Prezesa UKE w drodze decyzji.

3. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany zawiadomić, na piśmie w postaci papierowej, abonentów, którzy udostępnili adres korespondencyjny, o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 90 dni przed terminem wprowadzenia zmiany. Abonentom, którzy nie udostępnili adresu korespondencyjnego, ale udostępnili inne dane, o których mowa w art. 253 ust. 3, zawiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej lub za pomocą innego

środka komunikacji elektronicznej. Skrócenie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wymaga zgody Prezesa UKE w drodze decyzji.

4. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej, o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1-3, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.

DZIAŁ III. Dostęp

ROZDZIAŁ 1. Zasady zapewnienia dostępu

Art. 148. 1. Dostęp świadczony jest na podstawie umowy zawieranej w formie dokumentowej pod rygorem nieważności, zwanej dalej umową o dostępie, lub na podstawie decyzji, o której mowa w art. 162 oraz w art. 166.

2. Umowa o dostępie określa warunki dostępu i związanej z nim współpracy ustalone w trakcie negocjacji.

Art. 149. 1. Strony negocjujące umowę o dostępie uwzględniają nałożone na nie obowiązki dostępowe symetryczne oraz obowiązki regulacyjne.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami umowy o dostępie mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, także po ich zakończeniu.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny z państwa członkowskiego będący stroną negocjacji umowy o dostępie, nie jest obowiązany dokonywać wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, jeżeli nie wykonuje działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 150. 1. Dążąc do zapewnienia świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych i interoperacyjności w obrębie całej Unii Europejskiej, operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

2. Operator jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w celu zawarcia umowy o dostępie w zakresie połączenia sieci na wniosek użytkownika rządowego, o którym mowa w art. 2 pkt 86 lit. a, b, d, e, g oraz h.

Art. 151. 1. Umowa o dostępie w zakresie połączenia sieci zawiera postanowienia dotyczące, co najmniej:

- 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 3) rozliczeń z tytułu:
 - a) zapewnienia dostępu,
 - b) wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych,
 - c) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych;
- 4) sposobów wypełniania wymagań w zakresie:
 - a) interoperacyjności usług,
 - b) integralności sieci,
 - c) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnych lub w sytuacjach szczególnych zagrożeń,
 - d) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej i ochrony danych w sieci,
 - e) kompatybilności elektromagnetycznej;
- 5) procedur rozstrzygania sporów;
- 6) postępowania w przypadkach:
 - a) zmiany umowy,
 - b) weryfikacji interoperacyjności usług świadczonych w połączonych sieciach telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych,
 - c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych,
 - d) zmiany oferowanych usług telekomunikacyjnych,
 - e) zmiany przydzielonych zasobów numeracji;
- 7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usługi powszechnej, jeżeli jest świadczona w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także bezpieczeństwa oraz integralności sieci i usług;
- 8) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych;
- 9) działań podejmowanych w związku z przypadkami nadużycia telekomunikacyjnego.

2. W przypadku, gdy stroną umowy o połączenie sieci jest użytkownik rządowy, o którym mowa w art. 2 pkt 86 lit. a, b, d, e, g oraz h, postanowienia umowne mogą obejmować również

postanowienia dotyczące specyficznych potrzeb tego użytkownika rządowego wynikających z przysługujących mu uprawnień, w tym w szczególności dotyczące rozbudowy sieci telekomunikacyjnej w zakresie niezbędnym do przyłączenia tej sieci na wniosek użytkownika rządowego.

3. W przypadku wystąpienia szczególnego zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, użytkownik rządowy, o którym mowa 2 pkt 86 lit. a, b, d, e, g oraz h, może czasowo odłączyć swoją sieć telekomunikacyjną od publicznej sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Użytkownik ten niezwłocznie powiadamia o fakcie odłączenia właściwego operatora oraz Prezesa UKE. O przywróceniu połączenia użytkownik rządowy informuje Prezesa UKE.

Art. 152. 1 Nadużycia telekomunikacyjne są zakazane.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do podejmowania działań mających na celu zapobieganie nadużyciom telekomunikacyjnym i ich zwalczanie.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny po wykryciu nadużycia telekomunikacyjnego zgłasza wystąpienie nadużycia do Prezesa UKE, wraz ze wskazaniem okoliczności uprawdopodobniających wystąpienie nadużycia, proponowanymi środkami zaradczymi oraz uzasadnieniem ich zastosowania.

4. Środki zaradcze, o których mowa w ust. 3, mogą obejmować w szczególności:

- 1) zablokowanie przesyłania przekazu telekomunikacyjnego, komunikatu lub połączenia głosowego, które stanowią lub powodują nadużycie telekomunikacyjne lub
- 2) przerwanie lub ograniczenie świadczenia usługi telekomunikacyjnej dla zakończenia sieci, z którego lub do którego następuje wysyłanie przekazów telekomunikacyjnych, komunikatów lub połączeń głosowych powodujących nadużycie telekomunikacyjne.

5. Ciężar dowodu w zakresie uprawdopodobnienia wystąpienia nadużycia telekomunikacyjnego spoczywa na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym zgłaszającym jego wystąpienie.

6. Wystąpienie, o którym mowa w ust. 3, wszczyna postępowanie przed Prezesem UKE w sprawie nadużycia telekomunikacyjnego.

7. Prezes UKE bezzwłocznie wydaje postanowienie, w którym wskazuje środki zaradcze spośród zaproponowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 3, które mogą być zastosowane przez tego przedsiębiorcę oraz termin, w którym mogą być zastosowane.

8. Postanowienie wydawane na podstawie ust. 6 podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Prezes UKE, nie później niż w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 6, w drodze decyzji, określa:

- 1) czy doszło do nadużycia telekomunikacyjnego;
- 2) środki zaradcze jakie powinny być zastosowane;
- 3) termin zastosowania środków zaradczych.

Art. 153. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obowiązany jest zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne.

2. Jeżeli okablowanie wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w ust. 1, stanowi część składową nieruchomości, do zapewnienia dostępu obowiązany jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 30 ust. 5b i 5d ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

4. W przypadku zmiany właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości po wystąpieniu z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp, o którym mowa w ust. 1, a przed złożeniem wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu przez Prezesa UKE, przepisy ust. 5b ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art. 30 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

5. Wniosek w sprawie wydania decyzji rozstrzygającej spór dotyczący dostępu do okablowania wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeśli w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem w sprawie zawarcia umowy o dostępie, taka umowa nie została zawarta.

6. W przypadku niezapewnienia dostępu do okablowania wraz z powiązanymi zasobami, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE w decyzji, o której mowa w art. 162 ust. 1, określa przejrzyste i niedyskryminujące warunki dostępu, które powinny obejmować w szczególności ponoszone koszty tego dostępu, w tym związane z utrzymaniem sieci wraz z powiązanymi zasobami, na których świadczony jest dostęp oraz uwzględniające czynniki ryzyka inwestycyjnego.

7. Opłaty z tytułu dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji, którego właścicielem jest podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, mogą obejmować wyłącznie zwrot kosztów związanych z utrzymaniem tego okablowania, a także kosztów, które zaistniały w związku z zapewnieniem do niego dostępu.

Art. 154. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obiektywne, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki, na jakich powinien być zapewniany dostęp:

- 1) do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w art. 153 ust. 1, przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania, lub
- 2) o którym mowa w art. 158 ust. 1 przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego,
- jeśli przemawia za tym potrzeba zapewnienia skutecznej konkurencji oraz interes użytkowników końcowych.

2. Umowy o dostępie do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w art. 153 ust. 1 lub dostępu, o którym mowa w art. 158 ust. 1, są zawierane przez podmioty zobowiązane do zapewnienia takiego dostępu, na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Prezes UKE może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych lub zapewnienia ochrony skutecznej konkurencji.

Art. 155. 1. Umowa o dostępie, utrwalona na trwałym nośniku, przekazywana jest Prezesowi UKE, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, przez:

- 1) przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli umowa o dostępie związana jest z nałożonym na podstawie art. 190 ust. 1 obowiązkiem regulacyjnym;
- 2) zobowiązanego do zapewnienia dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w art. 153 ust. 1;
- 3) zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 158 ust. 1;
- 4) operatora zobowiązanego do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1;

2. Obowiązek przekazania umów o dostępie, o których mowa w ust. 1, dotyczy również umów zmienionych.

3. Z zastrzeżeniem art. 22, umowy o dostępie, o których mowa w ust. 1, są jawne. Prezes UKE udostępnia je nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wniosek. Wyłączenie z obowiązku jawności nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu.

Art. 156. 1. W terminie 5 lat od wydania ostatecznej decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 161, Prezes UKE wydaje z urzędu postanowienie:

- 1) o wznowieniu postępowania albo
- 2) o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie, w której wydano tę decyzję.

2. Postanowienie o wznowieniu postępowania wydaje się, jeżeli zachodzą poważne wątpliwości co do tego, czy przesłanki nałożenia obowiązku są nadal spełnione albo czy w przypadku uchylecia obowiązku nadal byłyby podstawy do jego nałożenia w takim zakresie, jaki przewidywała decyzja.

3. W przypadku wydania postanowienia o wznowieniu postępowania organ przeprowadza postępowanie, na skutek którego wydaje decyzję:

- 1) stwierdzającą brak podstaw do zmiany lub uchylecia decyzji,
- 2) o zmianie decyzji, lub
- 3) o uchyleciu decyzji.

4. W terminie 5 lat od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE jest zobowiązany wydać kolejne postanowienie o wznowieniu postępowania albo o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie, w której wydano tę decyzję. Do postanowienia stosuje się ust. 2-3.

ROZDZIAŁ 2.

Dostęp symetryczny

Art. 157. 1. Przez obowiązek dostępowy symetryczny rozumie się obowiązek nakładany przez Prezesa UKE, o którym mowa w art. 158 ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160 oraz art. 161.

2. Obowiązek dostępowy symetryczny musi być obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.

Art. 158. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić obszary geograficzne, na których obowiązek zapewnienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego dostępu do okablowania wraz z powiązаныmi zasobami, o którym mowa w art. 153 ust. 1, rozszerzony jest o elementy sieci telekomunikacyjnej wraz z powiązаныmi zasobami, wykraczające poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci w obiektach budowlanych, ale nie dalej niż

do pierwszego punktu dystrybucji, w którym liczba obsługiwanych zakończeń sieci uzasadnia ubieganie się o dostęp przez efektywnie działającego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć tylko tych obszarów geograficznych, na których obowiązek zapewnienia dostępu do okablowania nie przyczynia się do wyeliminowania trwałych i wysokich barier inwestycyjnych zagrażających ograniczeniem lub ograniczających korzyści użytkowników końcowych wynikających z konkurencji. Prezes UKE bierze pod uwagę nałożone obowiązki regulacyjne.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorców telekomunikacyjnych:

- 1) wyłącznie hurtowych, o których mowa w art. 183 ust. 1, umożliwiających świadczenie każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym, przez dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości na niedyskryminujących i rozsądnych warunkach, z zastrzeżeniem ust. 4;
- 2) których skala prowadzonej działalności nie uzasadnia realizacji nowych sieci o bardzo dużej przepustowości, ze względów ekonomicznych lub finansowych.

4. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 159. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może nałożyć na:

- 1) przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązki niezbędne dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, w tym:
 - a) obowiązek połączenia sieci, jeżeli takie połączenie nie zostało jeszcze zrealizowane, oraz
 - b) obowiązek zapewnienia interoperacyjności usług;
- 2) operatora obowiązki zapewnienia dostępu do: interfejsu programistycznego aplikacji oraz elektronicznego przewoźnika po programach, o ile jest to niezbędne dla korzystania przez użytkowników końcowych z cyfrowych usług radiowych i telewizyjnych oraz związanych z tymi usługami udogodnień, które służą zapewnieniu możliwości zapoznania się z treścią przez osoby z niepełnosprawnościami.

2. Prezes UKE może nałożyć obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, na podmiot świadczący usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystującej numerów, które osiągnęły znaczny poziom zasięgu i upowszechnienia wśród użytkowników, wyłącznie w sytuacji, gdy możliwość komunikowania się między użytkownikami końcowymi jest zagrożona ze względu na brak interoperacyjności między usługami komunikacji interpersonalnej oraz takie zagrożenie zostało stwierdzone przez Komisję Europejską.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, charakter i zakres obowiązków, które mogą zostać nałożone, wynika ze środków wykonawczych Komisji Europejskiej, przyjętych na podstawie art. 61 ust. 2 ppkt (ii) EKŁE.

4. Udogodnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią w szczególności:

- 1) napisy dla niesłyszących,
- 2) audiodeskrypcję,
- 3) tłumaczenie na język migowy.

Art. 160. 1. Prezes UKE może, jeżeli taka możliwość została określona w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 82 ust. 3, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, obowiązek:

- 1) zapewnienia dostępu do nieaktywnych elementów sieci telekomunikacyjnej i powiązanych zasobów, lub
- 2) zapewnienia dostępu do aktywnych elementów sieci telekomunikacyjnych i usług dodatkowych, o ile nałożenie obowiązku, o którym mowa w pkt 1, byłoby niewystarczające w świetle przesłanek, o których mowa w ust. 3, lub
- 3) zapewnienia dostępu na potrzeby roamingu lokalnego.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, nakłada się, jeżeli:

- 1) jest to niezbędne do lokalnego świadczenia usług telekomunikacyjnych, które uzależnione są od wykorzystywania częstotliwości;
- 2) niemożliwe jest świadczenie usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym na rozsądnych warunkach;
- 3) dostęp ma być zapewniony na obszarze, na którym trudne do pokonania bariery techniczne lub ekonomiczne ograniczają, ze szkodą dla użytkowników końcowych, możliwość realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub świadczenie usług telekomunikacyjnych.

3. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE bierze pod uwagę przede wszystkim potrzebę wspierania skierowanych do operatorów na danym obszarze zachęt do uruchamiania infrastruktury, a ponadto:

- 1) stan konkurencji infrastrukturalnej i usługowej;
- 2) efektywne wykorzystanie częstotliwości;
- 3) innowacje technologiczne;
- 4) techniczną możliwość współużytkowania lub związanych z tym warunków;

- 5) potrzebę poszerzania obszaru, na którym możliwy jest dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, w szczególności wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych oraz na obszarach o niższej gęstości zaludnienia;
- 6) zwiększenie konkurencyjności w zakresie jakości i wyboru usług oferowanych użytkownikom końcowym.

Art. 161. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora obowiązek kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, które zostały umieszczone na nieruchomości w związku z wykonywaniem uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, o ile nałożenie takiego obowiązku jest niezbędne w celu ochrony środowiska, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub z uwagi na realizację celów planowania i zagospodarowania przestrzennego.

ROZDZIAŁ 3.

Koordinacja dostępu.

Art. 162. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący dostępu pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi albo przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli:

- 1) jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu lub
- 2) umowa o dostępie nie została zawarta w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie, chyba że przepisy ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, lub postanowienie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin.

3. Prezes UKE może, w drodze postanowienia, określić termin krótszy niż 90 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) wniosek w sprawie zawarcia umowy o dostępie;
- 2) potwierdzenie doręczenia drugiej stronie lub potwierdzenie nadania przesyłką poleconą wniosku, o którym mowa w pkt 1;
- 3) dokumenty z negocjacji, o ile zostały one przeprowadzone;

4) projekt umowy o dostępie, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

5. W przypadku, gdy spór dotyczy już zawartej umowy o dostępie do wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy treść stosunku zobowiązanego jest określona częściowo przez decyzję, o której mowa w ust. 1 lub art. 166, a częściowo przez umowę o dostępie, dołącza się jednolity tekst umowy zawierający również postanowienia wynikające z decyzji.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się także wtedy, gdy przedmiot sporu pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi albo przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu, wynika z przepisów ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub decyzji Prezesa UKE nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny lub obowiązek regulacyjny, o ile realizacja tych obowiązków wymaga zawarcia umowy o dostępie pomiędzy tymi samymi stronami. W takim przypadku, gdy przewidziane są różne terminy na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się termin najdłuższy.

Art. 163. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór dotyczący dostępu, może:

- 1) określić treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie,
- 2) zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 162 ust. 1 i art. 166,
- 3) zobowiązać strony umowy o dostępie do jej zmiany, lub
- 4) rozwiązać umowę o dostępie,

- o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron oraz celami polityki regulacyjnej określonymi w art. 375 ust. 2.

2. Prezes UKE może wydać decyzję rozstrzygającą spór dotyczący dostępu także wtedy, gdy w toku postępowania przed Prezesem UKE umowa o dostępie została rozwiązana lub upłynął termin jej obowiązywania.

Art. 164. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór na podstawie art. 162 ust. 1, może nałożyć na podmiot będący stroną postępowania, obowiązek dostępowy symetryczny. Przepisy Działu III Rozdziału 1 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli stroną postępowania w sprawie o wydanie decyzji, o której mowa w art. 162 ust. 1, jest podmiot, na który nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 2, ale względem którego nie przeprowadzono procedury określonej w art. 196, Prezes UKE może

określić opłaty należne temu podmiotowi od drugiej strony postępowania, stosując odpowiednio przepisy art. 196.

Art. 165. 1. Prezes UKE, rozstrzygając spór na podstawie art. 162 ust. 1, o dostęp związany z obowiązkiem, o którym mowa w art. 160 ust. 1, może nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionego do dostępu, obowiązek współużytkowania częstotliwości z przedsiębiorcą zobowiązanym do zapewnienia dostępu, na określonym obszarze geograficznym i określa inne warunki takiego współużytkowania.

2. Obowiązek współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, musi być obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny i niedyskryminacyjny.

3. Do obowiązku współużytkowania częstotliwości, o którym mowa w ust. 1, art. 156 stosuje się odpowiednio.

Art. 166. Prezes UKE może, w drodze decyzji, zmienić umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 163 ust. 1, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub zapewnieniem interoperacyjności usług, o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron.

Art. 167. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie, decyzje, o których mowa w art. 162 ust. 1 i art. 166, wygasają z mocy prawa w części objętej tą umową.

Art. 168. W sprawach dochodzenia roszczeń majątkowych z tytułu niewykonania lub nienależnego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie, właściwa jest droga postępowania sądowego.

Art. 169. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się również do sporów transgranicznych.

2. Sporem transgranicznym jest spór, w którym jedną ze stron jest przedsiębiorca telekomunikacyjny z innego państwa członkowskiego.

3. W przypadku gdy spór ma wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, Prezes UKE zgłasza taki spór do BEREC wraz z przedstawieniem stanu faktycznego, w celu doprowadzenia do spójnego rozstrzygnięcia sporu. W przypadku takiego sporu nie przeprowadza się postępowanie konsolidacyjnego, o którym mowa w Dziale I Rozdziale 4 oddziale 2.

4. Prezes UKE ściśle współpracuje z BEREC w celu określenia właściwego i skutecznego rozstrzygnięcia sporu, spełniającego cele polityki regulacyjnej, o których mowa w art. 375 ust. 2, biorąc jednocześnie pod uwagę stanowiska uczestników sporu.

5. Prezes UKE rozstrzyga spór w terminie miesiąca od wydania przez BEREC opinii, a w przypadku braku wydania przez BEREC opinii w terminie 4 miesięcy, w terminie 5 miesięcy od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3.

ROZDZIAŁ 4.

Decyzje generalne w zakresie dostępu.

Art. 170. 1. Prezes UKE, w przypadkach, o których mowa:

- 1) art. 153 ust. 1,
- 2) art. 158 ust. 1,
- 3) art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, oraz
- 4) art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, gdy adresatem rozstrzygnięcia jest nadleśniczy Lasów Państwowych,

– może, zamiast decyzji, wydać decyzję generalną, dotyczącą określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, w szczególności biorąc pod uwagę zasadę niedyskryminacji.

2. Decyzja generalna nie narusza odpowiednio decyzji wydanych na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, chyba że Prezes UKE w decyzji generalnej stwierdzi uchylenie tych decyzji.

3. W przypadku gdy rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 158 ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji generalnej, Prezes UKE określa w tej decyzji kryteria, które musi spełniać przedsiębiorca telekomunikacyjny, aby skorzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 158 ust. 3 pkt 2.

Art. 171. Do decyzji generalnej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego Rozdziału.

Art. 172. 1. Decyzja generalna wydawana jest na okres nie dłuższy niż sześć lat.

2. Do decyzji generalnej stosuje się art. 156, z tym że:

- 1) Prezes UKE wydaje z urzędu postanowienie, o którym mowa w art. 156 ust. 1, dotyczące określonego obszaru i nieokreślonej liczby podmiotów, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 173-175 oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w terminie 3 lat od wydania ostatecznej decyzji generalnej;
- 2) rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 156 ust. 4, następuje w drodze decyzji generalnej.

Art. 173. 1. Prezes UKE, przed wydaniem decyzji generalnej na obszarze objętym postępowaniem, udostępnia obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE, o:

- 1) przystąpieniu do opracowania projektu decyzji generalnej, jej zmiany lub uchylecia, wraz z informacją o jej przedmiocie i założeniach;
- 2) sposobie zapoznania się z aktami sprawy oraz o miejscu, w którym są one dostępne do wglądu;
- 3) uprawnieniu do składania stanowisk, w tym sposobie, miejscu i terminie.

2. Prezes UKE przekazuje obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, do wojewody właściwego ze względu na obszar objęty decyzją generalną, w celu udostępnienia go na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwego urzędu wojewódzkiego.

3. W przypadku gdy obszar decyzji generalnej przekracza obszar jednego województwa, obwieszczenie przekazuje się wszystkim właściwym wojewodom.

4. W przypadku zwłoki wojewody z publikacją o nie więcej niż 7 dni, termin na składanie stanowisk ulega wydłużeniu do 30 dni od dnia publikacji przez wojewodę, o ile termin liczony od dnia publikacji obwieszczenia przez wojewodę do upływu terminu określonego przez Prezesa UKE jest krótszy niż 30 dni.

5. W przypadku zwłoki wojewody z publikacją o więcej niż 7 dni, Prezes UKE ponownie udostępnia obwieszczenie, wskazując nowy termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3. Do ponownego udostępnienia obwieszczenia stosuje się ust. 1-4.

Art. 174. 1. Każdy jest uprawniony do składania stanowisk, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 3, w wyznaczonym przez Prezesa UKE terminie, nie krótszym niż 30 dni.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE raport ze złożonych w terminie stanowisk, wskazując główne uwagi zawarte w stanowiskach.

Art. 175. 1. Decyzja generalna podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. Odwołanie od decyzji generalnej wnosi się w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja generalna została ogłoszona.

3. Sąd zarządza połączenie kilku oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, jeżeli mogły być objęte jednym odwołaniem, ponieważ dotyczą tej samej decyzji generalnej.

4. Odwołanie od decyzji generalnej jest niedopuszczalne, jeżeli w sprawie orzekał już sąd I instancji i odwołanie oddalił.

DZIAŁ IV.

Regulowanie rynku komunikacji elektronicznej

ROZDZIAŁ 1

Analiza rynków, nakładanie obowiązków regulacyjnych

Art. 176. 1. Prezes UKE przeprowadza analizę rynku w zakresie produktów lub usług komunikacji elektronicznej.

2. Prezes UKE, nie później niż w terminie 5 lat od podjęcia poprzedniego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 178 ust. 1 pkt 3 lub 4 dotyczącego danego rynku właściwego, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 178 ust. 1.

3. Prezes UKE w przypadku rynków niezgłoszonych wcześniej Komisji Europejskiej, nie później niż w terminie 3 lat od przyjęcia zmienionego zalecenia Komisji Europejskiej, notyfikuje Komisji Europejskiej projekt rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, o którym mowa w art. 178 ust. 1.

4. Prezes UKE w uzasadnionych przypadkach może zwrócić się do Komisji Europejskiej, nie później niż na 4 miesiące przed wpływem terminu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o przedłużenie tego terminu, o maksymalnie 1 rok. W przypadku niezgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu w ciągu jednego miesiąca od wystąpienia z wnioskiem przez Prezesa UKE, termin ulega przedłużeniu zgodnie z wnioskiem.

Art. 177. 1. Prezes UKE może wraz z przynajmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego wystąpić do BEREC z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie analizy potencjalnego rynku ponadnarodowego.

2. W przypadku rynku właściwego określonego w decyzji Komisji Europejskiej jako rynek ponadnarodowy Prezes UKE przeprowadza wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, jego analizę.

3. Prezes UKE wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, zgłasza Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 178 ust. 1.

4. W przypadku rynku właściwego nie będącego rynkiem ponadnarodowym, Prezes UKE wraz z organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, mogą zgłosić Komisji Europejskiej projekty rozstrzygnięć kończących postępowanie, o którym mowa w art. 178 ust. 1, o ile uznają, że warunki rynkowe występujące na obszarze tych państw są wystarczająco jednorodne.

5. W przypadku konieczności rozwiązania poważnego problemu związanego z popytem na produkty lub usługi komunikacji elektronicznej Prezes UKE wraz z przynajmniej jednym organem regulacyjnym innego państwa członkowskiego może złożyć uzasadniony wniosek do BEREC o przeprowadzenie analizy popytu ponadnarodowego na te produkty lub usługi wśród użytkowników końcowych.

Art. 178. 1. Po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 176 ust. 1, Prezes UKE przeprowadza postępowanie w celu:

- 1) określenia rynku właściwego, zgodnie z prawem konkurencji, uwzględniając uwarunkowania krajowe, konkurencję w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej na danym obszarze i wyniki inwentaryzacji, o których mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie produktów i usług komunikacji elektronicznej, zwanego dalej „rynkiem właściwym”;
- 2) ustalenia, czy na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą;
- 3) wyznaczenia przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą, w przypadku stwierdzenia, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja oraz nałożenia na tego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą obowiązków regulacyjnych;
- 4) utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub

przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. Rynek właściwy może podlegać regulacji, gdy spełnione są łącznie następujące kryteria:

- 1) występują trudne do przewyciężenia i niemające przejściowego charakteru prawne lub ekonomiczne bariery w dostępie do rynku;
- 2) struktura rynku nie sprzyja osiągnięciu efektywnej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym, mając na uwadze stan konkurencji, w tym w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) przepisy prawa konkurencji są niewystarczające, aby odpowiednio przeciwdziałać stwierdzonym nieprawidłowościom w funkcjonowaniu rynku.

3. Kryteria, o których mowa w ust. 2, uznaje się za spełnione w przypadku rynku właściwego wskazanego w zaleceniu Komisji Europejskiej. Prezes UKE może jednak w decyzji, o której mowa w art. 180, stwierdzić, że co najmniej jedno kryterium wskazane w ust. 2 nie jest spełnione.

4. Przez obowiązek regulacyjny rozumie się obowiązek, o którym mowa w art. 189, art. 190, art. 192-194, art. 195 ust. 1, art. 198 ust. 2, art. 199, art. 201, art. 203, art. 210 lub art. 285 ust. 3.

Art. 179. Przeprowadzając analizę, o której mowa w art. 176 ust. 1, Prezes UKE bada rozwój sytuacji rynkowej w ujęciu perspektywicznym, przy założeniu braku nałożonych obowiązków regulacyjnych na rynku właściwym, z uwzględnieniem wszystkich następujących elementów:

- 1) zmian sytuacji rynkowej mających wpływ na prawdopodobieństwo tego, że sytuacja na rynku właściwym będzie zmierzać w kierunku efektywnej konkurencji;
- 2) wszelkich istotnych źródeł presji konkurencji, na poziomie hurtowym i detalicznym, niezależnie od tego, czy za źródło tej presji uznaje się sieci telekomunikacyjne, usługi komunikacji elektronicznej czy też inne rodzaje usług lub rozwiązań, które są porównywalne z perspektywy użytkownika końcowego, i niezależnie od tego, czy tego rodzaju presja stanowi element rynku właściwego;
- 3) innych rodzajów regulacji i środków wprowadzonych i wpływających na rynek właściwy lub powiązany rynek detaliczny (powiązane rynki detaliczne) w danym okresie, w tym obowiązków, o których mowa w art. 149 ust. 1, art. 153 ust. 1, art. 154 ust. 1, , art. 158 ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160 ust. 1 i art. 161 ust. 1;

4) obowiązków regulacyjnych nałożonych na innych rynkach właściwych.

Art. 180. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 178 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym nie występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą wydaje decyzję, w której:

- 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 178 ust. 1 pkt 1,
- 2) stwierdza, że na tym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja,
- 3) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne jeżeli na tym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję.

2. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa odpowiedni termin uchylecia obowiązków regulacyjnych, uwzględniający sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić szczegółowe warunki i termin uchylecia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1 wydaje się po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK, wydanej w formie postanowienia.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 181. 1. Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 178 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

- 1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 178 ust. 1 pkt 1;
- 2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:
 - a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 375 ust. 2, lub

- b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1 wydaje się po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK, wydanej w formie postanowienia.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 182. W przypadku zmiany zakresu geograficznego lub produktowego danego rynku właściwego, która nie powoduje, że rynek ten obejmuje całkowicie inne usługi niż dotychczas, przepisy art. 180, art. 181 i art. 184 stosuje się odpowiednio.

Art. 183. 1. Prezes UKE w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który nie świadczy i nie planuje świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej i który:

- 1) nie jest członkiem grupy kapitałowej, której podmioty świadczą lub planują świadczyć usług komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej,
- 2) nie jest stroną umowy o wyłącznej współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej świadczącym usługi komunikacji elektronicznej użytkownikom końcowym

- może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 181, nałożyć wyłącznie obowiązki, o których mowa w art. 190 i art. 192 lub obowiązek stosowania niezawyżonych cen.

2. Jeżeli Prezes UKE stwierdzi, że występują lub mogą wystąpić problemy w zakresie konkurencji ze szkodą dla użytkowników końcowych wynikające z warunków oferowanych przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1, poprzez nałożenie obowiązków, o których mowa w art. 189, art. 193, art. 194 lub art. 195, a także poprzez zmianę obowiązków, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca, który przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje Prezesa UKE o tym fakcie.

4. W przypadku, gdy przedsiębiorca przestał spełniać warunki, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE przeprowadza analizę rynków, o której mowa w art. 176 ust. 1.

Art. 184. 1. Jeżeli przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 181, na tym samym rynku właściwym występował przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji

rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, którzy utracili tę pozycję, Prezes UKE, w drodze decyzji, określa termin uchylecia obowiązków regulacyjnych, uwzględniając sytuację działających na rynku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz użytkowników końcowych, a także zapewniając tym użytkownikom możliwość wyboru usług.

2. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić szczegółowe warunki i termin uchylecia obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do obowiązujących umów o dostępie.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 185. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zajmuje znaczącą pozycję rynkową, jeżeli na rynku właściwym samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej.

2. Dwoch lub więcej przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmuje kolektywną pozycję znaczącą, jeżeli nawet przy braku powiązań organizacyjnych lub innych związków między nimi posiadają na rynku właściwym pozycję ekonomiczną odpowiadającą dominacji w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej.

Art. 186. 1. Przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej zajmującego znaczącą pozycję na rynku właściwym można uznać za zajmującego znaczącą pozycję na innym rynku właściwym, jeżeli powiązania pomiędzy tymi rynkami są tego rodzaju, że umożliwiają przeniesienie siły rynkowej przedsiębiorcy z rynku właściwego na drugi rynek właściwy (rynek powiązany), wzmacniając pozycję tego przedsiębiorcy.

2. W celu uniemożliwienia przeniesienia znaczącej pozycji z rynku właściwego na rynek powiązany, Prezes UKE, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 176 ust. 1, może nałożyć na rynku powiązonym na przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, obowiązki, o których mowa w art. 192-195 oraz w art. 199.

Art. 187. 1. Prezes UKE, w przypadku niedotrzymania terminów, o których mowa w art. 176 ust. 2-4, może wystąpić do BEREC z wnioskiem o konsultację w sprawie analizy wskazanego rynku i utrzymania, zmiany albo uchylecia obowiązków regulacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą przed przeprowadzeniem analizy rynku.

2. W ciągu 6 miesięcy od uzyskania wyniku konsultacji od BEREC, Prezes UKE powiadamia Komisję Europejską o projektowanym rozstrzygnięciu.

Art. 188. 1. W przypadku zmiany sytuacji rynkowej związanej w szczególności z zawarciem lub rozwiązaniem umów handlowych, w tym umów w zakresie współinwestowania, mających wpływ na konkurencję na rynku telekomunikacyjnym, nieuzasadniającej przeprowadzenia nowej analizy rynku, o której mowa w art. 176 ust. 1, Prezes UKE niezwłocznie dokonuje oceny w zakresie konieczności dokonania przeglądu nałożonych obowiązków regulacyjnych.

2. Prezes UKE, po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w ust. 1, może zmienić decyzję, o której mowa w art. 181, poprzez:

- 1) nałożenie lub zmianę obowiązków regulacyjnych, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 375 ust. 2, lub
- 2) uchylene nałożonych obowiązków regulacyjnych, jeżeli warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylene tych obowiązków.

ROZDZIAŁ 2

Obowiązki na rynkach hurtowych

Art. 189. Prezes UKE, może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu do infrastruktury technicznej lub kabli, w tym również infrastruktury lub kabli niezwiązanych z danym rynkiem właściwym, biorąc pod uwagę to, że odmowa zapewnienia dostępu uniemożliwiłaby powstanie trwale konkurencyjnego rynku i naruszałaby interes użytkowników końcowych.

Art. 190. 1. Prezes UKE, może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania uzasadnionych wniosków przedsiębiorców komunikacji elektronicznej o zapewnienie im dostępu, w tym użytkowania elementów sieci oraz powiązanych zasobów, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.

2. Prezes UKE nakłada obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a, biorąc pod uwagę czy inne, w tym planowane, formy

dostępu do produktów hurtowych na tym samym lub powiązanim rynku lub obowiązek nałożony zgodnie z art. 189, są wystarczające do rozwiązania problemów rynkowych.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może w szczególności polegać na:

- 1) zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, powiązanych zasobów lub lokalnych pętli abonenckich, w tym pętli lub podpętli;
- 3) zapewnieniu dostępu do aktywnych lub wirtualnych elementów sieci telekomunikacyjnej i związanych z nimi usług;
- 4) oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej sprzedaży przez innego przedsiębiorcę;
- 5) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla interoperacyjności usług, w tym usług sieci wirtualnych;
- 6) zapewnieniu kolokacji lub innych form wspólnego korzystania z powiązanych zasobów;
- 7) zapewnieniu funkcji sieci niezbędnych do zapewnienia pełnej interoperacyjności usług;
- 8) zapewnieniu usług roamingu lokalnego w sieciach ruchomych;
- 9) zapewnieniu systemów wspierania działalności operacyjnej lub innych systemów oprogramowania niezbędnych dla skutecznej konkurencji, w tym systemów taryfowych, systemów wystawiania faktur i pobierania należności;
- 10) zapewnieniu powiązanych usług w dziedzinie transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 11) zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych;
- 12) prowadzeniu negocjacji w sprawie dostępu w dobrej wierze lub utrzymywaniu uprzednio ustanowionego dostępu do określonych sieci telekomunikacyjnych, urządzeń lub powiązanych zasobów;
- 13) zapewnieniu dostępu do powiązanych usług, w tym usług identyfikacji, lokalizacji i sygnalizowania obecności.

4. Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, określić dodatkowe warunki związane z realizacją obowiązków wskazanych w ust. 1, w celu zapobiegania nadużyciom i zapewnienia uczciwego korzystania z dostępu.

5. Wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o zapewnienie mu dostępu uważa się za uzasadniony, jeżeli uwzględnia on zakres obowiązku ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz warunki, o których mowa w art. 191 ust. 1.

Art. 191. 1. Prezes UKE może określić w decyzji, o której mowa w art. 190 ust. 1, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, techniczne lub eksploatacyjne warunki, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewniający dostęp lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej korzystający z takiego dostępu będą musieli spełnić.

2. Przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu Prezes UKE uwzględnia w szczególności:

- 1) techniczną i ekonomiczną możliwość korzystania lub instalowania konkurencyjnych urządzeń, mając na uwadze tempo rozwoju rynku oraz rodzaj wzajemnych połączeń sieci lub dostępu, w tym możliwość zastosowania innych rozwiązań związanych z dostępem, takich jak dostęp do kanalizacji kablowej;
- 2) możliwość zapewnienia oferowanego dostępu z uwzględnieniem posiadanej pojemności sieci;
- 3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub powiązanych zasobów, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne oraz przy uwzględnieniu infrastruktury zrealizowanej w całości lub części ze środków publicznych, z której korzysta przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz poziomów ryzyka związanych z tymi inwestycjami;
- 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie, w tym promowanie efektywnego inwestowania w dziedzinie infrastruktury oraz innowacyjnych modeli biznesowych wspierających zrównoważoną konkurencję, w szczególności opartych na współinwestowaniu w sieci;
- 5) odpowiednie prawa własności intelektualnej;
- 6) świadczenie usług obejmujących swoim zasięgiem kontynent europejski;
- 7) prognozowany rozwój technologiczny związany z projektowaniem sieci i zarządzaniem nimi;
- 8) potrzebę zapewnienia neutralności technologicznej w zakresie projektowania sieci i zarządzania nimi.

Art. 192. 1. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, przeprowadzania testów ekonomicznej odtwarzalności, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi lub innymi podmiotami, z którymi współpracuje.

2. Prezes UKE nakładając obowiązek, o którym mowa w ust. 1 może nałożyć także obowiązek równego traktowania przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w zakresie dostępu, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków, umożliwiając konkurencję na rynku detalicznym, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na takich samych warunkach, w tym samym czasie, takiej samej jakości, jak stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa.

Art. 193. 1. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu, w szczególności dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.

2. Prezes UKE określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień uszczegółowienia informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.

3. Prezes UKE może żądać od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji realizowania obowiązków, o których mowa w ust. 1, w art. 192 i art. 199.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, są udostępniane na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 194. 1. Prezes UKE może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu, zgodnie z przepisami art. 228-233.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE szczegółową instrukcją.

Art. 195. 1. Prezes UKE uwzględniając potrzebę promowania konkurencji oraz długofalowe interesy użytkowników końcowych związane z rozwojem sieci składającej się z elementów światłowodowych, a zwłaszcza sieci o bardzo dużej przepustowości, może, w szczególności w sytuacji, gdy analiza rynku wykazała, że przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej może utrzymywać opłaty na nadmiernie wysokim lub niskim poziomie ze szkodą dla użytkowników końcowych, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit a oraz biorąc pod uwagę korzyści związane z istnieniem przewidywalnych i stabilnych opłat, inwestycje dokonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej oraz promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązki:

- 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca komunikacji elektronicznej powinien stosować na podstawie przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 230, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów oraz stosowania, w oparciu o tę kalkulację, opłat z tytułu dostępu, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,
 - 2) stosowania opłat z tytułu dostępu, w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej,
 - 3) stosowania opłat z tytułu dostępu w wysokości określonej przez Prezesa UKE
- przy czym nakładając powyższe obowiązki, Prezes UKE umożliwi uzyskanie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

2. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Prezes UKE wskazuje sposoby ustalania opłat, które będzie stosował w przypadkach, o których mowa w art. 196 ust. 5.

3. W decyzji dotyczącej obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE wskazuje sposoby weryfikacji i ustalania opłat.

4. Prezes UKE może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w sytuacji:

- 1) gdy na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej, obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest nakładany na więcej niż jednego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej oraz gdy na powyższych rynkach powinny być stosowane symetryczne opłaty z tytułu dostępu, lub
- 2) gdy w wytycznych, wspólnych stanowiskach lub zaleceniach Komisja Europejska lub BEREC wskażą metodę ustalania opłat z tytułu dostępu, różną od tych, o których mowa w ust. 1 pkt 1–2, jako najbardziej odpowiednią dla rynku właściwego, na którym przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zajmuje znaczącą pozycję rynkową.

5. Prezes UKE przy nakładaniu obowiązku, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia:

- 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, lub
- 2) koszty ponoszone przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego ma być nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz koszty innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej działających na tym samym rynku właściwym lub rynku właściwym obejmującym takie same produkty lub usługi komunikacji elektronicznej.

6. Jeżeli Prezes UKE nie może zastosować ust. 5, przy nakładaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględnia opłaty z tytułu dostępu stosowane na porównywalnych rynkach konkurencyjnych lub regulowanych.

7. W przypadku, gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej dokonał inwestycji w budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w szczególności sieci o bardzo dużej przepustowości i zapewnił skuteczny i niedyskryminujący dostęp do takiej sieci na warunkach konkurencyjnych, w tym dotyczących stosowanych opłat, Prezes UKE może podjąć decyzję o nienakładaniu i nieutrzymywaniu obowiązków regulacyjnych w zakresie kontroli opłat.

Art. 196. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 2, przedstawia Prezesowi UKE, na jego żądanie, szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o koszty, które ponosi przedsiębiorca. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej może przedstawić uzasadnienie wysokości opłat w oparciu o jeden ze sposobów kalkulacji kosztów, określony w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 230.

2. W celu oceny prawidłowości wysokości opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 2, Prezes UKE stosuje jeden ze sposobów weryfikacji opłat wskazanych zgodnie z art. 195 ust. 3.

3. W przypadku, gdy według przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 2, wysokość opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej jest nieprawidłowa, Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby ustalania opłat wskazane zgodnie z ust. z art. 195 ust. 3, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych oraz umożliwienie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego kapitału, uwzględniając wszelkie ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

4. W celu weryfikacji wysokości kosztów, o których mowa w art. 195 ust. 1 pkt 1, Prezes UKE przeprowadza badanie, o którym mowa w art. 232 ust. 5.

5. W przypadku:

- 1) braku możliwości przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 232 ust. 5, z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,
- 2) odmowy wyrażenia opinii przez podmiot uprawniony do przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 232 ust. 5, z uwagi na zaistnienie okoliczności uniemożliwiających jej sformułowanie z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej,
- 3) wyrażenia przez podmiot uprawniony do przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 232 ust. 5, opinii negatywnej albo opinii z zastrzeżeniami,
- 4) wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej a wysokością kosztów zweryfikowanych zgodnie z ust. 4

- Prezes UKE ustala, w drodze decyzji, wysokość opłat z tytułu dostępu lub ich maksymalny albo minimalny poziom stosując sposoby wskazane zgodnie z art. 195 ust. 2, biorąc pod uwagę promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienie maksymalnych korzyści dla użytkowników końcowych, jak również zwrot uzasadnionych kosztów.

6. Do decyzji, o których mowa w ust. 3 i ust. 5, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym i konsolidacyjnym.

7. W przypadku, gdy na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 199 ust. 1, Prezes UKE może ustalić opłaty, o których mowa w ust. 3 i ust. 5 w decyzji, o której mowa w art. 200 ust 1.

8. W przypadku, gdy przedsiębiorca komunikacji elektronicznej poniósł wydatki na nowe przedsięwzięcie inwestycyjne, w tym budowę sieci składającej się z elementów światłowodowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE, ustalając opłaty z tytułu dostępu, bierze pod uwagę wykonane przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej inwestycje oraz umożliwia temu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej uzyskanie rozsądnej stopy zwrotu z zaangażowanego w nowe przedsięwzięcie inwestycyjne kapitału, uwzględniając ryzyko typowe dla konkretnego nowego przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Art. 197. 1. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami powinny uwzględniać ponoszone koszty.

2. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci i za dostęp związane z realizacją wyboru dostawcy usług telekomunikacyjnych powinny uwzględniać ponoszone koszty.

Art. 198. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje opłaty za zakańczanie połączeń głosowych nie wyższe niż maksymalne opłaty za zakańczanie połączenia głosowego w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnej zgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE.

2. W przypadku niewydania aktu delegowanego na podstawie art. 75 ust. 1 EKŁE, Prezes UKE może nałożyć zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek stosowania opłaty za zakańczanie połączeń głosowych w określonej wysokości.

3. Prezes UKE określając opłaty, o których mowa w ust. 2, uwzględnia:

- 1) koszty ponoszone przez efektywnie działającego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej ujmowane w wartościach bieżących, jako podstawę wyznaczania opłat z tytułu usług zakańczania połączeń głosowych, przy czym metoda kalkulacji kosztów stosowana do wyliczania kosztów efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej opiera się na modelowaniu oddolnym (bottom-up) i wykorzystuje długookresowe koszty przyrostowe związane z ruchem sieciowym ponoszone w celu świadczenia na rzecz innych podmiotów hurtowej usługi zakańczania połączeń głosowych;

- 2) długookresowe koszty przyrostowe usługi zakańczania połączeń głosowych ustalone jako różnica między całkowitymi długookresowymi kosztami świadczenia wszystkich usług przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, a całkowitymi długookresowymi kosztami tego przedsiębiorcy w przypadku nieświadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów;
- 3) do kosztów przyrostowych tylko te koszty związane z ruchem sieciowym, których uniknięto by, gdyby usługa zakańczania połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów nie była świadczona;
- 4) koszty związane z dodatkową pojemnością sieci tylko w zakresie, w jakim wynikają one z konieczności zwiększenia pojemności sieci w celu obsługi dodatkowego ruchu związanego z zakańczaniem połączeń głosowych na rzecz innych podmiotów;
- 5) okoliczność, że do kosztów przyrostowych zakańczania połączeń w sieciach ruchomych nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 24;
- 6) wyłącznie koszty rozliczeń międzyoperatorskich, koszty związane z zawieraniem umów międzyoperatorskich oraz inne koszty związane bezpośrednio ze świadczeniem usługi zakańczania połączeń na rzecz innych podmiotów;
- 7) domniemanie, że wszyscy przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej świadczący usługi zakańczania połączeń głosowych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, bez względu na ich skalę działalności, ponoszą takie same koszty jednostkowe jak efektywnie działający przedsiębiorca komunikacji elektronicznej;
- 8) w przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, minimalną skalę działalności jako udział w rynku na poziomie nie mniejszym niż 20%;
- 9) amortyzację ekonomiczną jako właściwą metodą amortyzacji aktywów;
- 10) koszty usług zakańczania połączeń głosowych odzwierciedlające koszty efektywnie działającego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej stosującego nowoczesne i wydajne technologie oraz sieć szkieletową opartą na protokole IP uwzględniającą technologie, które z dużym prawdopodobieństwem będą wykorzystywane w okresie obowiązywania maksymalnych opłat za usługi zakańczania połączeń głosowych, przy czym w przypadku stacjonarnych publicznych sieci telekomunikacyjnych przyjmuje się, że połączenia opierają się wyłącznie na komutacji pakietów.

4. Prezes UKE monitoruje wysokość opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz zapewnia ich zgodność z opłatami określonymi w akcie delegowanym, o którym mowa w ust.1.

5. Prezes UKE corocznie przedstawia sprawozdanie Komisji Europejskiej i BEREC dotyczące stosowania opłat za zakańczanie połączeń głosowych w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnych.

Art. 199. 1. Prezes UKE może nałożyć, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 192, lub wraz z tym obowiązkiem, obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie, której zakres, stopień szczegółowości oraz sposób udostępnienia określi w decyzji.

2. Oferta ramowa o dostępie powinna określać warunki i zasady współpracy z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu w taki sposób, aby przedsiębiorca korzystający z dostępu nie był zobowiązany do korzystania z udogodnień, które nie są konieczne do korzystania z tego dostępu.

3. Oferta ramowa o dostępie powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na wykonywaną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu.

Art. 200. 1. Prezes UKE zatwierdza projekt oferty ramowej lub jej zmiany, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej albo odmawia zatwierdzenia zmiany albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej lub jej zmiany i go zatwierdza, a w przypadku nieprzedstawienia oferty ramowej w terminie - samodzielnie ustala ofertę ramową.

2. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes UKE może z urzędu lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części. W przypadku nieprzedstawienia przez zobowiązanego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej zmiany oferty ramowej w określonym terminie, Prezes UKE samodzielnie ustala zmiany oferty ramowej w całości lub w części.

3. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zobowiązany do przedłożenia oferty ramowej może przedłożyć Prezesowi UKE projekt zmiany takiej oferty w celu jej zatwierdzenia.

4. Wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o zatwierdzenie projektu oferty ramowej lub jej zmiany zawiera informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 lit. a.

5. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia zatwierdzone oferty ramowe lub ich zmiany wraz z ujednoliconymi tekstami ofert ramowych na stronie podmiotowej BIP UKE.

6. W przypadku uchylenia obowiązku stosowania oferty ramowej, umowy zawarte na podstawie oferty ramowej na czas nieokreślony mogą być rozwiązane lub zmienione nie wcześniej niż po upływie 90 dni od dnia, w którym zniesiono ten obowiązek, jeżeli inny termin nie został określony przez Prezesa UKE w decyzji uchylającej ten obowiązek.

7. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 199 ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o dostępie na warunkach nie gorszych, dla pozostałych stron umowy, niż określone w zatwierdzonej ofercie, o której mowa w ust. 1, lub ustalonej decyzją Prezesa UKE.

Art. 201. W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej inne obowiązki w zakresie dostępu niż wymienione w art. 189, art. 190, art. 192-195 i art. 199.

Art. 202. 1. Niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego dotyczącego nałożenia obowiązków, o których mowa w art. 201, innych niż przewidziane w art. 203 ust. 1, Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tych obowiązków. Do wniosku Prezes UKE dołącza projekty rozstrzygnięć wraz z uzasadnieniem.

2. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązki, o których mowa w art. 201.

Art. 203. 1. Jeżeli nałożone uprzednio obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu, o których mowa w art. 189, art. 190, art. 192-195 i art. 199, nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych skutecznej konkurencji oraz istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe, Prezes UKE może, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. 176 ust. 1, w zakresie tego rynku hurtowego lub rynków hurtowych,

nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej świadczącego usługi na rynku lub rynkach hurtowych oraz na odpowiadającym mu rynku detalicznym lub rynkach detalicznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą zintegrowanym pionowo”, obowiązek rozdziału funkcjonalnego, polegający na wykonywaniu działalności związanej ze świadczeniem usług hurtowego dostępu przez wyodrębnioną, działającą niezależnie jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „wydzieloną jednostką organizacyjną”, lub przez kilka wydzielonych jednostek organizacyjnych.

2. Wydzielona jednostka organizacyjna zapewnia dostęp innym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej, na zasadach określonych w art. 192 ust. 2.

3. Przed nałożeniem na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej obowiązku rozdziału funkcjonalnego, Prezes UKE występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uzyskanie zgody na nałożenie tego obowiązku, do którego dołącza:

- 1) wyniki analizy, o której mowa w art. 176 ust. 1, w zakresie rynku hurtowego albo rynków hurtowych, potwierdzające, że wcześniej nałożone obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu nie zapewniły na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skutecznej konkurencji oraz że istnieją na tym rynku lub rynkach trwałe i wysokie bariery konkurencyjne lub rynkowe;
- 2) uzasadnioną ocenę, że w rozsądnym terminie nie zaistnieje lub zaistnieje w niewielkim stopniu na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych, o których mowa w ust. 1, skuteczna i trwała konkurencja w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) analizę spodziewanego wpływu nałożenia obowiązku rozdziału funkcjonalnego na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, w tym na sytuację pracowników wydzielonej jednostki organizacyjnej, na działalność Prezesa UKE oraz na rynek komunikacji elektronicznej, w tym ocenę wpływu na motywację do inwestowania na tym rynku komunikacji elektronicznej, a także informację o spodziewanym wpływie na konkurencję oraz o potencjalnych skutkach dla konsumentów;
- 4) zasadnienie zastosowania rozdziału funkcjonalnego jako najskuteczniejszego środka naprawczego, który ma na celu usunięcie barier związanych z konkurencją lub zidentyfikowanych nieprawidłowości na rynku hurtowym lub rynkach hurtowych;
- 5) projekt decyzji w sprawie rozdziału funkcjonalnego obejmujący określenie:
 - a) charakteru i stopnia rozdziału funkcjonalnego, ze wskazaniem w szczególności statusu prawnego wydzielonej jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę stanowisko przedsiębiorcy, na którego ma być nałożony obowiązek rozdziału

funkcjonalnego co do tego statusu, o ile takie stanowisko zostało przedstawione przez niego w ramach postępowania konsultacyjnego,

- b) początkowych składników majątkowych wydzielonej jednostki organizacyjnej oraz rodzaju dostarczanych przez nią produktów lub usług,
- c) rozwiązań w zakresie zarządzania wydzieloną jednostką organizacyjną, w tym zasad dotyczących stworzenia w niej odpowiedniej struktury zachęt, zapewniających niezależność pracowników tej jednostki od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, innych jednostek tego przedsiębiorcy, spółek od niego zależnych, wobec niego dominujących lub z nim powiązanych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798, 2217 oraz z 2020 r. poz. 288, 568 i 695),
- d) trybu realizacji obowiązku rozdziału funkcjonalnego, w tym harmonogramu jego realizacji,
- e) zasad zapewniających przejrzystość procedur operacyjnych, w szczególności w odniesieniu do innych zainteresowanych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,
- f) terminu do wyboru nazwy handlowej, o której mowa w art. 207 ust. 2,
- g) programu monitorowania przestrzegania obowiązku rozdziału funkcjonalnego w szczególności obejmującego:
 - publikację przez przedsiębiorcę zintegrowanego pionowo corocznego sprawozdania lub
 - obowiązek przeprowadzania przez niezależnych audytorów cyklicznych audytów.

4. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia przez Komisję Europejską wniosku, o którym mowa w ust. 3, Prezes UKE, w drodze decyzji, nakłada obowiązek rozdziału funkcjonalnego.

5. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 4, zawiera w szczególności okoliczności wskazane w ust. 3 pkt 1-4.

Art. 204. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 203 ust. 4, Prezes UKE przeprowadza, zgodnie z art. 176, skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu oraz nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla inne obowiązki regulacyjne.

Art. 205. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, którym mowa w art. 203 ust. 1, może podlegać innym obowiązkom regulacyjnym w zakresie

dostępu, o których mowa w art. 189, art. 190, art. 192-195, art. 199 i art. 201, w odniesieniu do rynku, na którym został wyznaczony jako przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej.

Art. 206. Osoba kierująca wydzieloną jednostką organizacyjną nie może jednocześnie świadczyć pracy lub usług u przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego lub w innej niż wydzielona jednostka organizacyjna jednostce organizacyjnej tego przedsiębiorcy, lub w spółce od niego zależnej, wobec niego dominującej lub z nim powiązanej w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, ani pełnić funkcji w ich organach lub pełnić na rzecz tych podmiotów funkcji doradczych.

Art. 207. 1. Do wydzielonej jednostki organizacyjnej, w przypadku gdy nie ma ona formy odrębnej osoby prawnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o oddziale przedsiębiorcy.

2. Przedsiębiorca zintegrowany pionowo na którego nałożono obowiązek rozdziału funkcjonalnego, obowiązany jest do wyboru nazwy wydzielonej jednostki organizacyjnej, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 203 ust. 4. Nazwa handlowa powinna pozwalać na identyfikację tej jednostki jako jednostki wydzielonej od tego przedsiębiorcy i być przez niego używana w obrocie handlowym.

3. Wydzielona jednostka organizacyjna jest odrębnym pracodawcą w ramach przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, za którego uprawnienia i obowiązki pracodawcy wykonuje osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną.

4. Osoba lub osoby kierujące wydzieloną jednostką organizacyjną uprawnione są do reprezentowania jej na zewnątrz na zasadach prokury oddziałowej.

Art. 208. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej zintegrowany pionowo, w celu zapewnienia wszystkim dostawcom usług świadczącym usługi na rzecz użytkowników końcowych, w tym samemu sobie, możliwości korzystania z równoważnego dostępu telekomunikacyjnego, jest obowiązany zawiadomić Prezesa UKE o planowanym przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązaną w tym celu podmiot. Zawiadomienia dokonuje się najpóźniej na trzy miesiące przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia Prezesa UKE o każdej zmianie planowanego przeniesienia środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub

ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może zobowiązać się do stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu w okresie po przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot, do czasu zapewnienia możliwości korzystania z równego dostępu, o którym mowa w ust. 1. Przedsiębiorca określa szczegółowe informacje dotyczące stosowania określonych warunków niedyskryminującego dostępu, o których mowa w zdaniu pierwszym, w tym dotyczące harmonogramu wdrożenia tych warunków i okresu ich obowiązywania.

4. Prezes UKE przeprowadza skoordynowaną analizę rynków właściwych związanych z siecią dostępu, w celu określenia wpływu działań, o których mowa w ust. 1, na te rynki i zawiadamia przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, o jej zakończeniu, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień planowanego przeniesienia środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

5. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Prezesa UKE o przeniesieniu środków majątkowych lokalnej sieci dostępu lub ich znacznej części na odrębną osobę prawną mającą innego właściciela lub na nowo zawiązany w tym celu podmiot.

6. Prezes UKE po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, w oparciu o wyniki analizy, o której mowa w ust. 4, przeprowadza postępowanie, o którym mowa w art. 164, i nakłada, utrzymuje, zmienia lub uchyla obowiązki regulacyjne. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, do stosowania całości lub części określonych warunków niedyskryminującego dostępu, o których mowa w ust. 3.

7. Odrębna osoba prawna lub nowo zawiązany podmiot, o których mowa w ust. 1, może podlegać obowiązkom regulacyjnym w zakresie dostępu, o których mowa w art. 189, art. 190, art. 192-195, art. 199 i art. 201 w odniesieniu do rynku, na którym jej lub jego pozycję uznano za znaczącą.

8. Prezes UKE monitoruje wykonanie określonych warunków niedyskryminującego dostępu, o których mowa w ust. 3, do których stosowania przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, został zobowiązany na podstawie ust. 6, przez przeprowadzanie nie rzadziej niż raz na dwa lata analizy rynku, na którym przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, posiada pozycję znaczącą.

Art. 209. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej powiadamia Prezesa UKE o zamiarze migracji z dotychczasowej infrastruktury polegającym na:

- 1) wycofaniu z eksploatacji sieci miedzianej,
 - 2) zastąpieniu części sieci miedzianej nowymi elementami,
 - 3) wycofaniu lub zastąpieniu infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej
- które objęte są obowiązkami regulacyjnymi, nie później niż w terminie 12 miesięcy przed planowanym terminem rozpoczęcia migracji.

2. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przedstawia przejrzysty harmonogram oraz warunki migracji z dotychczasowej infrastruktury, w szczególności określający termin powiadomienia podmiotów korzystających z infrastruktury, o której mowa w ust. 1, o migracji, a także wskazuje alternatywny sposób zapewnienia dostępu o porównywalnej jakości.

3. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przekazania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza powiadomienie albo zobowiązuje przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionego powiadomienia jeżeli jest to niezbędne dla ochrony konkurencji i praw użytkowników końcowych. Brak decyzji Prezesa UKE oznacza zatwierdzenie powiadomienia.

4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, uchylić obowiązki regulacyjne w zakresie dostępu do sieci miedzianej lub infrastruktury niezbędnej do eksploatacji sieci miedzianej objętej migracją, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, o którym mowa w ust. 1, przedstawił powiadomienie, które zostało zatwierdzone przez Prezesa UKE oraz przestrzega jego postanowień. Przepisy rozdziału 1 stosuje się odpowiednio.

ROZDZIAŁ 3

Ograniczenia na rynkach detalicznych

Art. 210. 1. Jeżeli w wyniku analizy, o której mowa w art. 176 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi, że:

- 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny,
- 2) obowiązki, o których mowa w art. 189-195 i art. 199 nie doprowadziłyby do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 374 ust. 2

- nakłada co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2, na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym.

2. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki:

- 1) nieustalania zawyżonych cen usług;
- 2) neutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom;
- 3) nieograniczania konkurencji poprzez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia;
- 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych;
- 5) niezobowiązania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE może w szczególności:

- 1) określić maksymalne ceny usług;
- 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich;
- 3) nałożyć obowiązek:
 - a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa UKE instrukcją,
 - b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa UKE opisem kalkulacji kosztów,
 - c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia,
- 4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia informacji przedumownych, o których mowa w art. 255 i podsumowania warunków umowy, o którym mowa w art. 256.

4. Prezes UKE w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na podstawie przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 230.

Art. 211. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 210 ust. 3 pkt 4, przedkłada Prezesowi UKE projekty informacji przedumownych, o których mowa w art. 255 i podsumowania warunków umowy, o którym mowa w art. 256 wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia ich w życie lub ich zmiany.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu informacji przedumownych, o których mowa w art. 255 i podsumowania warunków umowy, o

którym mowa w art. 256, lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekty te są sprzeczne z decyzją, o której mowa w art. 210 ust. 2, lub z przepisami ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do przedstawienia poprawionych informacji przedumownych, o których mowa w art. 255 i podsumowania warunków umowy, o którym mowa w art. 256, w części objętej sprzeciwem.

3. Prezes UKE może zażądać od obowiązanego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 2, zawiesza się.

4. Informacje przedumowne, o których mowa w art. 255 i podsumowanie warunków umowy, o którym mowa w art. 256 lub ich zmiana objęte sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie.

5. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje przedumowne, o których mowa w art. 255 i podsumowanie warunków umowy, o którym mowa w art. 256 lub ich zmianę.

ROZDZIAŁ 4

Szczegółowe warunki inwestowania.

Art. 212. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, może przedstawić Prezesowi UKE propozycję zobowiązań odnoszących się do warunków zapewnienia dostępu lub współinwestowania, mających zastosowanie do jego sieci telekomunikacyjnych lub powiązanych zasobów, dotyczącą w szczególności:

- 1) porozumień o współpracy mających znaczenie dla oceny obowiązków regulacyjnych,
 - 2) współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości,
 - 3) skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu innych przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, zarówno w okresie wdrożenia dobrowolnego podziału przedsiębiorstwa przedsiębiorcy zintegrowanego pionowo, jak i po jego wdrożeniu
- zwaną dalej „propozycją zobowiązań”.

2. Propozycja zobowiązań zawiera szczegółowy harmonogram, zakres ich wykonywania oraz czas obowiązywania.

Art. 213. Propozycja zobowiązań składana jest w dobrej wierze oraz, w szczególności:

- 1) oparta jest na uczciwych, rozsądnych i otwartych na wszystkich uczestników rynku warunkach;

- 2) zapewnia dostęp, w tym dostęp do sieci o bardzo dużej przepustowości, innym podmiotom, oferowany z dostatecznym wyprzedzeniem przed uruchomieniem powiązanych usług detalicznych;
- 3) zapewnia zrównoważoną konkurencję na rynkach detalicznych i ułatwia współpracę przy realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości w interesie użytkowników końcowych.

Art. 214. Prezes UKE przed udostępnieniem propozycji zobowiązań na stronie podmiotowej BIP UKE, może w drodze decyzji odmówić jej zatwierdzenia, jeżeli z jej analizy wynika, że nie spełnia ona przesłanek określonych w art. 213.

Art. 215. Prezes UKE przed przeprowadzeniem oceny propozycji zobowiązań, udostępnia ją na stronie podmiotowej BIP UKE i wyznacza termin na zgłoszenie stanowisk konsultacyjnych, nie krótszy niż 30 dni.

Art. 216. 1. Prezes UKE dokonując wstępnej oceny propozycji zobowiązań, bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 213 oraz stanowiska złożone w ramach konsultacji.

2. Prezes UKE zawiadamia przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej o wstępnej ocenie złożonej propozycji zobowiązań.

3. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, w celu uwzględnienia wstępnej oceny, może dokonać zmiany propozycji zobowiązań w terminie wyznaczonym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 14 dni.

Art. 217. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, może zatwierdzić propozycję zobowiązań.

2. W przypadku propozycji zobowiązań dotyczącej współinwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości, Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa termin wykonywania zatwierdzonych zobowiązań na okres co najmniej siedmiu lat.

3. Prezes UKE może, ze względu na potrzebę wspierania zrównoważonej, długoterminowej konkurencji oraz potrzeby użytkowników końcowych, w drodze decyzji, przedłużyć okres obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 218. 1. Prezes UKE, na wniosek przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, który zawarł umowę o współinwestycji w zakresie elementów nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, w drodze decyzji, uchyla obowiązki regulacyjne nałożone na tego przedsiębiorcę w zakresie objętym współinwestycją.

2. Prezes UKE może nałożyć, utrzymać lub zmienić obowiązki regulacyjne, niezależnie od decyzji, o której mowa w art. 217 ust. 1, a w przypadku, gdy decyzja ta dotyczy propozycji zobowiązań, o której mowa w art. 212 ust. 1 pkt 2, stosuje odpowiednio art. 180, jeżeli w inny

sposób nie można uniknąć zagrożenia dla konkurencji lub przemawia za tym aktualna sytuacja na rynku właściwym

3. W przypadku zawarcia umowy wspóln inwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, Prezes UKE nie nakłada obowiązków regulacyjnych w zakresie objętym wspóln inwestycją.

4. W przypadku decyzji, o której mowa ust. 2 oraz w art. 217 ust. 1, mogącej mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, przeprowadza się postępowanie konsolidacyjne, o którym mowa w Dziale I Rozdziale 4 oddziale 2.

Art. 219. W przypadku, gdy propozycja zobowiązań, o której mowa w art. 212 ust. 1 pkt 2, dotyczy rozpoczęcia realizacji nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, która składa się z elementów światłowodowych, aż do zakończenia sieci w lokalu użytkownika końcowego lub do stacji bazowej, w tym przez zaoferowanie współwłasności, długoterminowego dzielenia ryzyka przez współfinansowanie lub umowy zakupu prowadzącej do uzyskania szczególnych praw o charakterze strukturalnym przez innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, Prezes UKE:

- 1) weryfikuje udostępnienie na stronie internetowej przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej posiadającego znaczącą pozycję rynkową, ofertę wspóln inwestycji i jej dostępność oraz identyfikowalność;
- 2) ocenia otwartość oferty wspóln inwestycji dla wszystkich przedsiębiorców komunikacji elektronicznej przez cały okres eksploatacji sieci o bardzo dużej przepustowości, która składa się z elementów światłowodowych, aż do zakończenia sieci w lokalu użytkownika końcowego lub do stacji bazowej;
- 3) weryfikuje możliwość zachowania skutecznej i zrównoważonej konkurencji w długiej perspektywie czasowej na rynkach detalicznych, na których działa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej posiadający znaczącą pozycję rynkową, innym wspóln inwestującym przedsiębiorcom komunikacji elektronicznej;
- 4) weryfikuje podanie do publicznej wiadomości oferty wspóln inwestycji na co najmniej 6 miesięcy przed datą planowanego rozpoczęcia realizacji nowej sieci o bardzo dużej przepustowości, która składa się z elementów światłowodowych aż do zakończenia sieci w lokalu użytkownika końcowego lub do stacji bazowej;
- 5) weryfikuje możliwość korzystania przez współinwestorów od początku realizacji wspóln inwestycji z takiej samej jakości sieci;

- 6) weryfikuje warunki współinwestycji pod względem możliwości dotarcia do użytkowników końcowych przez podmioty ubiegające się o dostęp, które nie uczestniczą we współinwestycji;
- 7) weryfikuje zawarte w ofercie współinwestycji warunki dotyczące zdolności finansowej podmiotu przystępującego, związane z:
 - a) wykazaniem zdolności do realizowania płatności etapowych, w oparciu, o które zaplanowano świadczenie usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji,
 - b) akceptacją planu strategicznego, w oparciu o który opracowano w szczególności średniookresowe plany świadczenia usług z użyciem infrastruktury wybudowanej w ramach współinwestycji– o ile warunki takie zostały w ofercie współinwestycji zawarte;
- 8) ocenia wpływ współinwestycji na poziom konkurencji, w tym analizuje zaspokojenie przyszłego popytu przez wybudowanie nowych elementów sieci, które w znacznym stopniu przyczynią się do uruchomienia sieci o bardzo dużej przepustowości, która składa się z elementów światłowodowych, aż do zakończenia sieci w lokalu użytkownika końcowego lub do stacji bazowej.

Art. 220. Prezes UKE dokonując oceny, o której mowa w art. 219 pkt 2:

- 1) weryfikuje przejrzystość i niedyskryminacyjny charakter planu zawiązania i dalszej realizacji współinwestycji;
- 2) weryfikuje możliwość ubiegania się o dostęp przez podmioty niebędące współinwestorami do elementów sieci o bardzo dużej przepustowości na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków;
- 3) weryfikuje postanowienia oferty współinwestycji, w tym dotyczące kosztów ponoszonych przez każdego współinwestora oraz postanowienia dotyczące osiągniętych przez nich przychodów pod względem:
 - a) uwzględnienia stopni ryzyka ponoszonego przez poszczególnych współinwestorów na różnych etapach realizacji oraz sytuacji na rynkach detalicznych pod kątem poziomu konkurencji,
 - b) zachowania zachęt do udziału we współinwestycji na różnych jej etapach.

Art. 221. Prezes UKE weryfikuje postanowienia oferty wspóln inwestycji, w zakresie o którym mowa w art. 219 pkt 3, pod względem:

- 1) racjonalności i niedyskryminacji oraz godziwych warunków, uwzględniając moment przystąpienia do wspóln inwestycji oraz możliwość dostępu do pełnych przepustowości sieci, w zakresie w jakim podlega ona wspóln inwestycji;
- 2) adekwatności wartości wymaganego wkładu finansowego do skali inwestycji lub do momentu przystąpienia do udziału we wspóln inwestycji każdego wspóln inwestora w celu nabycia praw;
- 3) możliwości zwiększenia udziału we wspóln inwestycji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu zaangażowania na początku realizacji inwestycji z uwzględnieniem pozycji rynkowej wspóln inwestorów.

Art. 222. W przypadku zawiązania spółki celowej utworzonej na potrzeby realizacji wspóln inwestycji, spółka ta zapewnia dostęp do sieci wszystkim wspóln inwestorom, bezpośrednio lub pośrednio, na zasadzie równoważności produktów oraz na godziwych i racjonalnych warunkach, uwzględniając warunki finansowe odzwierciedlające różne poziomy ryzyka ponoszonego przez poszczególnych wspóln inwestorów.

Art. 223. 1. Oferta wspóln inwestycji zawiera przejrzyste, godziwe i racjonalne warunki wzajemnego prawa dostępu do sieci telekomunikacyjnej, elementów sieci i powiązanych zasobów, będących przedmiotem wspóln inwestycji, do celów świadczenia usług na rynku detalicznym, w tym na rzecz użytkowników końcowych.

2. Wspóln inwestorzy przyznają sobie dostęp do przedmiotu wspóln inwestycji na podstawie umowy wspóln inwestycji spełniającej warunki, o których mowa w ust. 1.

Art. 224. 1. Przenoszenie praw i obowiązków wynikających z umowy wspóln inwestycji na innego wspóln inwestora lub inny podmiot gotowy przystąpić do tej umowy jest niedozwolone, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Warunkiem przeniesienia praw i obowiązków, o których mowa w ust. 1, jest ich równoczesne i łączne przeniesienie na podmioty, o których mowa w ust. 1.

3. Czynność prawna polegająca na przenoszeniu praw i obowiązków wynikających z umowy wspóln inwestycji na podmioty, o których mowa w ust. 1, z naruszeniem ust. 2 jest nieważna.

Art. 225. Do umów wspóln inwestycji stosuje się odpowiednio art. 151 oraz art. 162-166.

Art. 226. Prezes UKE może zobowiązać przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej, którego dotyczy decyzja, o której mowa w 217 ust. 1, do przekazywania rocznego sprawozdania z realizacji umowy współinwestycji.

Art. 227. 1. Jeżeli Prezes UKE uzna, że pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, może zawrzeć z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej umowę, zwaną dalej „umową inwestycyjną”, na mocy której w zamian za obniżenie opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 1 lub w art. 24 ust. 1, przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zrealizuje inwestycję zapewniającą pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych na wskazanym przez Prezesa UKE obszarze, na którym takie pokrycie nie jest wystarczające. Zawarcie umowy następuje z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE komunikat o zamiarze zawarcia umowy inwestycyjnej. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie rodzaju inwestycji zapewniającej pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych, określenie obszaru lub obszarów, których ma dotyczyć inwestycja, oraz informację o terminie, w jakim przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą zgłaszać zainteresowanie zawarciem umowy inwestycyjnej.

3. Zawarcie umowy inwestycyjnej nie może nastąpić przed upływem 30 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie zainteresowania jej zawarciem.

4. Prezes UKE, zawierając umowę inwestycyjną, bierze pod uwagę potrzeby użytkowników końcowych, potrzeby rynku i innowacje technologiczne.

5. Umowa inwestycyjna zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) rodzaju inwestycji wraz ze wskazaniem obszaru, na którym pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające i którego ma dotyczyć inwestycja;
- 2) sposobu, miejsca i warunków realizacji inwestycji przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej;
- 3) harmonogramu realizacji inwestycji wraz ze wskazaniem terminu, od którego na wyznaczonym obszarze ma być zapewnione pokrycie zasięgiem ruchomych publicznych sieci telekomunikacyjnych wynikające z realizacji umowy inwestycyjnej;
- 4) wskazania rodzaju opłat podlegających obniżeniu, kwot obniżenia tych opłat odpowiadających łącznie ustalonej wartości inwestycji oraz okresu, którego to obniżenie dotyczy.

6. Umowa inwestycyjna jest zawierana w formie aktu notarialnego. Koszty zawarcia umowy inwestycyjnej w formie aktu notarialnego pokrywa przedsiębiorca komunikacji elektronicznej.

7. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o zawarciu umowy inwestycyjnej wraz z treścią tej umowy.

8. Do zmiany umowy inwestycyjnej stosuje się przepisy ust. 2-7.

9. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy publicznej w ramach umowy inwestycyjnej, kierując się koniecznością zachowania zgodności tych warunków i trybu z rynkiem wewnętrznym.

ROZDZIAŁ 5

Rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów.

Art. 228. 1. Celem rachunkowości regulacyjnej jest wyodrębnienie i przypisanie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej do działalności w zakresie dostępu lub działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej, a także ustalenie przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów.

2. Rachunkowość regulacyjną prowadzi się w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności, o których mowa w ust. 1.

Art. 229. 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 194 lub art. 210 ust. 3 pkt 3 lit. a.

2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca komunikacji elektronicznej, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 195 ust. 1 pkt 1 lub art. 210 ust. 3 pkt 3 lit. b.

Art. 230. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 228 ust. 1,
- 2) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu lub usług na rynku detalicznym,

- 3) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych,
- 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa UKE opracowanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej instrukcji oraz opisu kalkulacji kosztów,
- 5) zakres i terminy przekazywania Prezesowi UKE:
 - a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, że dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
 - b) wyników kalkulacji kosztów
 - mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, w tym związanych z rozwojem sieci o bardzo dużej przepustowości, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, ich pozycji rynkowej, konieczność stymulowania rozwoju rynku komunikacji elektronicznej, promocję realizacji nowych inwestycji, w tym w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi UKE wobec działalności wykonywanej przez tych przedsiębiorców.

Art. 231. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Art. 232. 1. Prezes UKE określi corocznie, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca komunikacji elektronicznej stosuje w kalkulacji kosztów, uwzględniając udokumentowane koszty pozyskania kapitału, pozycję przedsiębiorcy na rynku kapitałowym, typowe ryzyko związane z zaangażowaniem kapitału, zwłaszcza dla nowych przedsięwzięć inwestycyjnych, oraz koszty zaangażowania kapitału na porównywalnych rynkach.

2. Prezes UKE, w drodze decyzji, zatwierdza instrukcję i opis kalkulacji kosztów w trybie i terminach, o których mowa w art. 230 pkt 4.

3. Prezes UKE w decyzji, o której mowa w ust. 2, może dokonać zmian w przedłożonych przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej do zatwierdzenia projektach instrukcji lub opisu kalkulacji kosztów, jeżeli zmian tych nie dokona przedsiębiorca komunikacji elektronicznej na wezwanie Prezesa UKE w trybie i terminach, o których mowa w art. 230 pkt 4.

4. Prezes UKE może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanej przez przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej instrukcji i opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.

5. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają badaniu zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej biegłego rewidenta.

6. Biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust. 5, powołuje Prezes UKE.

7. Sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, wyniki kalkulacji kosztów oraz sprawozdanie biegłego rewidenta z badania, o którym mowa w ust. 5, podlegają udostępnieniu na stronie podmiotowej BIP UKE w terminie 8 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.

Art. 233. 1. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzoną instrukcję, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE zatwierdzony opis kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług.

DZIAŁ V.

Operator multipleksu i dostęp do multipleksu

Art. 234. 1. Operator multipleksu jest obowiązany do:

- 1) umieszczania oraz rozpowszechniania lub rozprowadzania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawców posiadających koncesję na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie;
- 2) zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących;
- 3) zapewnienia nieprzerwanej cyfrowej transmisji sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.

2. Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę dostępu na innych warunkach niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy, oraz gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty.

Art. 235. 1. Operator multipleksu jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek nadawcy, w celu zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu. Nadawca, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w danym multipleksie jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek operatora tego multipleksu, w celu zapewnienia operatorowi dostępu do programu, który ma być transmitowany w tym multipleksie.

2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności.

Art. 236. 1. Operator multipleksu i nadawca ustalają warunki dostępu do multipleksu i związanej z tym współpracy w umowie o dostępie do multipleksu, zawartej na piśmie.

2. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego.

3. Umowa o dostępie do multipleksu powinna zawierać postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) warunków technicznych dostępu do multipleksu;
- 2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu;
- 3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy;
- 4) warunków rozwiązania umowy;
- 5) okresu obowiązywania umowy;
- 6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu;
- 7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy, wraz z podaniem terminów, w jakich powinno to nastąpić.

Art. 237. 1. Prezes UKE może na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu.

2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, odmowy udzielenia dostępu do multipleksu lub niezawarcia umowy o dostępie do multipleksu w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie takiej umowy, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.

3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy powinien zawierać projekt umowy o dostępie do multipleksu, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym w niniejszym dziale, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, swoich stanowisk wobec rozbieżności.

Art. 238. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, rozstrzyga kwestie sporne lub określa warunki współpracy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tej decyzji, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- 1) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu;
- 2) obowiązki operatora multipleksu;

3) konieczność zapewnienia:

- a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu,
- b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją.

4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do multipleksu decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

Art. 239. 1. Prezes UKE, na wniosek strony, może, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie do multipleksu lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach równych i niedyskryminujących.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

Art. 240. Przepisy niniejszego działu nie mają zastosowania, jeżeli operatorem multipleksu są nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości na podstawie art. 80 ust. 1.

DZIAŁ VI.

Urządzenia radiowe

Art. 241. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Art. 242. Do wymagań dla urządzeń radiowych, przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 2006 r. o systemie oceny zgodności wyrobów przeznaczonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 114).

Art. 243. 1. Urządzenia radiowe wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia;
- 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w celu unikania szkodliwych zakłóceń;
- 3) kompatybilności elektromagnetycznej, określone w przepisach o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia.

2. W zakres wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wchodzi w szczególności następujące wymagania:

- 1) na urządzeniu radiowym, a w przypadku braku takiej możliwości, w dołączonej dokumentacji, zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i stosowanie są warunkiem, aby urządzenie radiowe było użytkowane bezpiecznie i zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 2) urządzenie radiowe, łącznie z jego częściami składowymi, jest wykonane w sposób zapewniający jego bezpieczny oraz prawidłowy montaż i przyłączenie;
- 3) w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez urządzenie radiowe, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające:
 - a) ochronę osób oraz zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu fizycznego lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu,
 - b) niedopuszczenie do wytworzenia temperatury, łuków lub promieniowania, które mogłyby spowodować niebezpieczeństwo,
 - c) ochronę osób, zwierząt domowych oraz mienia przed niebezpieczeństwem o charakterze nieelektrycznym, które, jak wynika z doświadczenia, może być spowodowane przez urządzenie radiowe,
 - d) odpowiednią do przewidywanych warunków izolację;
- 4) w celu ochrony przed zagrożeniami mogącymi powstać wskutek oddziaływania na urządzenie radiowe czynników zewnętrznych, stosuje się odpowiednie środki techniczne zapewniające, że to urządzenie radiowe nie naraża osób, zwierząt domowych oraz mienia na zagrożenia wynikające z:
 - a) jego właściwości mechanicznych,
 - b) wpływów niemechanicznych, w dających się przewidzieć warunkach otoczenia,
 - c) przeciążeń, w możliwych do przewidzenia okolicznościach;

5) urządzenie radiowe jest projektowane i wytwarzane w taki sposób, aby zapewniona była jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w pkt 3 i 4, w sytuacji gdy jest ono użytkowane w sposób zgodny z przeznaczeniem i utrzymywane we właściwym stanie technicznym.

3. Urządzenia radiowe powinny spełniać również dodatkowe wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej oraz z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w przypadku przyjęcia przez Komisję Europejską aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62), określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dla poszczególnych kategorii lub klas urządzeń radiowych, które powinny być spełniane przez urządzenia radiowe objęte tymi kategoriami lub klasami oraz określić termin, do którego urządzenia niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu mogą zostać wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku, mając na uwadze bezpieczeństwo używania urządzeń radiowych oraz konieczność zapewnienia ich efektywnego współdziałania z innymi urządzeniami.

5. Urządzenia radiowe podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3.

6. Producent dokonuje oceny zgodności urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3. Ocena zgodności obejmuje wszystkie przewidywane warunki eksploatacji, a w przypadku wymagań dotyczących zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz ochrony mienia również dające się racjonalnie przewidzieć warunki. Jeżeli urządzenie radiowe może występować w różnych konfiguracjach, ocena zgodności potwierdza, czy urządzenie to spełnia wymagania określone w ust. 1-3 we wszystkich możliwych konfiguracjach.

7. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do:

- 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym:
 - a) zestawów części do montażu urządzeń,
 - b) urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej,

- c) urządzeń zbudowanych samodzielnie przez radioamatorów, które służą celom eksperymentalnym i naukowym w ramach służby radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 2) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim;
- 3) następującego wyposażenia lotniczego objętego przepisami Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/912018/1139 (Dz. Urz. UE L 2122 z 22.08.2018, str. 1) i przeznaczonego jedynie do użytkowania w powietrzu:
 - a) statki powietrzne inne niż bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane,
 - b) bezzałogowe statki powietrzne, a także związane z nimi silniki, śmigła, części i wyposażenie nieinstalowane, których projekt jest certyfikowany zgodnie z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia i które są przeznaczone jedynie do działania na częstotliwościach wykorzystywanych w lotnictwie, zgodnie z przeznaczeniem określonym w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości;
- 4) zestawów kontrolnych zbudowanych według indywidualnego projektu, przeznaczonych dla specjalistów i wykorzystywanych wyłącznie w ośrodkach badawczo-rozwojowych do celów badawczo-rozwojowych.

8. Domniemywa się, że urządzenie radiowe jest zgodne z wymaganiami, o których mowa w ust. 1-3, jeżeli jest zgodne z odpowiednimi obejmującymi je postanowieniami norm zharmonizowanych lub ich częściami.

9. Wymagania, o których mowa w ust. 1-3, dotyczące oddawanych do użytku i wykorzystywanych urządzeń radiowych, odnoszą się do sytuacji, w których urządzenia te są odpowiednio zainstalowane i konserwowane oraz używane zgodnie z przeznaczeniem.

Art. 244. 1. Urządzenie radiowe, wobec którego państwo członkowskie stosuje ograniczenia w zakresie wprowadzania go do obrotu lub oddawania do użytku lub wobec którego obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego, stanowi urządzenie klasy 2.

2. W przypadku urządzenia klasy 2 informacje dostępne na opakowaniu oraz podane w instrukcji towarzyszącej urządzeniu radiowemu umożliwiają określenie państwa członkowskiego lub obszaru geograficznego w obrębie danego państwa członkowskiego, w których istnieją ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku lub obowiązują wymagania dotyczące konieczności uzyskania pozwolenia na używanie urządzenia.

3. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddawania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.

4. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, sposób podawania informacji, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze wydane przez Komisję Europejską w tym zakresie przepisy, o których mowa w art. 10 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości tych informacji.

Art. 245. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych przekazywanych do używania przez użytkowników rządowych.

Art. 246. 1. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 243 ust. 1-3, bez deklaracji zgodności i oznakowania CE w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do używania do czasu zapewnienia zgodności urządzenia z wymaganiami.

2. Urządzenia radiowe można demonstrować jedynie, jeśli zapewniono odpowiednie środki w celu uniknięcia szkodliwych zakłóceń, szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych

i zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób i zwierząt domowych oraz bezpieczeństwa mienia.

Art. 247. 1. Producent jest obowiązany umieścić na urządzeniu radiowym lub - w przypadku gdy wielkość lub rodzaj urządzenia to uniemożliwiają - na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do urządzenia radiowego:

- 1) nazwę typu, numer partii lub serii lub inną informację umożliwiającą identyfikację tego urządzenia;
- 2) swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy.

2. Pocztowy adres kontaktowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podaje się w języku polskim.

3. Producent załącza do urządzenia radiowego, podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 243 ust. 1-3, sporządzone w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim:

- 1) kopię deklaracji zgodności lub uproszczoną deklarację zgodności zawierającą adres internetowy, pod którym można uzyskać pełny tekst deklaracji zgodności;
- 2) instrukcję obsługi oraz informacje na temat bezpieczeństwa.

4. Instrukcja, o której mowa w ust. 3 pkt 2, obejmuje informacje wymagane w celu wykorzystywania urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. Informacje takie obejmują, w stosownych przypadkach, opis dodatkowych elementów i komponentów, w tym opis oprogramowania, które umożliwiają używanie urządzenia radiowego zgodnie z przeznaczeniem. W przypadku urządzenia radiowego celowo emitującego fale radiowe wymagane jest również podanie następujących informacji:

- 1) zakresu częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe;
- 2) maksymalnej mocy częstotliwości radiowej emitowanej w zakresie częstotliwości, w którym pracuje urządzenie radiowe.

5. Producent zapewnia, aby urządzenie radiowe było skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących wykorzystania częstotliwości.

6. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku importer zapewnia, że producent przeprowadził procedurę oceny zgodności oraz, że urządzenie radiowe jest skonstruowane w taki sposób, aby można było go używać w co najmniej jednym państwie członkowskim bez naruszenia mających zastosowanie wymogów dotyczących

wykorzystania częstotliwości, a także zapewnia, że do urządzenia radiowego dołączone są dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1-4 oraz w art. 244 ust. 2.

7. Importer ma obowiązek umieścić na urządzeniu radiowym swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, oraz pocztowy adres kontaktowy. Jeżeli nie jest możliwe umieszczenie tych danych na urządzeniu radiowym, w szczególności ze względu na jego wielkość lub konieczność otwarcia opakowania w celu podania danych importera, importer umieszcza je na opakowaniu lub w dołączonym do urządzenia radiowego dokumencie. Dane te powinny być podane w języku polskim.

8. Przed udostępnieniem urządzenia radiowego na rynku dystrybutor sprawdza czy producent spełnił wymagania, o których mowa w ust. 1-5 oraz w art. 244 ust. 2, a importer wymagania, o których mowa w ust. 6 i 7.

Art. 248. 1. Producent, przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu, rejestruje typy urządzeń radiowych w centralnym systemie udostępnionym przez Komisję Europejską oraz umieszcza na urządzeniu radiowym numer ewidencyjny nadany przez Komisję Europejską.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) urządzenia radiowe objęte wymogiem rejestracji, o którym mowa w ust. 1,
- 2) dokumentację techniczną dołączaną w ramach rejestracji,
- 3) sposób rejestracji,
- 4) sposób umieszczania na urządzeniu radiowym numeru ewidencyjnego nadanego przez Komisję Europejską

- mając na uwadze wydane w tym zakresie akty delegowane Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającej dyrektywę 1999/5/WE, oraz kierując się potrzebą poprawienia wydajności i skuteczności nadzoru rynku i zapewnienia wysokiego poziomu zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami.

Art. 249. 1. Przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem go do użytku producent, po wystawieniu deklaracji zgodności, umieszcza na urządzeniu oznakowanie CE.

2. Po oznakowaniu CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli stosowana jest procedura oceny zgodności urządzeń radiowych z wymaganiami na podstawie

systemu pełnego zapewnienia jakości, o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej musi mieć taką samą wysokość jak oznakowanie CE i umieszczany jest przez jednostkę notyfikowaną lub producenta, według wskazówek jednostki notyfikowanej.

Art. 250. 1. Dokumentacja techniczna sporządzana jest przed wprowadzeniem urządzenia radiowego do obrotu lub oddaniem do użytku i jest systematycznie aktualizowana.

2. W przypadku gdy dokumentacja techniczna nie zawiera wystarczających informacji potwierdzających zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, Prezes UKE może wezwać producenta lub importera do zlecenia przeprowadzenia badania przez jednostkę notyfikowaną upoważnioną do oceny zgodności w odniesieniu do urządzeń radiowych na koszt producenta lub importera oraz do przedstawienia, w określonym terminie, dokumentacji technicznej, która potwierdzi zgodność urządzenia radiowego z wymaganiami, o których mowa w art. 243 ust. 1-5.

DZIAŁ VII.

Publicznie dostępne usługi komunikacji elektronicznej

ROZDZIAŁ 1.

Prawa użytkowników końcowych

Art. 251. 1. Świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej.

2. Umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawiera się w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej.

3. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmującej w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, zwanych dalej „usługami przedpłaconymi”, publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych.

Art. 252. 1. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z konsumentem w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) adres poczty elektronicznej oraz numery telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;
- 3) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;
- 4) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 5) część opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe;
- 6) sposoby składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 7) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;
- 8) tryb dokonywania zmiany umowy;
- 9) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;
- 10) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;
- 11) sposoby przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym sposoby ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 12) warunki zwrotu, w przypadku zakończenia umowy, telekomunikacyjnych urządzeń końcowych stanowiących własność dostawcy usług komunikacji elektronicznej, ze wskazaniem na czyj koszt zwrot ma nastąpić.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 zawarte są w jednym dokumencie.

3. Konsument ma prawo dokonania wyboru formy zawarcia umowy spośród oferowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej. Dostawca ten ma obowiązek poinformowania konsumenta o przysługującym mu prawie wyboru formy zawarcia umowy przed jej zawarciem.

4. Informacje, o których mowa w art. 255, zwane dalej „informacjami przedumownymi” oraz informacje, o którym mowa w art. 256, zwane dalej „zwięzłym podsumowaniem warunków umowy” stanowią integralną część umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej z konsumentem.

5. Dostawca usług komunikacji elektronicznej nie może przenieść informacji, o których mowa w ust. 1 i 4 do innych wzorców umownych. Informacje te dostawca usług komunikacji elektronicznej przekazuje w jasny i zrozumiały sposób.

6. Abonent będący stroną umowy, o której mowa w ust. 1, w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub wskazać inny środek komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwi korzystanie z takiego środka. Abonent w przypadku zmiany danych do kontaktu obowiązany jest go aktualizować z zastrzeżeniem, że brak aktualizacji skutkuje domniemaniem skutecznego doręczenia informacji i powiadomień.

Art. 253. 1. Na umowę o świadczenie usług przedpłaconych zawieraną z konsumentem składają się:

- 1) informacje, o których mowa w art. 252 ust. 1 pkt 2- 4, 6-9 i 11-12, w zakresie w jakim dotyczy to tych usług,
- 2) informacje przedumowne oraz
- 3) informacje zawarte w zwięzłym podsumowaniu warunków umowy.

2. Informacje, o których mowa w:

- 1) art. 252 ust. 1 pkt 3, dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia na trwałym nośniku;
- 2) art. 252 ust. 1 pkt 2, 4, 6-9 i 11-12, dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, do celów dowodowych.

3. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i powiadomień może udostępnić adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub wskazać inny środek komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług umożliwi korzystanie z takiego środka. Abonent w przypadku zmiany danych do kontaktu obowiązany jest go aktualizować z zastrzeżeniem, że brak aktualizacji skutkuje domniemaniem skutecznego doręczenia informacji i powiadomień.

Art. 254. Dostawca usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, z wyłączeniem usług

przedpłaconych, jest obowiązany do określenia zakresu i warunków wykonywania usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej.

Art. 255. 1. Przed zawarciem z konsumentem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, dostawca usług komunikacji elektronicznej doręcza konsumentowi, na trwałym nośniku informacje przedumowne zawarte w jednym dokumencie.

2. Informacje przedumowne określają:

- 1) główne cechy każdej usługi, w tym wszelkie minimalne poziomy jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, konkretne gwarantowane parametry jakości, albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług;
- 2) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową i cenę za jednostkę rozliczeniową usługi;
- 3) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i wypowiedzenia umowy, w tym:
 - a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy, wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych,
 - b) opłaty związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie,
 - c) zasady zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań – w przypadku usług przedpłaconych,
 - d) opłaty należne w momencie wypowiedzenia umowy, w trybie art. 268 ust. 4, w tym informacje na temat odblokowania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych albo warunki ich zwrotu ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić;
- 4) wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi lub jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zareaguje odpowiednio na naruszenie bezpieczeństwa, zagrożenie lub lukę w systemie bezpieczeństwa;

- 5) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone konsumentowi.

3. W przypadku umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług dostępu do internetu i publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej dostawca tych usług w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:

- 1) wszelkich oferowanych minimalnych poziomach jakości usług, z uwzględnieniem wskaźników istotnych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, metod ich pomiaru, treści i formy publikacji informacji oraz mechanizmów certyfikacji jakości, w tym o:
 - a) opóźnieniach transmisji pakietów danych, zmienności tego opóźnienia, utracie pakietów danych - w odniesieniu do usług dostępu do internetu,
 - b) czasie realizacji przyłączenia, prawdopodobieństwie wystąpienia nieudanego wywołania połączenia lub opóźnieniu w wywołaniu połączenia – w odniesieniu do usług komunikacji interpersonalnej, w których dostawcy kontrolują co najmniej kilka elementów sieci lub mają służącą do tego celu umowę o gwarantowaniu poziomu usług z przedsiębiorstwami zapewniającymi dostęp do sieci,
- 2) warunkach korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, w tym o związanych z tym opłatach;
- 3) cenie usługi z uwzględnieniem informacji dotyczących:
 - a) każdego z pakietów taryfowych przewidzianych umową:
 - rodzaju oferowanych usług,
 - ilości jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym, cenach za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu oraz innych powtarzalnych opłatach,
 - b) możliwości przeniesienia niewykorzystanej w okresie rozliczeniowym ilości jednostek rozliczeniowych na kolejny okres rozliczeniowy, jeżeli opcja ta dostępna jest w umowie - w przypadku planu taryfowego obejmującego wstępnie ustaloną ilość jednostek rozliczeniowych,
 - c) środków zapewnienia przejrzystości rachunku i monitorowania poziomu wykorzystania usługi,

- d) numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie cenę za połączenie,
 - e) ceny poszczególnych elementów umowy, o której mowa w art. 269, jeżeli usługi lub urządzenia oferowane na podstawie tej umowy są również oferowane oddzielnie,
 - f) warunków i opłat dotyczących usług posprzedajnych, konserwacji i obsługi klienta,
 - g) sposobów uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i opłat eksploatacyjnych;
- 4) warunkach rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów;
 - 5) danych osobowych, które są przekazywane przed rozpoczęciem świadczenia usługi i przetwarzane w związku z jej świadczeniem;
 - 6) udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz sposobie uzyskania aktualizacji tych informacji;
 - 7) sposobach inicjowania procedur pozasądowego rozwiązywania sporów, w tym sporów krajowych i transgranicznych.

4. W przypadku umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery dostawca usług komunikacji elektronicznej w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje o:

- 1) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub ograniczeniach w dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych;
- 2) prawie decydowania o umieszczaniu danych abonenta w spisie abonentów oraz rodzaju danych umieszczonych w spisie.

5. W przypadku umowy o świadczenie usługi dostępu do internetu dostawca usługi w ramach informacji przedumownych doręcza również informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012.

6. Informacje przedumowne w zakresie, w jakim nie zostało to uwzględnione w ust. 2-5 i dotyczą usług świadczonych przez tego dostawcę zawierają również informacje wynikające z:

- 1) art. 8 ustawy o prawach konsumenta – w przypadku umów innych niż umowy zawierane poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość;

2) art. 12 ustawy o prawach konsumenta - w przypadku umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość.

7. W przypadku zawierania umowy o świadczenie usług przedpłaconych oraz w przypadku gdy nie jest możliwe doręczenie na trwałym nośniku informacji, o których mowa w ust. 2-6, dostawca usług komunikacji elektronicznej udostępnia je w postaci łatwych do pobrania dokumentów, ze wskazaniem ich źródła kierującego bezpośrednio do tych dokumentów, z pouczeniem o konieczności ich pobrania i utrwalenia w celu zachowania możliwości ich późniejszego odtworzenia w niezmienionej postaci, do celów dowodowych.

8. Na żądanie użytkownika końcowego z niepełnosprawnościami informacje, o których mowa w ust. 2-6 doręczane są w postaci dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

Art. 256. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej innych niż usługi transmisji danych używane do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, bezpłatnie doręcza konsumentowi w formie dokumentowej zwięzłe podsumowanie warunków umowy.

2. W przypadku, gdy z uwagi na obiektywne powody techniczne nie jest możliwe przedstawienie zwięzłego podsumowania warunków umowy, zgodnie z ust. 1, dostawca usług komunikacji elektronicznej przedstawia je niezwłocznie. Oświadczenie konsumenta o zawarciu umowy jest skuteczne, jeżeli zostało potwierdzone po otrzymaniu tego podsumowania.

3. Zwięzłe podsumowanie warunków umowy jest zgodne z wzorem tego podsumowania określonym w akcie wykonawczym wydanym przez Komisję Europejską, o którym mowa w art. 102 ust. 3 EKŁE.

Art. 257. W przypadku, gdy oświadczenia woli składane są w formie dokumentowej, dostawca usług komunikacji elektronicznej utrwała i doręcza abonentowi treść zaproponowanych i uzgodnionych warunków umowy oraz oświadczenie abonenta o związaniu się tymi warunkami na trwałym nośniku.

Art. 258. Przepisy z art. 252, art. 255-256, art. 265, art. 269 ust. 1 i 3 oraz art. 277 stosuje się odpowiednio do użytkowników końcowych będących mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688), chyba, że wyrazili zgodę na to, że przepisy te nie będą miały do nich zastosowania.

Art. 259. Umowa o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawierana z użytkownikami końcowymi innymi niż wskazani w art. 252 i art. 258, określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) adres poczty elektronicznej oraz numery telefonu, pod którymi abonent może szybko i efektywnie kontaktować się z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej;
- 3) świadczone usługi, ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową, w tym część opłaty abonamentowej stanowiącej ulgę za wydane w ramach tej umowy telekomunikacyjne urządzenie końcowe;
- 4) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług;
- 5) cenę usługi, w tym cenę za jej aktywację, opłatę abonamentową i cenę za jednostkę rozliczeniową usługi;
- 6) numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także adres zakończenia sieci;
- 7) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 8) okres obowiązywania umowy oraz warunki przedłużenia i wypowiedzenia umowy, w tym:
 - a) minimalne wykorzystanie usługi lub okres obowiązywania umowy, wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych,
 - b) opłaty związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej oraz wysokość i zasady wypłaty odszkodowania za opóźnienia lub nadużycia związane ze zmianą dostawcy usług komunikacji elektronicznej, a także procedury stosowane w tym zakresie;
 - c) opłaty należne w momencie wypowiedzenia umowy, w trybie art. 268 ust. 4, w tym informacje na temat odblokowania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, które zgodnie z umową przechodzą na własność abonenta albo warunków ich zwrotu ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić;
- 9) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;
- 10) okres rozliczeniowy i sposoby dokonywania płatności;
- 11) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 12) tryb dokonywania zmiany umowy oraz warunki jej przedłużenia i wypowiedzenia;
- 13) ograniczenia w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji;

- 14) ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej lub na jego zlecenie;
- 15) warunki i opłaty dotyczące konserwacji, usług posprzedażnych i obsługi klienta;
- 16) sposoby uzyskania informacji na temat obowiązujących cen i opłat eksploatacyjnych;
- 17) warunki korzystania z udostępnionego przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, w tym o związanych z tym opłatach;
- 18) warunki zwrotu w przypadku zakończenia umowy telekomunikacyjnych urządzeń końcowych stanowiących własność dostawcy usług komunikacji elektronicznej, ze wskazaniem strony umowy, która zobowiązana jest do pokrycia kosztów zwrotu;
- 19) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje o:
 - a) ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych lub dostępie do informacji o lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego ze względu na brak możliwości technicznych,
 - b) zasadach umieszczania danych abonenta w spisie abonentów;
- 20) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;
- 21) zakres działań podejmowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa sieci lub usług, zagrożeniami takiego naruszenia lub podatnością na wystąpienie naruszenia, które mogą mieć wpływ na usługi świadczone abonentowi oraz sposób informowania abonenta o tych działaniach;
- 22) wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi;
- 23) sposób uzyskania informacji o aktualnych cenach usług oraz kosztach usług serwisowych;
- 24) opłaty należne w momencie rozwiązania umowy.

Art. 260. 1. Jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwia zawarcie umowy w formie dokumentowej jest obowiązany umożliwić jej rozwiązanie, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie, w formie dokumentowej.

2. W przypadku złożenia przez abonenta oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie dokumentowej dostawca usług niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 1 dnia roboczego od chwili otrzymania tego oświadczenia, zawiadamia abonenta o jego otrzymaniu przez:

1) wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (sms) na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu – w przypadku abonenta, który wskazał numer niegeograficzny;

2) wykonanie połączenia głosowego na numer wskazany przez abonenta do kontaktu, widniejący w umowie podlegającej wypowiedzeniu - w przypadku abonenta, który wskazał numer geograficzny.

3. Dostawca usług potwierdza abonentowi na trwałym nośniku przyjęcie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego oświadczenia, wskazując nazwę usługi będącej przedmiotem wypowiedzenia, dzień otrzymania wypowiedzenia i dzień zakończenia świadczenia usługi.

Art. 261. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów, korzystającego z publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług telekomunikacyjnych oraz abonenta usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług telekomunikacyjnych następujące dane:

- 1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu;
- 2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:
 - a) nazwę,
 - b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej, lub innym właściwym rejestrze.

2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

3. Dostawca usług telekomunikacyjnych rozpoczyna świadczenie tych usług:

- 1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:
 - a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,
 - b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo
- 2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:
 - a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego,
 - b) danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego lub certyfikatu podpisu osobistego w rozumieniu art. 12e ust. 1 ustawy o dowodach osobistych z dnia 6 sierpnia 2010 roku (Dz.U. z 2020 r., poz. 332, 695 i 875),
 - c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,
 - d) środków komunikacji elektronicznej wykorzystując wideoidentyfikację abonenta polegającą na porównaniu jego wizerunku udostępnianego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej z wizerunkiem tego abonenta określonym w warstwie graficznej dokumentu tożsamości, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, okazanym przez niego w czasie rzeczywistym za pośrednictwem transmisji audiowizualnej oraz weryfikacji czy imię (imiona), nazwisko, numer PESEL, seria i numer dowodu osobistego, data wydania dowodu osobistego i termin jego ważności podane przez abonenta zgadzają się z danymi zgromadzonymi w Rejestrze Dowodów Osobistych, o którym mowa w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych po uprzednim uzyskaniu przez dostawcę usług decyzji, o której mowa w art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.

4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, dostawca usług telekomunikacyjnych może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług telekomunikacyjnych.

5. Potwierdzenia istnienia lub nieistnienia ważnego dowodu osobistego zawierającego określony zestaw danych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, dostawca usług

telekomunikacyjnych może dokonywać wyłącznie w celu potwierdzenia tożsamości abonenta za pomocą wideoidentyfikacji.

6. Prezes UKE może kontrolować poprawność działań, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d, prowadzonych przez dostawcę usług telekomunikacyjnych, w szczególności prawidłowość procesu wideoidentyfikacji dokonywanej przez dostawcę usług oraz może zawiesić, w drodze decyzji, możliwość potwierdzania tożsamości abonenta za pomocą wideoidentyfikacji w przypadku, gdy uzna, że dostawca usług dokonuje weryfikacji niezgodnie z ustawą lub bez zachowania należytej staranności.

Art. 262. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej zapewnia, aby warunki dostępu do publicznie dostępnej usługi nie dyskryminowały użytkowników końcowych ze względu na obywatelstwo, miejsce zamieszkania lub miejsce ich siedziby, chyba że ustanowienie odmiennych warunków jest obiektywnie uzasadnione lub wynika z obowiązujących przepisów.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej od niezawierania z innym dostawcą usług komunikacji elektronicznej umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, od:

- 1) doręczenia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy;
- 2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 470, z późn. zm.); dostawca usług powiadamia użytkownika końcowego o wystąpieniu takiego zastrzeżenia;
- 3) zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, o której mowa w art. 263 ust. 1, o ile realizacja takiego przyłącza jest niezbędna do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym zapewnienia przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej może odmówić użytkownikowi końcowemu zawarcia umowy o zapewnienie przyłączenia do sieci lub o świadczenie usług komunikacji elektronicznej lub zawrzeć umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego w wyniku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej dokonanej na podstawie informacji udostępnionych przez biuro informacji gospodarczej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, w szczególności poprzez żądanie zabezpieczenia wiarygodności wynikających z tej umowy.

5. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do umów o świadczenie usług komunikacji elektronicznej zawieranych przez dokonanie czynności faktycznych, o których mowa w art. 253 i art. 254.

6. Warunki umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych.

Art. 263. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może zawrzeć z użytkownikiem końcowym umowę obejmującą wyłącznie realizację przyłącza telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 2 pkt 42 lit. a, zwaną dalej „umową o realizację przyłącza telekomunikacyjnego”. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie stanowi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym również umowy o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

2. Na żądanie konsumenta dostawca usług telekomunikacyjnych rozkłada na raty opłatę za realizację przyłącza telekomunikacyjnego.

3. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego zawiera postanowienia dotyczące co najmniej:

- 1) wysokości opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego, ustalonej na podstawie kosztorysu stanowiącego część umowy;
- 2) technologii realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
- 3) fizycznego przebiegu przyłącza telekomunikacyjnego w zakresie, w jakim dotyczy nieruchomości będącej własnością lub w posiadaniu albo w zarządzie użytkownika końcowego;
- 4) terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;

- 5) odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w szczególności odpowiedzialności dostawcy usług telekomunikacyjnych za niedotrzymanie terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego;
- 6) okresu, na jaki została zawarta umowa, który nie może być dłuższy niż 60 miesięcy, oraz warunków jej rozwiązania;
- 7) sposobu uiszczenia opłaty za realizację przyłącza telekomunikacyjnego.

4. Umowa o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie obejmuje zapewnienia telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

5. Do umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego stosuje się odpowiednio art. 262 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 i 6.

6. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej, w przypadku niedotrzymania przez dostawcę usług telekomunikacyjnych terminu realizacji przyłącza telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, użytkownik końcowy jest uprawniony do wypowiedzenia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego oraz związanej z nią umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej.

7. O ile strony umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego nie postanowią inaczej, w razie skorzystania z prawa do wypowiedzenia umowy część opłaty przyłączeniowej uiszczona przez użytkownika końcowego do dnia wypowiedzenia umowy podlega zwrotowi, chyba że przyłączy telekomunikacyjne zostało doprowadzone w bezpośrednie sąsiedztwo lokalizacji użytkownika końcowego.

8. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który oferuje możliwość zawarcia umowy o realizację przyłącza telekomunikacyjnego, publikuje na swojej stronie internetowej warunki świadczenia usług w zakresie realizacji tych przyłączy.

Art. 264. Dostawca usług komunikacji elektronicznej świadczący usługę dostępu do internetu lub publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej publikuje aktualne informacje w jasny, zrozumiały, umożliwiający odczyt maszynowy sposób i w formie dostępnej dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami, dotyczące:

- 1) swoich danych kontaktowych;
- 2) oferowanych usług;
- 3) głównych cech każdej usługi, w tym minimalnych poziomów jakości usług, a w przypadku usług innych niż usługi dostępu do internetu, gwarantowane parametry jakości,

- albo oświadczenie o braku minimalnych poziomów jakości usług, a także ograniczeń w dostępie lub korzystaniu z dostarczonego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego;
- 4) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi, w tym informacji o pakietach taryfowych obejmujących:
 - a) rodzaj oferowanych usług,
 - b) ilość jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cenę za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu,
 - c) cenę w przypadku numerów lub usług, które podlegają szczególnym warunkom cenowym, w tym usług z dodatkowym świadczeniem, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie - cenę za połączenie,
 - d) opłaty związane z korzystaniem z udostępnionego przez dostawcę usług telekomunikacyjnych telekomunikacyjnego urządzenia końcowego;
 - 5) zakresu usług posprzedażnych, konserwacji i obsługi klienta oraz dane kontaktowe świadczących je podmiotów;
 - 6) standardowych warunków umowy, w tym:
 - a) okres obowiązywania umowy,
 - b) opłaty za rozwiązanie umowy,
 - c) warunki rezygnacji z oferty wiązanej lub jej elementów,
 - d) procedury i opłaty związane z przeniesieniem numerów lub innych danych identyfikacyjnych;
 - 7) informacji o możliwości kierowania połączeń do numerów alarmowych, w tym o:
 - a) dostępie do służb ratunkowych oraz na temat lokalizacji dzwoniącego użytkownika końcowego – w przypadku świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery lub wszelkich ograniczeniach lokalizacji,
 - b) stopniu, w jakim zapewniony jest dostęp do służb ratunkowych – w przypadku świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów;
 - 8) szczegółowych informacji o udogodnieniach i usługach przeznaczonych dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami;
 - 9) sposobów rozstrzygania sporów.

Art. 265. 1. W przypadku konsumenta okres obowiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawieranej z danym dostawcą usług telekomunikacyjnych na czas określony nie może być dłuższy niż 24 miesiące.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 266. 1. W przypadku, gdy umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usług transmisji danych używanych do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna, zawarta na czas określony uległa automatycznemu przedłużeniu po okresie jej obowiązywania abonentowi przysługuje prawo do jej wypowiedzenia w każdym czasie z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia. W okresie wypowiedzenia abonent ponosi jedynie opłaty za świadczenie usług telekomunikacyjnych objętych umową.

2. Przed automatycznym przedłużeniem umowy o świadczenie usług, o których mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych informuje abonenta w sposób jasny i zrozumiały na trwałym nośniku, w terminie nie później niż 30 dni przed upływem okresu na jaki umowa została zawarta, o automatycznym przedłużeniu umowy, sposobach jej rozwiązania, a także najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych.

3. W przypadku, gdy umowa, o której mowa w ust. 1, uległa automatycznemu przedłużeniu dostawca usług telekomunikacyjnych, co najmniej raz w roku, informuje abonenta o najkorzystniejszych oferowanych przez siebie pakietach taryfowych.

Art. 267. Dostawca usług telekomunikacyjnych, zapewnia abonentom możliwość uzyskania połączenia głosowego z konsultantem dostawcy usług, w tym w celu uzyskania informacji dotyczących alternatywnych taryf, jeżeli takie są dostępne.

Art. 268. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych może dochodzić odszkodowania w przypadku wypowiedzenia, przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, przez abonenta lub przez tego dostawcę z winy abonenta, zwanego dalej „odszkodowaniem”.

2. Odszkodowanie nie przysługuje:

- 1) w przypadku wypowiedzenia przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem roszczenia jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe;

2) w przypadku przeniesienia numeru, o którym mowa w art. 141 ust. 5.

3. Odszkodowanie nie może przekroczyć:

- 1) połowy sumy pozostałych opłat abonamentowych albo w przypadku umowy, która nie przewiduje opłat abonamentowych, połowy innych okresowych opłat, które abonent powinien rzeczywiście uiścić do czasu zakończenia umowy zawartej na czas określony lub
- 2) wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania

– w zależności, od tego która z tych kwot jest niższa.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 266 ust. 1, art. 270 ust. 1 oraz art. 339, gdy abonent wypowiedzując umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych przed upływem terminu na jaki została zawarta decyduje się zatrzymać telekomunikacyjne urządzenie końcowe wydane w ramach umowy, które zgodnie z umową przechodzi na własność abonenta, dostawca usług telekomunikacyjnych może:

- 1) żądać części opłaty abonamentowej stanowiącej koszt tego urządzenia lub
- 2) równowartości odszkodowania obliczonego w sposób, o którym mowa w ust. 2,

– w zależności od tego, która z tych należności jest niższa.

5. Najpóźniej w momencie spłaty telekomunikacyjnego urządzenia końcowego wydanego w ramach umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, które zgodnie z umową przechodzi na własność abonenta, w tym zapłaty należności, o której mowa w ust. 4, dostawca usług telekomunikacyjnych bezpłatnie usuwa wszelkie ograniczenia w zakresie korzystania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie.

6. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna przepisy ust. 4-5, stosuje się wyłącznie wobec użytkowników końcowych będących konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688).

Art. 269. 1. Jeżeli konsument zawiera umowę obejmującą co najmniej usługę dostępu do internetu lub publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej wykorzystującą numery wraz z inną publicznie dostępną usługą komunikacji elektronicznej, linearną usługą medialną lub telekomunikacyjnym urządzeniem końcowym, przepisy art. 256, art. 264, art. 265, art. 266,

art. 268 ust. 4, art. 270, art. 286 oraz art. 339 dostawca usług stosuje odpowiednio do wszystkich usług objętych tą umową.

2. Jeżeli konsument ma prawo do wypowiedzenia umowy przed upływem okresu jej obowiązywania ze względu na niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy uprawnienie to obejmuje wszystkie usługi objęte umową.

3. W przypadku złożenia zamówienia na dodatkowe usługi lub telekomunikacyjne urządzenie końcowe, wydane w ramach umowy, które zgodnie z tą umową przechodzi na własność abonenta, termin obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, nie ulega przedłużeniu, chyba że konsument wyraził na to zgodę.

Art. 270. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w przypadku, gdy:

- 1) konieczność wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1, wynika:
 - a) bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, w szczególności ze zmiany stawek podatku od towarów i usług;
 - b) z decyzji Prezesa UKE,
- 2) proponowane zmiany:
 - a) są wyłącznie na korzyść abonentów, w tym powodują obniżenie cen publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub dodanie nowej usługi,
 - b) mają charakter wyłącznie administracyjny i nie pociągają za sobą negatywnych skutków dla abonentów.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust.1, podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian i konieczności zwrotu odszkodowania, o którym mowa w art. 268.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może dokonać jednostronnej zmiany warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany wynika z innych okoliczności, niż wskazane w ust. 1, na które dostawca usług komunikacji elektronicznej nie ma wpływu.

4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej, w przypadku, o którym mowa w ust. 3:

- 1) doręcza abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej zawarta została umowa, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5,
- 2) doręcza na piśmie abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił adres korespondencyjny zgodnie z art. 253 ust. 3, na ten adres, treść każdej proponowanej zmiany, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5,
- 3) podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej treść każdej proponowanej zmiany

- z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian. Dostawcy usług nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 268.

5. Abonent może żądać doręczania treści każdej proponowanej zmiany w formie innej niż wskazana w ust. 4, wskazując w tym celu adres korespondencyjny, adres poczty elektronicznej lub inny środek komunikacji elektronicznej, o ile dostawca usług komunikacji elektronicznej umożliwi korzystanie z takiego środka.

6. Dostawca usług komunikacji elektronicznej niezwłocznie informuje abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych na trwałym nośniku w postaci odpowiadającej formie, w jakiej została zawarta umowa, chyba że abonent złożył żądanie otrzymywania tych informacji na piśmie na wskazany adres korespondencyjny lub drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta adres poczty elektronicznej lub inny środek komunikacji elektronicznej. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

7. Dostawca usług komunikacji elektronicznej dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości przez publikację na swojej stronie internetowej informacje o zmianie swoich danych identyfikujących lub kontaktowych. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

8. W przypadku usługi transmisji danych używanej do świadczenia usług komunikacji maszyna-maszyna uprawnienia, o których mowa w ust. 2 i 4 oraz art. 268 ust. 4 przysługują wyłącznie użytkownikom końcowym będącym konsumentami, mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami lub organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570, 2020 i 284).

Art. 271. 1. Prezes UKE, kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery dla użytkowników końcowych, udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów, w tym informacje dotyczące:

- 1) usługi powszechnej;
- 2) standardowych warunków umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) wskazania, jakie sposoby wykorzystania publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej są niezgodne z prawem lub stanowią rozpowszechnianie szkodliwych treści, w tym przypadki naruszenia praw autorskich i pokrewnych, oraz wskazania konsekwencji prawnych tych czynów;
- 4) sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej;
- 5) sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej.

2. Prezes UKE może zażądać od dostawców usług, o których mowa w ust. 1, przekazania danych koniecznych do opracowania informacji, o których mowa w ust. 1, określając formę, w jakiej dane te mają być przekazywane. Do żądania stosuje się art. 19.

3. Prezes UKE może nałożyć na dostawców usług, o których mowa w ust. 1, obowiązek publikowania na ich stronach internetowych lub w punktach obsługi klienta informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 272. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę dostępu do internetu podający do publicznej wiadomości, w szczególności w materiałach informacyjnych lub promocyjnych, lub określający w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej

prędkość transmisji danych, informuje Prezesa UKE na jego żądanie o stosowanej metodzie pomiaru, na podstawie której dokonuje pomiaru wskaźnika tej prędkości.

2. Prezes UKE może w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji, o której mowa w ust. 1, zgłosić w formie decyzji sprzeciw co do stosowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru, jeżeli nie gwarantuje ona użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi lub nie zapewnia rzetelnego pomiaru. Niezgłoszenie sprzeciwu przez Prezesa UKE w terminie 14 dni od dnia przekazania informacji uważa się za wyrażenie przez Prezesa UKE zgody na stosowanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego metody pomiaru.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes UKE nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.

4. Prezes UKE jest uprawniony do przeprowadzania badania, czy prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6 nie jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1.

5. Jeżeli w wyniku badania, o którym mowa w ust. 4, Prezes UKE ustalił, że prędkość transmisji danych mierzona za pomocą metody pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, co do której Prezes UKE nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, lub określonej w decyzji Prezesa UKE, o której mowa w ust. 2 lub 6 jest mniejsza niż prędkość transmisji danych, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE nakłada w drodze decyzji na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczącego usługę dostępu do internetu obowiązek dostosowania tej prędkości transmisji danych do prędkości transmisji danych, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek stosowania określonej metody pomiaru, na podstawie której przedsiębiorca dokonuje pomiaru wskaźnika prędkości transmisji danych, mając na uwadze potrzebę zagwarantowania użytkownikom końcowym przejrzystych informacji o parametrach jakościowych usługi.

Art. 273. 1. Prezes UKE analizuje czy użytkownicy końcowi mają dostęp do bezpłatnego narzędzia porównawczego umożliwiającego porównanie dostępnych na rynku ofert usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery, natomiast publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujących numerów tylko w przypadku, gdy możliwe jest ich porównanie według cen, taryf i jakości usług, spełniającego wymagania, o których mowa w ust. 2, w zakresie:

- 1) ceny usługi, w tym ceny za jej aktywację, opłaty abonamentowej i ceny za jednostkę rozliczeniową usługi oraz ilości jednostek rozliczeniowych dostępnych w ramach pakietu taryfowego w okresie rozliczeniowym oraz cen za jednostkę rozliczeniową usługi po ich wykorzystaniu,
- 2) jakości usługi, w przypadku gdy oferowana jest minimalna jakość usługi lub na przedsiębiorcę nałożony jest wymóg publikowania takich informacji na podstawie art. 276

- zwanego dalej „narzędziem porównawczym”.

2. Narzędzie porównawcze spełnia następujące wymogi:

- 1) jest funkcjonalnie niezależne od dostawców usług, o których mowa w ust. 1, zapewniając dostawcom równe traktowanie w wynikach wyszukiwania;
- 2) zawiera informacje o dostawcy narzędzia;
- 3) określa jasne i obiektywne kryteria porównywania;
- 4) zawarte w nim informacje sformułowane są w sposób prosty i jednoznaczny;
- 5) zawiera dokładne i aktualne informacje oraz zawiera datę ostatniej aktualizacji;
- 6) jest otwarte dla każdego dostawcy usług, o których mowa w ust. 1, udostępniającego odpowiednie informacje;
- 7) zawiera informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące usług świadczonych przez dostawców usług, o których mowa w ust. 1, posiadających łącznie znaczny udział w rynku świadczenia tych usług;
- 8) w przypadku gdy prezentowane informacje nie obejmują wszystkich usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych na rynku – udostępnia informację o tym fakcie przed wyświetleniem wyników;
- 9) zapewnia skuteczną procedurę zgłaszania nieprawidłowości w prezentowanych informacjach;
- 10) umożliwia odrębne porównanie warunków świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, dostępnych dla konsumentów oraz dla innych użytkowników końcowych.

3. Podmiot oferujący bezpłatne narzędzie umożliwiające porównanie dostępnych na rynku ofert, o których mowa w ust. 1, pod względem ceny lub jakości, na żądanie Prezesa UKE, w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 7 dni, przekazuje informacje niezbędne do oceny czy użytkownicy końcowi mają dostęp do narzędzia porównawczego.

4. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 274. 1. Narzędzie porównawcze podlega certyfikacji przez Prezesa UKE, na wniosek jego dostawcy.

2. Prezes UKE określa procedurę certyfikacji w regulaminie i publikuje go na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Do celów udostępniania narzędzia porównawczego dostawcy narzędzia porównawczego mają prawo do bezpłatnego korzystania z informacji publikowanych w otwartych formatach danych przez dostawców usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej.

Art. 275. 1. Jeżeli analiza, o której mowa w art. 273 ust. 1, wykazała, że użytkownicy końcowi nie mają dostępu do narzędzia porównawczego, Prezes UKE zapewnia to narzędzie w systemie teleinformatycznym.

2. Dostawca usług, o których mowa w art. 273 ust. 1, który przekazał dane, o których mowa w art. 273 ust. 1, dotyczące oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu oraz publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej, do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE, aktualizuje te dane nie później niż w dniu wejścia w życie ich zmiany.

3. Dostawca usług, o których mowa w art. 273 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym wyniósł co najmniej 10 milionów złotych i dane dotyczące świadczonych przez niego usług nie są udostępnione w narzędziu porównawczym, przekazuje aktualne i kompletne dane, o których mowa w art. 273 ust. 1, dotyczące wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu oraz usług komunikacji interpersonalnej, do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE, do dnia 31 marca.

4. Prezes UKE umożliwia dostawcy usług, o których mowa w art. 273 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył 10 milionów złotych, na jego wniosek, wprowadzanie danych,

o których mowa w art. 273 ust. 1, dotyczących wszystkich oferowanych przez siebie usług dostępu do internetu oraz usług komunikacji interpersonalnej do narzędzia porównawczego. Wprowadzane dane powinny być aktualne i kompletne.

5. Dostawca usług, o których mowa w art. 273 ust. 1, którego przychód z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył 10 milionów złotych i dane dotyczące świadczonych przez niego usług są udostępnione w narzędziu porównawczym, może złożyć wniosek o usunięcie jego danych z narzędzia porównawczego.

6. Informacja, o której mowa w ust. 2 przekazywana jest na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, przy użyciu formularza elektronicznego, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

7. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie elektronicznym, pod którym udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 6.

8. Prezes UKE określi wzór informacji, o których mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 276. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na dostawcę usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej, który kontroluje bezpośrednio lub na podstawie umowy o gwarantowanym poziomie jakości usług co najmniej kilka elementów sieci, obowiązek publikowania w jasny i zrozumiały sposób rzetelnych i aktualnych informacji o jakości świadczonych usług oraz o środkach zapewniających użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami równorzędny dostęp do tych usług.

2. Jeżeli jakość publicznie dostępnych usług komunikacji interpersonalnej zależy od czynników zewnętrznych Prezes UKE może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nałożyć na dostawcę tych usług obowiązek informowania konsumenta o wpływie czynników zewnętrznych na jakość tych usług.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE:

- 1) określa termin publikacji informacji, o których mowa w ust. 1 i 2;
- 2) może zażądać przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, przed ich opublikowaniem.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki dotyczące jakości poszczególnych usług, metody pomiaru jakości usług oraz zakres

informacji, formę i sposób ich publikowania, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do jasnych i zrozumiałych informacji.

Art. 277. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej rozliczanych w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych zapewnia konsumentowi narzędzie umożliwiające monitorowanie oraz kontrolowanie wykorzystania tych usług, obejmujące dostęp do aktualnych informacji w tym zakresie.

2. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, powiadamia konsumenta przed osiągnięciem limitu zużycia usługi w ramach wybranego przez niego pakietu taryfowego i po całkowitym wykorzystaniu tego limitu.

3. Korzystanie przez abonenta ze stron internetowych jednostek sektora finansów publicznych lub innych stron internetowych, określonych w wykazie prowadzonym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, nie wpływa na wykorzystanie przez abonenta limitu transmisji danych w ramach wybranego przez abonenta pakietu, chyba że abonent przebywa poza granicami kraju i korzysta z tych stron w ramach usług roamingu międzynarodowego.

4. Nie stanowi zmiany warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych stosowanie się przez dostawcę usług telekomunikacyjnych do zmian w wykazie, o którym mowa w ust. 3.

Art. 278. 1. Dostawca usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej może udostępniać swoim abonentom, po cenie uwzględniającej koszty, aktualny spis swoich abonentów posiadających przydzielone numery, z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci abonenta.

2. Dostawca usług komunikacji głosowej może świadczyć swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów, z wyłączeniem abonentów korzystających z publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonentów usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną.

Art. 279. 1. Dostawca usług komunikacji głosowej udostępnia niezbędne dane dla celów prowadzenia spisów abonentów i informacji o numerach innym dostawcom publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej, prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym

usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 2. W umowie określa się w szczególności formę udostępnienia danych.

3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 350 i art. 356.

Art. 280. Abonent publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.

Art. 281. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:

- 1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego - w przypadku numerów geograficznych;
- 2) całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.

Art. 282. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych, może żądać przy zmianie dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej przeniesienia przydzielonego numeru do istniejącej sieci operatora na:

- 1) obszarze geograficznym - w przypadku numerów geograficznych;
- 2) terenie całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.

2. Abonent zachowuje prawo do przeniesienia dotychczasowego numeru przez okres nie krótszy niż 1 miesiąc od daty:

- 1) rozwiązania umowy;
- 2) doręczenia informacji o przejęciu zobowiązań dostawcy usług, któremu Prezes UKE cofnął prawo do wykorzystania zasobów numeracji na podstawie art. 141 ust. 4.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów pomiędzy stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi.

4. Abonent żądając przeniesienia przydzielonego numeru może wypowiedzieć umowę z dotychczasowym dostawcą usług bez zachowania terminów wypowiedzenia określonych w rozwiązywanej umowie. W takim przypadku dostawcy usług przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 268 ust. 1 powiększone o opłatę w wysokości nieprzekraczającej opłaty abonamentowej za okres wypowiedzenia, nie wyższej jednak niż opłata abonamentowa za jeden okres rozliczeniowy.

5. W przypadku skorzystania przez abonenta z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, rozwiązanie umowy następuje z chwilą rozpoczęcia świadczenia usług przez nowego dostawcę usług, jednak w terminie nie dłuższym niż przez jeden miesiąc od dnia, w którym nastąpić miało przeniesienie numeru. Świadczenie usług przez dotychczasowego dostawcę usług odbywa się na dotychczasowych warunkach.

6. Wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług, o których mowa w ust. 1, w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 295 ust. 3.

7. W przypadku, o którym mowa w art. 141 ust. 4 pkt 3 i ust. 5 wymiana informacji w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa się pomiędzy Prezesem UKE a dostawcą usług, któremu przydzielone zostały zasoby numeracji.

8. Za przeniesienie numeru nie pobiera się opłat od abonenta.

9. Prezes UKE prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, o których mowa w ust. 1. Baza danych jest częścią systemu, o którym mowa w art. 295 ust. 3.

10. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział zasobów numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 144, jest obowiązany połączyć tę sieć bezpośrednio lub za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej innego operatora z bazą danych, o której mowa w ust. 9. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej posiadający przydział numeracji z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz operator, któremu udostępniono numerację na podstawie umowy, o której mowa w art. 144, jest obowiązany dokonywać na bieżąco aktualizacji danych w bazie, o której mowa w ust. 9.

11. Prezes UKE, na podstawie danych zawartych w bazie danych, o której mowa w ust. 9, może umożliwić, na stronie podmiotowej BIP UKE, identyfikację dostawcy usług dla danego numeru publicznej sieci telekomunikacyjnej.

Art. 283. 1. Przeniesienie numeru, o którym mowa w art. 282, następuje nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od dnia wskazanego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej z przeniesieniem przydzielonego numeru jako dnia rozpoczęcia świadczenia usług przez nowego dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej.

2. W przypadku gdy przeniesienie przydzielonego numeru nie doszło do skutku w terminie, o którym mowa w ust. 1, dotychczasowy dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej kontynuuje świadczenie usług na dotychczasowych warunkach do czasu przeniesienia numeru.

3. W przypadku niedotrzymania terminu przeniesienia numeru lub wznowienia świadczenia usług abonentowi przysługuje od dotychczasowego dostawcy usług jednorazowe odszkodowanie za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości 1/4 sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy, chyba że brak możliwości realizacji przeniesienia numeru nastąpił z przyczyn leżących po stronie systemu, o którym mowa w art. 295 ust. 3.

4. W przypadku gdy opóźnienie w przeniesieniu numeru nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie dotychczasowego dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej, przysługuje mu zwrot wypłaconego odszkodowania lub jego części od podmiotu, z winy którego nastąpiło opóźnienie.

5. W przypadku przeniesienia numeru bez zgody abonenta, abonentowi przysługuje od nowego dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej jednorazowe odszkodowanie za każdy dzień od dnia przeniesienia numeru, w wysokości 1/2 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, a w przypadku abonentów usługi przedpłaconej w wysokości 1/2 sumy wartości doładowań konta z ostatnich trzech miesięcy.

6. Kwotę odszkodowania, o którym mowa w ust. 3 i 5, oblicza się na podstawie liczby dni, które upłyną:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 - do dnia przeniesienia numeru;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 - do dnia przeniesienia numeru do sieci dotychczasowego dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej lub

uzyskania zgody abonenta na świadczenie usług przez nowego dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej z wykorzystaniem dotychczasowego numeru.

Art. 284. 1. W przypadku rozwiązania umowy o świadczenie usług przedpłaconych, w tym w przypadku zmiany dostawcy usług telekomunikacyjnych, dostawca usług telekomunikacyjnych zwraca abonentowi, na jego wniosek, pozostałe na koncie środki z doładowań.

2. Zwrot środków, o którym mowa w ust. 1, może podlegać opłacie. Opłata ta powinna być proporcjonalna i współmierna do rzeczywistych kosztów zwrotu i jest potrącana ze środków podlegających zwrotowi.

3. Abonent dokonuje wyboru sposobu uzyskania zwrotu pozostałych na koncie środków z doładowań z form dostępnych u danego dostawcy usług telekomunikacyjnych. Dostawca usług zobowiązany jest do umożliwienia abonentowi uzyskania zwrotu na konto bankowe abonenta.

4. Uprawnienie abonenta, o którym mowa w ust. 1, wygasa po upływie roku od rozwiązania umowy.

Art. 285. 1. Abonent publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej będący stroną umowy z dostawcą usług telekomunikacyjnych zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora o znaczącej pozycji rynkowej może wybrać dowolnego dostawcę publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.

2. Z tytułu dokonania wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje roszczenie w stosunku do abonenta.

3. Kierując się potrzebami abonentów w zakresie wyboru dostawcy usług, Prezes UKE, po przeprowadzeniu zgodnie z art. 176 analizy rynku usług świadczonych w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 181, nałożyć na wyznaczonego operatora o znaczącej pozycji na tym rynku obowiązek realizacji na rzecz abonentów przyłączonych do jego sieci uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 286. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usługi dostępu do internetu w przypadku zmiany dostawcy tej usługi ma prawo do zachowania ciągłości świadczenia usługi, chyba że nie jest to technicznie wykonalne.

2. Nowy dostawca usługi dostępu do internetu rozpoczyna świadczenie tej usługi w terminie uzgodnionym z abonentem, jednak nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od

dnia zakończenia umowy z dotychczasowym dostawcą usługi dostępu do internetu. Nowy dostawca usług potwierdza niezwłocznie rozpoczęcie świadczenia usługi na trwałym nośniku.

3. Dotychczasowy dostawca usługi dostępu do internetu jest obowiązany świadczyć usługę na dotychczasowych warunkach do czasu uzgodnionego przez nowego dostawcę usług dostępu do internetu z abonentem terminu rozpoczęcia świadczenia tej usługi.

4. Dotychczasowy i nowy dostawca usług dostępu do internetu są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w ust. 1 i 2 przez stworzenie odpowiednich warunków technicznych i organizacyjnych.

5. W przypadku rozwiązania umowy o świadczenie usługi dostępu do internetu, w ramach której dostawca usług zapewniał dostęp do poczty elektronicznej, której adres związany jest z jego nazwą handlową lub znakiem towarowym, abonent może żądać od dostawcy zapewnienia bezpłatnego dostępu do tej poczty przez okres 6 miesięcy od dnia rozwiązania umowy.

6. Za czynności związane z realizacją uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się opłat od abonenta.

7. Wymiana informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie realizacji uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 288.

Art. 287. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy o świadczenie usługi dostępu do internetu, nowy dostawca usługi dostępu do internetu oraz operator są obowiązani zapewnić możliwość realizacji uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 274, polegającą na stworzeniu odpowiednich warunków organizacyjnych i technicznych, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację.

2. Na wniosek dostawcy usługi dostępu do internetu albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zawiesić na czas określony realizację lub ograniczyć zakres realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 286, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

Art. 288. 1. Prezes UKE zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego służącego do wymiany komunikatów pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu na potrzeby realizacji uprawnienia, o którym mowa w art. 286.

2. Prezes UKE zarządza systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

3. Prezes UKE udostępnia usługi sieciowe zapewniające dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając liczbę obsługiwanych abonentów przez dostawców usługi dostępu do internetu.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób wymiany informacji pomiędzy operatorami lub dostawcami usługi dostępu do internetu w zakresie obsługi wniosków o zachowanie ciągłości świadczenia usług w związku ze zmianą dostawcy usługi dostępu do internetu, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących, a także ograniczenia w korzystaniu przez operatorów i dostawców usługi dostępu do internetu z interfejsu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 289. 1. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu, o której mowa w art. 286, z przyczyn leżących po stronie dotychczasowego dostawcy usługi abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych.

2. Jeżeli nie doszło do zmiany dostawcy usługi dostępu do internetu z przyczyn leżących po stronie nowego dostawcy usług abonentowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie od tego dostawcy usług za każdy dzień zwłoki w wysokości 1/4 sumy opłat miesięcznych za wszystkie świadczone usługi komunikacji elektronicznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych od dotychczasowego dostawcy usługi dostępu do sieci internetu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, kwotę odszkodowania oblicza się na podstawie liczby dni, które upłynęły od dnia, o którym mowa w art. 286 ust. 2 do dnia rozpoczęcia świadczenia usług przez nowego dostawcę usługi dostępu do internetu.

Art. 290. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w art. 280-282 i art. 285-286 uwzględniając

dostępność publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz istniejące zasoby numeracji.

Art. 291. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych będący stroną umowy, w której przydzielany jest abonentowi numer z planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telekomunikacyjnych i operator umożliwiający odbieranie połączeń za pomocą tego numeru, są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 280-283, art. 285-286 i art. 289, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 144 albo art. 151, a jeżeli możliwości takie istnieją - zapewnić ich realizację.

2. Na wniosek dostawcy albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 280-283, art. 285-286 i art. 289, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

3. Prezes UKE może z urzędu drodze decyzji zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 280-285 dostawcy oraz operatorowi, który uporczywie w sposób wadliwy lub niezgodnie z wolą abonenta realizuje proces zmiany lub przeniesienia numeru. Zawieszenie lub ograniczenie uprawnień pozostaje bez wpływu na procesy przeniesienia numeru, w których dany dostawca jest dawcą.

Art. 292. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).

Art. 293. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej, zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 292 i art. 358 ust. 1, pomiędzy sieciami operatorów państw członkowskich.

Art. 294. 1. Informacją o lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego jest w przypadku:

- 1) stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej - dokładny adres zainstalowania zakończenia sieci;

2) ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej - geograficzne położenie telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych ustalane w oparciu o dane pochodzące z sieci telekomunikacyjnej oraz z tego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, jeżeli zapewnia ono taką możliwość.

2. Informacja o lokalizacji zakończenia sieci pochodząca z sieci telekomunikacyjnej przekazywana jest do systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 295 ust. 3.

3. Informacja o lokalizacji zakończenia sieci pochodząca z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przekazywana jest do systemu powiadamiania ratunkowego w rozumieniu ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1077 oraz z 2020 r. poz. 568 i 695).

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące dokładności i niezawodności informacji o lokalizacji zakończenia sieci dla ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, biorąc pod uwagę potrzebę dokładnego lokalizowania zakończenia sieci w celu efektywnego niesienia pomocy przez służby ustawowo do tego powołane.

Art. 295. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany nieodpłatnie udostępniać Prezesowi UKE informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego:

- 1) w czasie rzeczywistym - w przypadku operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- 2) w trybie wsadowym - w przypadku operatora stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej

- w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 3, odpowiednio do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Dostawca usług komunikacji głosowej jest obowiązany, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, nieodpłatnie przekazywać Prezesowi UKE:

- 1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:
 - a) dane, o których mowa w art. 356 ust. 1,

- b) adres miejsca zamieszkania i adres korespondencyjny - jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer PESEL - w przypadku obywatela Rzeczypospolitej Polskiej,
 - d) nazwę, serię i numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu,
- 2) w przypadku abonenta niebędącego konsumentem - numer abonenta oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego abonenta, a w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej - także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi

- o ile abonent udostępnił te dane.

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być przekazywane do systemu, w którym są gromadzone i nieodpłatnie udostępniane:

- 1) centralnemu punktowi systemu powiadamiania ratunkowego - w przypadku połączeń do numeru alarmowego „112” oraz do numerów alarmowych ustalonych dla Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dysponenta zespołów ratownictwa medycznego, chyba że służba ustawowo powołana do niesienia pomocy, wykorzystująca dany numer alarmowy, posiada własny punkt centralny mogący współpracować z systemem albo
- 2) innym niż wymienione w pkt 1 służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy - w przypadku połączeń do innych numerów alarmowych.

4. Dostawca usług komunikacji głosowej przekazuje, dla zapewnienia funkcjonalności systemu, o którym mowa w ust. 3, aktualne dane, o których mowa w ust. 2, niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 24 godzin od dnia zaistnienia ich zmiany, a jeżeli zmiany takie nie nastąpiły nie rzadziej niż raz w miesiącu.

5. Prezes UKE zarządza systemem, o którym mowa w ust. 3, oraz jest uprawniony do przetwarzania zgromadzonych w nim informacji i danych w celach związanych z zapewnieniem funkcjonalności systemu.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 3, warunki gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji pomiędzy dostawcami

usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia powiązanych usług.

7. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb, o których mowa w ust. 3 pkt 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji udostępnianych przez system, o którym mowa w ust. 6, informacji i danych właściwym terytorialnie centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

8. Przekazywanie danych, o którym mowa w ust. 2, nie wymaga zgody abonenta.

Art. 296. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej, zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, możliwość dostępu:

- 1) w Unii Europejskiej do usług wykorzystujących numery niegeograficzne oraz możliwość korzystania z takich usług, oraz
- 2) do wszystkich numerów w Unii Europejskiej, w tym numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji i należących do powszechnej międzynarodowej sieci bezpłatnych numerów telefonicznych (UIFN), niezależnie od technologii i urządzeń wykorzystywanych przez operatora.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych.

3. Prezes UKE na wniosek operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej może, w drodze decyzji, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części. W przypadku zawieszenia realizacji obowiązku na czas oznaczony, Prezes UKE określi harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.

Art. 297. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostęp do świadczonych przez siebie udogodnień i dostęp do świadczonych przez siebie usług równoważny dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informacje o normach i specyfikacjach opublikowanych przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dotyczących udogodnień i usług dla użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia udogodnień i usług dla osób z niepełnosprawnościami przez dostawców usług komunikacji elektronicznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu równoważnego dostępowi do usług komunikacji elektronicznej z jakiego korzysta większość użytkowników końcowych.

Art. 298. 1. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem, jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi przekazywanym bezpośrednio abonentom, cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

2. Świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem odbywa się na podstawie umowy zawartej w sposób określony w art. 252 i art. 259.

3. Podmiot podający do publicznej wiadomości informację o usłudze z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenę za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, ze wskazaniem ceny brutto oraz nazwę podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie.

4. W przypadku, gdy informacja o usłudze z dodatkowym świadczeniem, o której mowa w ust. 3, podawana jest do publicznej wiadomości w sposób graficzny:

- 1) tło informacji nie może utrudniać lub uniemożliwiać zapoznania się z ceną za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceną za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;

- 2) rozmiar czcionki ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być mniejszy niż 60% rozmiaru czcionki numeru tej usługi, oraz
- 3) czas prezentacji ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, nie może być krótszy niż czas prezentacji numeru tej usługi.

5. Dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem jest obowiązany bezpłatnie zapewnić użytkownikowi końcowemu publicznej sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo, przed rozpoczęciem naliczania opłaty za połączenie głosowe, informację o cenie za jednostkę rozliczeniową usługi albo cenie za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, oraz o możliwości nieodpłatnego blokowania połączeń, o którym mowa w art. 301. Jeżeli w trakcie połączenia głosowego zmianie ulegnie wysokość opłaty, dostawca usługi z dodatkowym świadczeniem obowiązany jest poinformować użytkownika końcowego o fakcie zmiany wysokości opłaty na 10 sekund przed zmianą jej wysokości.

Art. 299. W przypadku, gdy usługa z dodatkowym świadczeniem świadczona jest w sposób powtarzalny, na podstawie uprzedniego oświadczenia woli abonenta, jej dostawca jest obowiązany:

- 1) wraz z informacją, o której mowa w art. 298 ust. 1, podać informację o zasadzie korzystania z usługi w sposób przejrzysty i czytelny dla abonenta;
- 2) uzyskać zgodę abonenta na świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem bezpośrednio przed rozpoczęciem jej świadczenia;
- 3) umożliwić abonentowi dokonanie skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z usługi w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

Art. 300. 1. Dostawca usługi telekomunikacyjnej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie progu kwotowego dla usług z dodatkowym świadczeniem, dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany do:

- 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;
- 2) zablokowania możliwości wykonywania połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.

2. Dostawca usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany oferować abonentom co najmniej cztery progi kwotowe, które wynoszą 0, 35, 100 i 200 złotych.

3. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, próg ten wynosi 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.

4. Po osiągnięciu progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2 lub 3, wykonywanie połączeń na numery usług z dodatkowym świadczeniem i odbieranie połączeń z takich numerów w danym okresie rozliczeniowym, a w przypadku jego braku - w danym miesiącu kalendarzowym, oprócz połączeń, które nie powodują obowiązku zapłaty po stronie abonenta, jest możliwe wyłącznie po określeniu przez abonenta wyższego progu kwotowego, o którym mowa w ust. 2, do wysokości tego progu.

5. W przypadku publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca usługi komunikacji głosowej wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego.

Art. 301. Dostawca usługi telekomunikacyjnej jest obowiązany, na żądanie abonenta, do:

- 1) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów;
- 2) nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery poszczególnych rodzajów usług z dodatkowym świadczeniem lub połączeń przychodzących z takich numerów;
- 3) umożliwienia abonentowi określenia maksymalnej ceny za jednostkę rozliczeniową usługi albo ceny za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie, i nieodpłatnego blokowania połączeń wychodzących na numery usług z dodatkowym świadczeniem, których cena przekracza cenę maksymalną określoną przez abonenta w żądaniu, lub połączeń przychodzących z takich numerów.

Art. 302. 1. Prezes UKE prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, zwany dalej „rejestrem numerów”, w systemie teleinformatycznym i udostępnia go na stronie podmiotowej BIP UKE.

2. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 299 ust. 1, w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi przekazuje Prezesowi UKE zgłoszenie zawierające informacje o:

- 1) nazwie (firmie), adresie i siedzibie oraz adresie poczty elektronicznej i numerze telefonu, które umożliwiają szybki i efektywny kontakt;
- 2) numerze identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) rodzaju i przedmiocie dodatkowego świadczenia oraz identyfikatorze usługi z dodatkowym świadczeniem, w przypadku gdy na jednym numerze będzie świadczona więcej niż jedna usługa;
- 4) numerze wykorzystywanym do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem;
- 5) nazwie (firmie), adresie i siedzibie operatora, w którego sieci telekomunikacyjnej będzie uruchomiona usługa z dodatkowym świadczeniem;
- 6) cenie netto i brutto za jednostkę rozliczeniową usługi z dodatkowym świadczeniem albo za połączenie, w przypadku usługi taryfikowanej za całe połączenie;
- 7) terminie rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem przez dostawcę usługi telekomunikacyjnej oraz, o ile jest znany, terminie zakończenia jej świadczenia.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera również podpisane przez osobę uprawnioną do reprezentowania podmiotu realizującego dodatkowe świadczenie oświadczenie, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że informacje zawarte w zgłoszeniu do rejestru numerów są zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

4. Jeżeli podmiot realizuje dodatkowe świadczenie w imieniu:

- 1) organu administracji publicznej,
- 2) organizacji pozarządowej, o której mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie lub innego podmiotu prowadzącego działalność pożytku publicznego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej

- zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, może być przekazane Prezesowi UKE w terminie nie krótszym niż 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem.

5. Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 298 ust. 1, przekazuje zgłoszenie aktualizacyjne w przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 2:

- 1) pkt 1 lub 5 - nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany;
- 2) pkt 2, 3, 4, 6 lub 7 - w terminie co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem na warunkach określonych w zgłoszeniu aktualizacyjnym. Zgłoszenie aktualizacyjne zawiera także oświadczenie, o którym mowa w ust. 3.

6. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, ust. 5 i art. 304 ust. 2, wnoszone jest na elektroniczną skrzynkę podawczą Prezesa UKE, przy użyciu formularza elektronicznego, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

7. Prezes UKE informuje, na stronie podmiotowej BIP UKE, o adresie elektronicznym, pod którym udostępniony jest formularz elektroniczny, o którym mowa w ust. 6.

8. Prezes UKE określi wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, ust. 5 i art. 304 ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 303. 1. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w art. 302 ust. 2, albo w ust. 5, nie zawiera wszystkich wymaganych informacji, Prezes UKE wzywa podmiot dokonujący tego zgłoszenia do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem pozostawienia zgłoszenia bez rozpoznania.

2. Wskazanie w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 302 ust. 2 albo w ust. 5, terminu rozpoczęcia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, krótszego niż termin określony odpowiednio w art. 302 ust. 2, 4 i 5 skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania.

3. Bez rozpoznania pozostawia się również:

- 1) zgłoszenie, o którym mowa w art. 302 ust. 2 lub ust. 4, w którym nie wskazano adresu podmiotu dokonującego zgłoszenia;
- 2) w przypadku określonym w art. 302 ust. 3 - zgłoszenie, o którym mowa w art. 302 ust. 2, jeżeli nie zawiera ono wszystkich wymaganych informacji lub oświadczenia, o którym mowa w art. 302 ust. 3.

4. O pozostawieniu zgłoszenia lub zgłoszenia aktualizacyjnego bez rozpoznania, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, Prezes UKE niezwłocznie informuje podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 298 ust. 1.

Art. 304. 1. Prezes UKE, w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 302 ust. 2 lub ust. 4, dokonuje wpisu do rejestru numerów lub aktualizacji tego wpisu. W przypadku, o którym mowa w ust. 302 ust. 5, Prezes UKE dokonuje wpisu do rejestru numerów niezwłocznie po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia.

2. W przypadku, gdy podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 298 ust. 1, nie przekazał informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 302 ust. 2 lub ust. 4, podmiot ten w terminie 7 dni od dnia zakończenia świadczenia tej usługi przez dostawcę usługi telekomunikacyjnej przekazuje Prezesowi UKE informację o terminie zakończenia jej świadczenia.

3. Prezes UKE wykreśla z rejestru numerów informacje dotyczące usługi z dodatkowym świadczeniem w przypadku:

- 1) upływu terminu zakończenia świadczenia usługi, o którym mowa w art. 302 ust. 2 pkt 7;
- 2) przekazania przez podmiot realizujący dodatkowe świadczenie, o którym mowa w art. 298 ust. 1, informacji, o której mowa w ust. 2;
- 3) wydania decyzji, o której mowa w art. 296 ust. 1 pkt 1 lub 2.

Art. 305. Operator, o którym mowa w art. 302 ust. 2 pkt 5, umożliwia świadczenie usługi z dodatkowym świadczeniem wyłącznie, gdy jest ona wpisana do rejestru numerów.

Art. 306. W przypadku zrealizowania usługi z dodatkowym świadczeniem z naruszeniem obowiązków, o których mowa w art. 298 ust. 1 i 5, art. 299, art. 300 ust. 1-4 oraz art. 301, dostawca usług telekomunikacyjnych nie może żądać od abonenta zapłaty za tę usługę.

Art. 307. 1. Prezes UKE może, gdy jest to uzasadnione ochroną użytkowników końcowych przed nadużyciami z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, w drodze decyzji, nakazać:

- 1) przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zablokowanie dostępu do numeru lub usługi, w określonym terminie, nie krótszym niż 5 dni roboczych od dnia doręczenia decyzji, oraz nałożyć obowiązek wstrzymania pobierania opłat za połączenia lub usługi zrealizowane po upływie tego terminu;
- 2) podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie zaprzestanie świadczenia usługi, w określonym terminie, nie krótszym niż 5 dni roboczych od dnia doręczenia decyzji;
- 3) usługodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) usunięcie wszystkich publicznie dostępnych informacji zawartych w systemie teleinformatycznym, którym posługuje się

usługodawca, zmierzających do promocji lub reklamy numeru lub usługi z dodatkowym świadczeniem.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczącą usługi z dodatkowym świadczeniem lub numeru wykorzystywanego do świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem doręcza się także podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie.

Art. 308. 1. Świadczenie usługi dodatkowego obciążania rachunku wymaga uzyskania uprzedniej zgody abonenta na uruchomienie tej usługi utrwalonej na trwałym nośniku.

2. W przypadku wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, dostawca usług komunikacji elektronicznej bezpłatnie zapewnia abonentowi określenie, na trwałym nośniku, progu kwotowego nabycia towarów lub usług objętych usługą dodatkowego obciążania rachunku dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego. W momencie osiągnięcia progu kwotowego dostawca ten jest obowiązany do:

- 1) natychmiastowego poinformowania abonenta o tym fakcie;
- 2) zablokowania możliwości nabycia towarów lub usług z wykorzystaniem usługi dodatkowego obciążania rachunku.

3. Dostawca, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany oferować abonentom co najmniej trzy progi kwotowe, które wynoszą 35, 100 i 200 złotych.

4. W przypadku, gdy abonent nie określił progu kwotowego, o którym mowa w ust. 3, próg ten wynosi 35 złotych dla każdego okresu rozliczeniowego, a w przypadku jego braku - dla każdego miesiąca kalendarzowego.

5. W przypadku publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telekomunikacyjnych obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, uważa się za wykonany, jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 2, wykonał co najmniej trzy próby połączenia z abonentem w ciągu 24 godzin od momentu osiągnięcia progu kwotowego.

6. Niezależnie od uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, dostawca, o którym mowa w ust. 2, stosuje silne uwierzytelnianie abonenta, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794), dla każdego dodatkowego obciążenia rachunku. W przypadku usług świadczonych w sposób powtarzalny, uwierzytelnienie może dotyczyć więcej niż jednego dodatkowego obciążenia rachunku.

Art. 309. 1. Dostawca usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza abonentowi, nieodpłatnie z każdym rachunkiem, podstawowy wykaz wykonanych usług zawierający informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem dla każdego typu usług liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości usług zrealizowanych przez abonenta.

2. W przypadku usługi przedpłaconej dostawca usługi dostępu do internetu lub publicznie dostępnej usługi komunikacji interpersonalnej wykorzystującej numery doręcza nieodpłatnie, na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 253 ust. 3, podstawowy wykaz wykonanych usług obejmujący wyłącznie usługi wykonane po złożeniu tego żądania. Pierwszy wykaz jest doręczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia miesiąca kalendarzowego.

3. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi z dodatkowym świadczeniem, dostawca usługi telekomunikacyjnej zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:

- 1) numer wykorzystywany do świadczenia tej usługi;
- 2) informację o stronie podmiotowej BIP UKE, na której udostępniony jest rejestr, o którym mowa w art. 303 ust. 1;
- 3) informację o możliwości złożenia żądania, o którym mowa w art. 302.

4. W przypadku skorzystania przez abonenta z usługi dodatkowego obciążania rachunku, dostawca usługi telekomunikacyjnej zawiera w podstawowym wykazie wykonanych usług:

- 1) nazwę towaru lub usługi;
- 2) nazwę lub firmę podmiotu, od którego abonent nabył towary lub usługi;
- 3) cenę towaru lub usługi.

Art. 310. 1. Dostawca usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery doręcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług, za który może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.

2. Szczegółowy wykaz wykonanych usług zawiera informację o zrealizowanych płatnych usługach, z podaniem, dla każdej usługi: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia realizacji usługi, czasu jej trwania oraz wysokości opłaty za usługę z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.

3. Dostawca usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery doręcza abonentowi szczegółowy wykaz wykonanych usług począwszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent złożył żądanie, do końca okresu

rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania doręczania tego wykazu.

4. Szczegółowy wykaz wykonanych usług, dostawca usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery doręcza:

- 1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej - wraz z rachunkiem wystawionym za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz, a jeżeli nie jest to możliwe – najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia zgłoszenia żądania;
- 2) w przypadku abonenta usługi przedpłaconej , który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 253 ust. 3 - pierwszy wykaz w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10. dnia miesiąca kalendarzowego.

5. Dostawca usług komunikacji interpersonalnej wykorzystujących numery doręcza, na żądanie abonenta, w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania, szczegółowy wykaz usług obejmujący:

- 1) okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie - w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą;
- 2) okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania - w przypadku abonenta usługi przedpłaconej , który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 253 ust. 3.

Art. 311. Dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej może być świadczony przez dostawcę usługi dostępu do internetu przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego, w szczególności: w jego miejscu zamieszkania, siedzibie lub miejscu wykonywania działalności, jedynie za jego uprzednią zgodą.

Art. 312. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może ograniczać ani uniemożliwiać:

- 1) korzystania z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej wybranej przez użytkownika końcowego, w przypadku gdy lokalna sieć radiowa została udostępniona,
- 2) udostępnienia lokalnej sieci radiowej na potrzeby korzystania z dostępu do sieci telekomunikacyjnej na rzecz użytkowników końcowych

- o ile nie wynika to z umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Art. 313. 1. Przepisów rozdziału 1, z wyjątkiem art. 262 ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorców komunikacji elektronicznej świadczących wyłącznie publicznie dostępne usługi komunikacji interpersonalnej niewykorzystujące numerów będących mikroprzedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, informuje użytkowników końcowych przed zawarciem umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej o wyłączeniu stosowania przepisów, o którym mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ 2

Usługa powszechna

Art. 314. 1. Usługę powszechną stanowią usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu i publicznie dostępna usługa komunikacji głosowej świadczone z wykorzystaniem dowolnej technologii, w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej lub stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, z zachowaniem dobrej jakości i po przystępnej cenie, dostępne w stałej lokalizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Usługa adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu umożliwia korzystanie z aplikacji używanych powszechnie w bieżących sprawach życia codziennego, takich jak:

- 1) poczta elektroniczna;
- 2) wyszukiwarki informacji;
- 3) podstawowe internetowe narzędzia na potrzeby szkolenia i kształcenia;
- 4) gazety lub wiadomości internetowe;
- 5) zakupy lub zamawianie towarów lub usług w internecie;
- 6) poszukiwanie pracy i narzędzia służące poszukiwaniu pracy;
- 7) sieci kontaktów zawodowych;
- 8) bankowość internetowa;
- 9) usługi organów administracji publicznej;
- 10) media społecznościowe i komunikatory internetowe;
- 11) połączenia głosowe i wideo w jakości standardowej.

3. Konsument może żądać ograniczenia zakresu usług, o których mowa w ust. 1, wyłącznie do publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej. W takim przypadku przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, nie może żądać opłat innych niż

opłaty z tytułu świadczenia publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej. Jeżeli żądanie ograniczenia zakresu usług złożone zostaje w trakcie trwania umowy do rozliczeń z tytułu ulg przyznanych przy zawarciu umowy stosuje się art. 268 ust. 3 i 4.

4. Przedsiębiorca świadczący usługi, o których mowa w ust. 1, dostarczając usługi dodatkowe w stosunku do tych usług ustanawia warunki korzystania z usług w taki sposób, aby konsument nie był zobligowany do płacenia za usługi dodatkowe lub usługi, które nie są konieczne lub wymagane do świadczenia zamówionej usługi.

Art. 315. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, wymaganą przepływność łącza dla usługi adekwatnego szerokopasmowego dostępu do internetu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia konsumentom udziału w życiu społecznym i gospodarczym poprzez możliwość korzystania z aplikacji, o których mowa w ust. 2.

Art. 316. 1. Prezes UKE dokonuje analizy dostępności i jakości świadczenia usług, o których mowa w art. 314 ust. 1, uwzględniając stan rynku telekomunikacyjnego oraz planowane i realizowane na tym rynku przedsięwzięcia inwestycyjne.

2. Wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 ust. 2.

3. Jeżeli wyniki analizy lub konsultacji wykazały, że którakolwiek z usług, o których mowa w art. 314 ust. 1, nie jest dostępna lub świadczona z zachowaniem dobrej jakości, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 319 w przedmiocie nałożenia obowiązku świadczenia tych usług na wskazanym obszarze, zwanym dalej „obowiązkiem świadczenia usługi”.

Art. 317. 1. Prezes UKE analizuje:

- 1) wysokość i zmiany cen detalicznych usług, o których mowa w art. 314 ust. 1, pod względem ich przystępności, z uwzględnieniem cen krajowych oraz dochodów konsumentów;
- 2) obciążenia administracyjne lub finansowe dla przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 314 ust. 1, związane z obowiązkiem oferowania pakietu cenowego na warunkach innych niż zwykle warunki komercyjne, zwanego dalej „specjalnym pakietem cenowym”.

2. Analizę, o której mowa w ust. 1 pkt 2 Prezes UKE przeprowadza w przypadku gdy analiza, o której mowa w ust. 1 pkt 1 wykazała, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 314 ust. 1 uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług.

3. Wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE w celu ich skonsultowania z zainteresowanymi podmiotami. Do konsultacji stosuje się odpowiednio art. 31 ust. 2.

4. W przypadku, gdy wyniki analizy lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że:

- 1) ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 314 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług;
- 2) nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego na wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi, o których mowa w art. 314 ust. 1, nie będzie skutkowało nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla tych przedsiębiorców

- Prezes UKE w celu zapewnienia tym konsumentom dostępu i korzystania z usług, o których mowa w art. 314 ust. 1 nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi, o których mowa w art. 314 ust. 1, obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego.

5. W przypadku, gdy wyniki analizy lub konsultacji, o których mowa w ust. 3, wykazały, że ceny detaliczne którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 314 ust. 1, uniemożliwiają konsumentom o niskich dochodach lub szczególnych potrzebach społecznych dostęp do tych usług oraz nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, w sposób, o którym mowa w ust. 4, skutkowałyby nadmiernym obciążeniem administracyjnym lub finansowym dla przedsiębiorców, o których mowa w ust. 4, Prezes UKE przeprowadza konkurs, o którym mowa w art. 319.

Art. 318. Przez przedsiębiorcę wyznaczonego rozumie się przedsiębiorcę, który jest wyznaczany w decyzji, o której mowa w art. 319 ust. 5 albo w art. 320, do realizacji obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązku świadczenia usługi oraz przedsiębiorcę, na którego nałożono obowiązek świadczenia usługi w trybie art. 327 ust. 2.

Art. 319. 1. Prezes UKE ogłasza na stronie podmiotowej BIP UKE konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego.

2. Prezes UKE ustala warunki konkursu, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych, potrzebami użytkowników końcowych oraz potrzebą minimalizacji zniekształceń lub ograniczeń konkurencji na danym obszarze w zakresie usługi, której dotyczy obowiązek.

3. W ogłoszeniu o konkursie określa się:

- 1) przedmiot konkursu poprzez wskazanie obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 314 ust. 1;
- 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1;
- 3) ogólne wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 4) inne wymagane informacje, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 7.

4. Kryteriami wyboru przedsiębiorcy w konkursie są najniższy prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz zdolność ekonomiczna i techniczna przedsiębiorcy do realizacji tego obowiązku.

5. Prezes UKE, w drodze decyzji wyznacza wybranego w konkursie przedsiębiorcę do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu.

6. W decyzji, o której mowa w ust. 5, której przedmiotem jest nałożenie obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego, Prezes UKE może dodatkowo nałożyć obowiązek stosowania jednolitych cen w ramach specjalnego pakietu cenowego, na obszarze świadczenia usługi, której dotyczy ten pakiet.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, zakres ogłoszenia o konkursie, oferty konkursowej i wymaganej dokumentacji oraz tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania.

Art. 320. Jeżeli:

- 1) do konkursu w terminie wskazanym w ogłoszeniu nie przystąpił żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny,
- 2) żaden z uczestników konkursu nie spełnił warunków uczestnictwa w konkursie,

3) żaden z uczestników konkursu nie zapewni realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu

- Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do realizacji obowiązku będącego przedmiotem konkursu, biorąc pod uwagę jego zdolność do realizacji tego obowiązku na danym obszarze.

Art. 321. 1. W decyzjach, o których mowa w art. 317 ust. 4, art. 319 ust. 5 i art. 320, Prezes UKE określa w szczególności:

- 1) obowiązek w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 314 ust. 1;
- 2) obszar, na którym ma być realizowany obowiązek, o którym mowa w pkt 1;
- 3) termin rozpoczęcia realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 4) okres realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1;
- 5) wymagania dotyczące realizacji obowiązku, o którym mowa w pkt 1.

2. W decyzji, o której mowa w art. 319 ust. 5 Prezes UKE określa zaoferowany przez przedsiębiorcę wyznaczonego, prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony.

3. W decyzjach nakładających obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego Prezes UKE określa szczególne potrzeby społeczne konsumentów.

Art. 322. 1. Prezes UKE niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej listę przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nałożono obowiązek w zakresie usługi powszechnej.

2. Prezes UKE udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE listę, o której mowa w ust. 1, wraz ze wskazaniem zakresu obowiązku realizowanego przez każdego z przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Art. 323. 1. Przedsiębiorca, na którego nałożono obowiązek oferowania specjalnego pakietu cenowego lub obowiązek świadczenia usługi jest obowiązany do przekazania Prezesowi UKE informacji o wejściu w życie odpowiednio:

- 1) cennika w zakresie specjalnego pakietu cenowego i warunków świadczenia tego pakietu,
- 2) warunków świadczenia usługi

– lub ich zmiany wraz ze wskazaniem dokładnego miejsca ich publikacji na swojej stronie internetowej, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia ich wejścia w życie.

2. Prezes UKE może wszcząć z urzędu postępowanie w sprawie weryfikacji cennika lub warunków, o których mowa w ust. 1. Jeżeli cennik ten lub warunki są sprzeczne z decyzją, o

której mowa w art. 317 ust. 4, art. 319 ust. 5, art. 320 lub art. 327 ust. 2, Prezes UKE określa, w drodze decyzji, zakres zmian oraz termin ich wprowadzenia w życie. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 324. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi jest obowiązany do zawarcia umowy o jej świadczenie, chyba że użytkownik końcowy nie spełni warunków świadczenia tej usługi.

Art. 325. Przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zawiera, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, umowę, o której mowa w art. 324, w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 326. 1. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług, na które oferowany jest specjalny pakiet cenowy, po cenach określonych w tym pakiecie, o ile konsument spełnia warunki świadczenia usług oraz warunki świadczenia specjalnego pakietu cenowego.

2. W przypadku wyboru przez konsumenta specjalnego pakietu cenowego, przedsiębiorca zobowiązany do oferowania takiego pakietu może żądać wglądu do dokumentów potwierdzających niskie dochody lub szczególne potrzeby społeczne konsumenta.

3. Przedsiębiorca zobowiązany do oferowania specjalnego pakietu cenowego, zawiera w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, umowę w której określa w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 327. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony do realizacji obowiązku świadczenia usługi zamierza zbyć środki majątkowe lokalnej sieci dostępu lub ich znaczną część, na rzecz odrębnego podmiotu należącego do innego właściciela, zawiadamia o tym Prezesa UKE, najpóźniej na sześć miesięcy przed planowanym przeniesieniem środków majątkowych.

2. Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć, zmienić lub uchylić obowiązek świadczenia usługi, biorąc pod uwagę wpływ zbycia środków, o których mowa w ust. 1, na realizację tego obowiązku, stan rynku telekomunikacyjnego w zakresie dostępności i jakości świadczenia tej usługi oraz planowane i realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne oraz zdolność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do realizacji tego obowiązku na danym obszarze.

3. Do wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, art. 321 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 328. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów realizacji obowiązku, do którego został wyznaczony, zwana dalej „dopłatą”, gdy jego realizacja jest nierentowna.

2. Dopłatę ustala Prezes UKE w wysokości kosztu netto realizacji obowiązku, do którego przedsiębiorca został wyznaczony. Koszt netto realizacji tego obowiązku dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie został wyznaczony do realizacji tego obowiązku.

3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorcy w drodze decyzji, o której mowa w art. 319 ust. 5, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto realizacji obowiązku, do którego ten przedsiębiorca został wyznaczony.

4. Kalkulacja kosztu netto, o którym mowa w ust. 2, dla każdego obowiązku, do którego realizacji dany przedsiębiorca został wyznaczony, uwzględnia:

- 1) koszty bezpośrednio związane z realizacją tego obowiązku;
- 2) przychody z realizacji tego obowiązku;
- 3) korzyści pośrednie związane z realizacją tego obowiązku.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 314 ust. 1, mając na celu konieczność ustalenia dla przedsiębiorcy wyznaczonego odpowiedniej wysokości dopłaty z uwzględnieniem zasad przejrzystości i niedyskryminacji oraz umożliwienie przez Prezesa UKE weryfikacji kosztu netto.

Art. 329. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, w ocenie tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto. Prezes UKE niezwłocznie udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE informację o wpłynięciu wniosku przedsiębiorcy wyznaczonego o dopłatę.

2. Przedsiębiorca wyznaczony przedstawia Prezesowi UKE wyliczoną wysokość kosztu netto, a także rachunki lub inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia tego kosztu. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta.

3. Prezes UKE, w terminie 120 dni od dnia złożenia wniosku, weryfikuje koszt netto i w zależności od wyników tej weryfikacji, przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania. Prezes UKE przyznaje ustaloną kwotę dopłaty, jeżeli stwierdzi, że zweryfikowany koszt netto stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.

Art. 330. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których przychód z działalności telekomunikacyjnej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył 10 milionów złotych, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.

Art. 331. 1. Prezes UKE, po ustaleniu należnej dopłaty, określa w drodze decyzji, przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty, jednolity wskaźnik procentowego udziału tych przedsiębiorców w pokryciu dopłaty oraz sposób ustalenia kwoty udziału poszczególnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych w pokryciu dopłaty.

2. Jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty uwzględnia wysokość dopłaty, która podlega pokryciu oraz przychody przedsiębiorców z działalności telekomunikacyjnej.

3. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w pokryciu dopłaty stanowi iloczyn jednolitego wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, oraz kwoty przychodów tego przedsiębiorcy z działalności telekomunikacyjnej w danym roku kalendarzowym, w części przekraczającej 10 milionów złotych i nie może być wyższa niż 1% tych przychodów.

4. Prezes UKE, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, wydaje z urzędu zaświadczenie dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o kwocie udziału w pokryciu dopłaty ustalonej zgodnie z decyzją. Do zaświadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

5. Kwota udziału w pokryciu dopłaty podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.

6. Jeżeli kwota udziału w pokryciu dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu, uprawnionemu do otrzymania dopłaty oraz opłatę komorniczą pokrywa przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.

Art. 332. 1. Kwotę udziału w pokryciu dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek UKE wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obowiązane do udziału w pokryciu dopłaty, do przedsiębiorcy wyznaczonego,

uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o kwocie udziału w pokryciu dopłaty.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorcy wyznaczonego, uprawnionego do otrzymania dopłaty.

3. Odsetki od środków finansowych zgromadzonych na rachunku UKE, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych na nim środków finansowych.

4. Prezes UKE niezwłocznie po uzyskaniu kolejnych wpłat od przedsiębiorców na rachunek UKE przekazuje je jako dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu, uprawnionemu do jej otrzymania.

5. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku UKE, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.

6. Prezes UKE, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 319 ust. 1, stała się ostateczna, sporządza i udostępnia na stronie podmiotowej BIP UKE sprawozdanie obejmujące:

- 1) koszt netto realizacji obowiązku w zakresie usługi lub usług, o których mowa w art. 314 ust. 1;
- 2) wyniki analizy i weryfikacji, o których mowa w art. 329 ust. 2 i 3;
- 3) udział przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty;
- 4) wysokość dopłaty przekazanej przedsiębiorcy wyznaczonemu;
- 5) wycenę korzyści pośrednich dla przedsiębiorców wyznaczonych, wynikających ze świadczenia usługi powszechnej.

Art. 333. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć realizację obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego lub zmienić warunki realizacji tych obowiązków, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących:

- 1) zachowania ciągłości świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia,
- 2) zachowania ochrony integralności sieci,
- 3) interoperacyjności usług,
- 4) zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej lub ochrony danych w sieci,

5) spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej
- informując Prezesa UKE o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym realizacja obowiązku będzie przerwana, ograniczona lub zostaną zmienione warunki realizacji tego obowiązku.

Art. 334. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nieleżących po jego stronie nie może dalej realizować obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego informuje Prezesa UKE o zamiarze zaprzestania realizacji tego obowiązku, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jego realizacji.

2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać realizowania obowiązku świadczenia usługi lub oferowania specjalnego pakietu cenowego do czasu przejścia jego realizacji przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.

ROZDZIAŁ 3

Odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej

Art. 335. 1. Do odpowiedzialności przedsiębiorców komunikacji elektronicznej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145, 1495 oraz z 2020 r. poz.875), z zastrzeżeniem art. 336 ust. 1 oraz art. 339 ust. 1.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach ustalonych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych.

Art. 336. 1. Przedsiębiorca wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej jedynie w zakresie określonym ustawą.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej było wynikiem winy umyślnej, rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy wyznaczonego lub następstwem czynu niedozwolonego.

Art. 337. 1. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej, płatnej okresowo abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.

2. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy niż 36 godzin.

3. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu publicznie dostępnej usługi komunikacji głosowej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.

4. Z tytułu niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego:

- 1) terminu zawarcia umowy, o którym mowa w art. 325 i art. 326 ust. 3, lub
- 2) określonego w umowie, o której mowa w art. 324 i art. 326 ust. 1, terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług

- za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi końcowemu od przedsiębiorcy wyznaczonego odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej, stosowanej przez tego przedsiębiorcę za świadczenie usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 335 ust. 1, płatnej okresowo.

Art. 338. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub usługi dodatkowego obciążania rachunku.

2. Jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 1, nie rozpatrzył reklamacji publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub usługi dodatkowego obciążania rachunku w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że uznał żądanie określone w reklamacji za uzasadnione. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej odpowiedzi o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji.

3. W przypadku uwzględnienia reklamacji publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub usługi dodatkowego obciążania rachunku opłata, o której mowa w art. 309 ust. 1, podlega zwrotowi.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania reklamacyjnego oraz warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub usługi dodatkowego obciążania rachunku za:

- 1) niedotrzymanie z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 335 ust. 1,
- 2) niedotrzymanie z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług komunikacji elektronicznej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług,

- 3) niewykonanie lub nienależyte wykonanie publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej,
- 4) nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej lub usługi dodatkowego obciążania rachunku.

- mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego.

Art. 339. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniu w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w art. 347, roszczeń określonych w ustawie przysługuje użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.

2. Drogę postępowania reklamacyjnego w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli reklamacja nie została uwzględniona lub dostawca usługi komunikacji elektronicznej nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi komunikacji elektronicznej została uwzględniona.

Art. 340. W przypadku występowania znaczących, stałych lub częstych, rozbieżności między rzeczywistym wykonaniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem usługi dostępu do internetu, a warunkami określonymi w umowie, konsument po wyczerpaniu drogi reklamacyjnej może, poza uprawnieniem, o którym mowa w art. 339 ust. 1, wypowiedzieć umowę. W takim przypadku dostawcy usług nie przysługuje odszkodowanie, o którym mowa w art. 268 ust. 1.

Art. 341. Roszczenia dochodzone na podstawie art. 337 przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej, albo od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana.

Art. 342. Bieg przedawnienia roszczeń zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji publicznie dostępnej usługi komunikacji elektronicznej do dnia udzielenia na nią odpowiedzi, nie dłużej jednak niż na okres przewidziany do rozpatrzenia reklamacji.

Art. 343. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych wobec którego abonent opóźnia się z zapłatą za świadczoną usługę powiadamia tego abonenta o zamiarze zaprzestania świadczenia usługi, jeżeli abonent ten nie ureguluje zaległych należności w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług telekomunikacyjnych może zaprzestać świadczenia usługi telekomunikacyjnej.

3. Dostawca usług telekomunikacyjnych, obowiązany jest niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od uregulowania przez abonenta zaległych należności za tę usługę, wznowić jej świadczenie.

4. W przypadku złożenia reklamacji co do wysokości należności zaprzestanie świadczenia usługi nie może nastąpić do czasu rozstrzygnięcia sporu na drodze postępowania polubownego, pod warunkiem zapłaty należności bieżących.

Art. 344. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych, którego abonent uporczywie narusza warunki świadczenia usług lub umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych albo podejmuje działania utrudniające, albo uniemożliwiające świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych, powiadamia tego abonenta o zamiarze zaprzestania świadczenia usług telekomunikacyjnych po upływie 14 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia.

2. W sytuacjach, w których działania, o których mowa w ust. 1, naruszają bezpieczeństwo sieci, stanowią przypadek nadużycia telekomunikacyjnego lub wymagają natychmiastowego zaprzestania świadczenia usług telekomunikacyjnych z uwagi na interes publiczny, interes użytkowników końcowych lub istotny interes dostawcy usług telekomunikacyjnych, przepisów ust. 1 nie stosuje się.

3. Dostawca, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od zaprzestania przez abonenta dokonywania naruszeń, o których mowa w ust. 1, wznowić świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Art. 345. Dostawca usług telekomunikacyjnych, który zaprzestał świadczenia usług telekomunikacyjnych abonentowi, zgodnie z art. 343 lub art. 344, powiadamia go o jednostronnym rozwiązaniu umowy z winy abonenta po upływie 14 dni od dnia doręczenia tego powiadomienia w przypadku:

- 1) nieuregulowania zaległych należności za wykonane usługi telekomunikacyjne;
- 2) niezaprzestania uporczywego naruszania warunków świadczenia usług lub umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub podejmowania działań utrudniających, albo uniemożliwiających świadczenie lub korzystanie z tych usług.

Art. 346. 1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 343 ust. 1, art. 344 ust. 1 i art. 345 doręcza się na trwałym nośniku na wskazany do kontaktu adres korespondencyjny lub adres poczty elektronicznej.

2. Za okres od zaprzestania świadczenia usługi do jej wznowienia dostawca, o którym mowa w art. 341 ust. 1, nalicza opłaty zgodnie z umową tak jakby usługa telekomunikacyjna była świadczona.

3. Jeżeli dostawca usług przewiduje opłatę za wznowienie usługi, opłata ta nie może być wyższa niż koszty jakie ponosi dostawca.

Art. 347. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą usług komunikacji elektronicznej może być zakończony polubownie w drodze postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.

2. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi Prezes UKE, który w tym zakresie jest podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823).

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

4. Postępowanie w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich prowadzi się na wniosek konsumenta albo z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.

5. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich zawiera co najmniej elementy określone w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, z tym że wnioskodawca może wносить o przedstawienie stronom propozycji rozwiązania sporu.

6. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich dołącza się uzasadnienie żądania strony oraz kopie posiadanych przez wnioskodawcę dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku.

7. Prezes UKE odmawia rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy jego przedmiot wykracza poza kategorie sporów objęte właściwością Prezesa UKE.

8. Prezes UKE może odmówić rozpatrzenia sporu w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie podjął przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich próby kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu, w tym nie wyczerpał drogi postępowania reklamacyjnego;

- 2) spór jest błahy lub wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich spowoduje uciążliwości dla dostawcy usług komunikacji elektronicznej;
- 3) sprawa o to samo roszczenie między tymi samymi stronami jest w toku albo została już rozpatrzona przez Prezesa UKE, inny właściwy podmiot albo sąd;
- 4) wartość przedmiotu sporu jest niższa od progu finansowego określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 12;
- 5) wnioskodawca złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich po upływie roku od dnia, w którym podjął próbę kontaktu z dostawcą usług komunikacji elektronicznej i bezpośredniego rozwiązania sporu;
- 6) rozpatrzenie sporu spowodowałoby poważne zakłócenie działania Prezesa UKE.

9. W toku postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, Prezes UKE zapoznaje dostawcę usług komunikacji elektronicznej z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz propozycję rozwiązania sporu.

10. Prezes UKE pisemnie upoważnia pracownika Urzędu Komunikacji Elektronicznej do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich. Upoważniony pracownik Urzędu Komunikacji Elektronicznej jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. Upoważnienie udzielane jest na czas określony.

11. Prezes UKE cofa pracownikowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej upoważnienie przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia prawa przy wykonywaniu funkcji osoby prowadzącej postępowanie w rozumieniu ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 4) złożenia rezygnacji.

12. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,

- 2) wysokość progu finansowego wartości przedmiotu sporu, którego nieosiągnięcie skutkować może odmową rozpatrzenia sporu,
- 3) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich,
- 4) sposób wymiany informacji między stronami postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub przesyłką pocztową,
- 5) szczegółowe kwalifikacje osób prowadzących postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich oraz minimalny czas, na jaki jest udzielane upoważnienie,
- 6) termin na wyrażenie przez strony zgody na przedstawioną propozycję rozwiązania sporu lub na zastosowanie się do niej

- mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, sprawnego ich rozwiązywania oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia tego postępowania.

ROZDZIAŁ 4

Tajemnica komunikacji elektronicznej

Art. 348. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą komunikacji elektronicznej”, obejmuje:

- 1) dane dotyczące użytkownika;
- 2) komunikat;
- 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane dla celów przekazywania komunikatów w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi komunikacji elektronicznej, i mogą obejmować dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej lub w ramach usług komunikacji elektronicznej wskazujące położenie geograficzne telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub wystawienia rachunku;
- 5) dane o próbach uzyskania połączenia między zakończeniami sieci, w tym dane o nieudanych próbach połączeń, oznaczających połączenia między telekomunikacyjnymi urządzeniami końcowymi lub zakończeniami sieci, które zostały zestawione i nie zostały

odebrane przez użytkownika końcowego lub nastąpiło przerwanie zestawianych połączeń.

2. Zakazane jest przetwarzanie treści lub danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu, chyba że:

- 1) będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania;
- 2) nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą;
- 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej;
- 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi.

3. Z wyjątkiem przypadków określonych ustawą, przetwarzanie treści lub danych objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do komunikatów i danych ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu wydanym w postępowaniu karnym, postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 349. 1. Podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności komunikacji elektronicznej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące są obowiązane do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych oraz danych przed ujawnieniem tajemnicy komunikacji elektronicznej.

3. Osoba, która korzystając z urządzenia radiowego lub końcowego, zapoznała się z komunikatem dla niej nieprzeznaczonym, jest obowiązana do zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej. Przepisy art. 348 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy komunikacji elektronicznej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności telekomunikacyjnej komunikatu uzyskanego w sposób, o którym mowa w ust. 3, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu niniejszej ustawy.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 1, działając na zlecenie organów administracji publicznej, mogą wysyłać komunikaty w interesie publicznym do użytkowników końcowych.

Art. 350. Dostawca usługi komunikacji elektronicznej oraz podmiot umożliwiający korzystanie z dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej, nie odpowiada za treść komunikatów, jeżeli:

- 1) nie jest inicjatorem przekazu tych komunikatów;
- 2) nie wybiera odbiorcy tych komunikatów;
- 3) nie wybiera oraz nie przekształca treści komunikatów.

Art. 351. 1. Treści lub dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej mogą być przetwarzane wyłącznie na potrzeby świadczonej usługi komunikacji elektronicznej.

2. Przetwarzanie danych osobowych użytkownika końcowego nie objętych tajemnicą komunikacji elektronicznej odbywa się na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.

3. Przetwarzanie danych osobowych użytkownika będącego osobą fizyczną obejmujących numer konta bankowego, numer karty płatniczej, a także dane kontaktowe może się odbywać wyłącznie w związku ze świadczoną usługą komunikacji elektronicznej.

4. Anonimizacja danych lokalizacyjnych nie stanowi czynności przetwarzania, o której mowa w ust. 1.

5. Operator przetwarza dane osobowe użytkowników końcowych w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284, 374 i 695).

Art. 352. 1. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej ponosi odpowiedzialność za naruszenie tajemnicy komunikacji elektronicznej przez podmioty działające w jego imieniu.

2. Przedsiębiorca komunikacji elektronicznej świadczący usługę na rzecz użytkownika innego przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej ma prawo, w niezbędnym zakresie, przetwarzać dane dotyczące tego użytkownika oraz dane o wykonanych na jego rzecz usługach komunikacji elektronicznej.

Art. 353. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany do poinformowania użytkownika, z którym zawiera umowę o świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, a także pozostałych użytkowników, o zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących, a także o możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania.

2. Przetwarzanie danych transmisyjnych, niezbędnych dla celów naliczania opłat od użytkowników i opłat z tytułu rozliczeń operatorskich, jest dozwolone:

- 1) po uprzednim poinformowaniu użytkownika o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej, oraz o okresie tego przetwarzania;
- 2) tylko do końca okresu, w którym dostawca usług komunikacji elektronicznej może dochodzić roszczeń od użytkownika końcowego, a użytkownik jest obowiązany je zaspokoić.

3. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować użytkownika o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane, oraz o okresie tego przetwarzania dla celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbogaczonej.

4. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 3, w zakresie i przez czas niezbędny dla celów marketingu usług komunikacji elektronicznej lub świadczenia usług o wartości wzbogaczonej, jeżeli użytkownik wyraził na to zgodę.

5. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 2-4, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia dostawców usług komunikacji elektronicznej, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług komunikacji elektronicznej lub świadczeniem usług o wartości wzbogaczonej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie dla celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.

Art. 354. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany:

- 1) uzyskać zgodę użytkownika na przetwarzanie dotyczących go danych o lokalizacji, która, z zastrzeżeniem art. 362, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem, lub
- 2) dokonać anonimizacji tych danych.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej jest obowiązany poinformować użytkownika przed uzyskaniem jego zgody o rodzaju danych o lokalizacji, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane innemu podmiotowi dla celów świadczenia usługi tworzącej wartość wzbogaczną.

3. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, uprawnione są podmioty:

- 1) działające z upoważnienia dostawcy usług komunikacji elektronicznej;
- 2) świadczące usługę o wartości wzbogającej.

4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogającej.

Art. 355. Podmioty działające w imieniu przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi komunikacji elektronicznej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.

Art. 356. 1. Dostawca usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rejestracji danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, co najmniej przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji - przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.

Art. 357. 1. Dane osobowe posiadane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w formie pisemnej w postaci książkowej lub w formie elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego powinny być ograniczone do:

- 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta;
- 2) nazwiska i imion abonenta;
- 3) nazwy miejscowości oraz ulicy w miejscu zamieszkania, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi - w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej albo nazwy miejscowości oraz ulic/y w miejscu zamieszkania - w przypadku ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu, za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej formie.

3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.

4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.

5. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów.

6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w formie elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu jego danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.

Art. 358. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest uprawniony do udzielania informacji o numerach abonentów lub powierzenia tej czynności innemu podmiotowi z zachowaniem wszystkich warunków i ograniczeń przewidzianych w przepisach niniejszego rozdziału.

Art. 359. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej zapewnia użytkownikom końcowym możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.

2. Dostawca usług komunikacji głosowej świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić za pomocą prostych środków:

- 1) użytkownikowi wywołującemu - możliwość jednorazowego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia;
- 2) abonentowi wywołującemu - możliwość stałego wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego podczas wywołania i połączenia, u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług;
- 3) abonentowi wywoływanemu - możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed

rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego tego abonenta.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług komunikacji głosowej świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć telekomunikacyjna zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2-4.

6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.

7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana:

- 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach;
- 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi komunikacji głosowej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.

8. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do zapewnienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy dostępu do identyfikacji linii wywołującej oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia tym służbom wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.

9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:

- 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1;
- 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2.

10. Dane, o których mowa w ust. 9, pozostają w dyspozycji przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Do ich udostępniania stosuje się art. 55.

11. Użytkownik końcowy ponoszący koszty połączeń przychodzących nie może otrzymywać danych umożliwiających pełną identyfikację numeru wywołującego.

12. Prezes UKE na uzasadniony wniosek operatora może, w drodze decyzji, ustalić okres przejściowy na wprowadzenie usługi blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika, stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej, o której mowa w ust. 2 pkt 3. O wprowadzeniu okresu przejściowego Prezes UKE powiadamia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Art. 360. 1. Zakazane jest:

- 1) używanie automatycznych systemów wywołujących lub
- 2) używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w szczególności w ramach korzystania z usług komunikacji interpersonalnej

– dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w tym marketingu bezpośredniego, do oznaczonego odbiorcy, będącego użytkownikiem końcowym, chyba że uprzednio wyraził on na to zgodę.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być wyrażona przez udostępnienie przez użytkownika końcowego identyfikującego go adresu poczty elektronicznej.

3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, dla przesyłania niezamówionej informacji handlowej, w tym marketingu bezpośredniego, nie może odbywać się na koszt użytkownika końcowego.

4. Działanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1010 i 1649).

Art. 361. 1. Przechowywanie informacji lub uzyskiwanie dostępu do informacji już przechowywanej w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym użytkownika końcowego jest dozwolone, pod warunkiem że:

- 1) użytkownik końcowy zostanie uprzednio poinformowany w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o:
 - a) celu przechowywania i uzyskiwania dostępu do tej informacji,
 - b) możliwości określenia przez niego warunków przechowywania lub uzyskiwania dostępu do tej informacji za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi;
- 2) użytkownik końcowy, po otrzymaniu informacji, o których mowa w pkt 1, wyrazi na to zgodę;
- 3) przechowywana informacja lub uzyskiwanie do niej dostępu nie powoduje zmian konfiguracyjnych w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym użytkownika końcowego i oprogramowaniu zainstalowanym w tym urządzeniu.

2. Użytkownik końcowy może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, za pomocą ustawień oprogramowania zainstalowanego w wykorzystywanym przez niego telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym lub konfiguracji usługi.

3. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli przechowywanie lub uzyskanie dostępu do informacji, o której mowa w ust. 1, jest konieczne do wykonania transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej.

4. Podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne lub usługi drogą elektroniczną mogą instalować oprogramowanie w telekomunikacyjnym urządzeniu końcowym użytkownika końcowego przeznaczonym do korzystania z tych usług lub korzystać z tego oprogramowania, pod warunkiem, że użytkownik końcowy:

- 1) przed instalacją oprogramowania zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o celu, w jakim zostanie zainstalowane oprogramowanie, oraz sposobach korzystania przez podmiot świadczący usługi z tego oprogramowania;

- 2) zostanie poinformowany bezpośrednio, w sposób jednoznaczny, łatwy i zrozumiały, o sposobie usunięcia oprogramowania z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego użytkownika;
- 3) przed instalacją oprogramowania wyrazi zgodę na jego instalację i używanie.

Art. 362. Do uzyskania zgody użytkownika końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie danych osobowych.

Art. 363. Dostawca usług komunikacji elektronicznej obowiązany jest wdrożyć odpowiednie techniczne i organizacyjne środki ochrony zapewniające bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych. Niezależnie od wymogów wskazanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 2016/679”, środki ochrony zapewniają co najmniej:

- 1) aby dostęp do danych osobowych miała osoba posiadająca upoważnienie wydane przez administratora danych, oraz
- 2) ochronę przechowywanych lub przekazywanych danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą oraz nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem, oraz
- 3) wdrożenie polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.

Art. 364. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej zawiadamia Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych o naruszeniu danych osobowych w terminie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji Europejskiej (UE) nr 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 173 z 26.06.2013, str. 2), zwanym dalej „rozporządzeniem 611/2013”.

2. Przez naruszenie danych osobowych rozumie się przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę, zmianę, nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych zapewnia bezpieczne środki elektroniczne służące do powiadamiania o przypadkach naruszenia danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz informacje dotyczące trybu dostępu do tych środków i ich stosowania.

4. W przypadku gdy naruszenie danych osobowych może mieć niekorzystny wpływ na prawa użytkownika będącego osobą fizyczną, dostawca usług telekomunikacyjnych niezwłocznie zawiadamia o takim naruszeniu również użytkownika końcowego na zasadach określonych w rozporządzeniu 611/2013, z zastrzeżeniem ust. 7.

5. Zgodę, o której mowa w art. 3 ust. 5 rozporządzenia 611/2013, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych wydaje w drodze decyzji.

6. Przez naruszenie danych osobowych, które może wywrzeć niekorzystny wpływ na prawa użytkownika będącego osobą fizyczną, rozumie się takie naruszenie, które w szczególności może skutkować nieuprawnionym posługiwaniem się danymi osobowymi, szkodą majątkową, naruszeniem dóbr osobistych, ujawnieniem tajemnicy bankowej lub innej ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.

7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, nie jest wymagane, jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazał wdrożenie technologicznych środków ochrony, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia 611/2013, które uniemożliwiają odczytanie danych przez osoby nieuprawnione oraz zastosowanie tych środków do danych, których ochrona została naruszona.

8. Dostawca usług komunikacji elektronicznej wykazuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, przekazując niezwłocznie Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych odpowiednią dokumentację.

9. Jeżeli dostawca usług komunikacji elektronicznej nie zawiadomił użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o fakcie naruszenia danych osobowych, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych może nałożyć, w drodze decyzji, na tego dostawcę obowiązek przekazania użytkownikom końcowym, będącym osobami fizycznymi, takiego zawiadomienia, biorąc pod uwagę możliwe niekorzystne skutki naruszenia.

10. W przypadku, gdy naruszenie danych osobowych ma wpływ na użytkowników końcowych będących osobami fizycznymi z innych państw członkowskich, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych informuje inne zainteresowane organy z państw członkowskich.

Art. 365. Do sprawowanej przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych kontroli wykonywania przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej obowiązków, o których mowa

w art. 363, art. 364 oraz art. 367, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

Art. 366. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, kierując wystąpienie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, do dostawcy usług komunikacji elektronicznej uwzględnia wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące realizacji obowiązku powiadomienia użytkownika końcowego będącego osobą fizyczną o naruszeniu jego danych osobowych i wskazuje okoliczności, formę i sposób takiego powiadomienia. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych może udostępniać wystąpienia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej, o ile nie będą one zawierać informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Art. 367. 1. Dostawca usług komunikacji elektronicznej prowadzi rejestr naruszeń danych osobowych, w tym faktów towarzyszących naruszeniom, ich skutków i podjętych działań, zawierający w szczególności:

- 1) opis charakteru naruszenia danych osobowych;
- 2) informacje o zaleconych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środkach mających na celu złagodzenie ewentualnych niekorzystnych skutków naruszenia danych osobowych;
- 3) informacje o działaniach podjętych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej;
- 4) informacje o fakcie poinformowania lub braku poinformowania użytkownika będącego osobą fizyczną o wystąpieniu naruszenia danych osobowych;
- 5) opis skutków naruszenia danych osobowych;
- 6) opis zaproponowanych przez dostawcę usług komunikacji elektronicznej środków naprawczych.

2. Dostawca usług komunikacji elektronicznej może powierzyć, w drodze umowy, innemu przedsiębiorcy prowadzenie rejestru, o którym mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ 5

Cyfrowe transmisje radiofoniczne i telewizyjne

Art. 368. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki sygnału telewizyjnego i odbiorniki radiofonii cyfrowej zapewniają interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programistycznego aplikacji.

2. Dostawca usług telekomunikacyjnych, po okresie obowiązywania umowy, umożliwia darmowy i dogodny dla użytkownika końcowego zwrot odbiornika sygnału telewizyjnego udostępnionego przez tego dostawcę, chyba że dostawca usług wykaże, że odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia odbiór usług cyfrowych transmisji telewizyjnych świadczonych przez innych dostawców.

3. Odbiornik sygnału telewizyjnego umożliwia:

- 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych;
- 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.

4. Samochodowe odbiorniki radiofoniczne umożliwiają odbiór i odtwarzanie co najmniej usług radiofonii cyfrowej świadczonych za pośrednictwem naziemnych cyfrowych transmisji radiofonicznych.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników sygnału telewizyjnego, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług oraz ułatwienie dostępu dla osób z niepełnosprawnościami.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników radiofonii cyfrowej, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie interoperacyjności usług.

Art. 369. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego powinien oferować nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodeków zainstalowanych w sieciach lub u abonentów.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny dostarczający system dostępu warunkowego obowiązany jest do prowadzenia oddzielnej rachunkowości dla tej działalności.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania techniczne i eksploatacyjne dla systemów dostępu warunkowego, mając na uwadze zapewnienie sprawowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych pełnej kontroli nad cyfrowymi transmisjami radiofonicznymi i telewizyjnymi dokonywanymi z wykorzystaniem systemów dostępu warunkowego oraz kierując się dążeniem do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usług z wykorzystaniem takich systemów;

- 2) szczegółowy zakres usług technicznych oferowanych nadawcom na warunkach, o których mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostarczających systemy dostępu warunkowego w celu umożliwienia odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodery zainstalowanych w sieciach lub u abonentów.

Art. 370. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 176, Prezes UKE może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nieposiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego obowiązek, o którym mowa w art. 369 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego, o ile uchylenie tego obowiązku nie naruszy:

- 1) dostępu użytkowników końcowych do programów radiofonicznych i telewizyjnych, wynikającego z nałożonego obowiązku transmisji obowiązkowej;
- 2) skutecznej konkurencji na rynku detalicznych usług telewizji cyfrowej i na rynku detalicznych usług radiofonii cyfrowej oraz na rynku dostarczania systemów dostępu warunkowego i rynku powiązanych zasobów.

Art. 371. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy dostępu warunkowego oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami odbiorników sygnału telewizyjnego i odbiorników radiofonii cyfrowej na równych i niedyskryminujących warunkach.

2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać lub zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1:

- 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami dostępu warunkowego,
- 2) elementów właściwych dla innych systemów dostępu warunkowego, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów dostępu warunkowego

- z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.

3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 286, 2309, 1086 i 288).

Art. 372. 1. Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek zapewnienia dostępu do następujących powiązanych zasobów:

- 1) interfejsu programistycznego aplikacji,
- 2) elektronicznego przewodnika po programach

– w celu zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym i konsolidacyjnym.

3. Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, kierując się zasadą równości i niedyskryminacji.

Art. 373. 1. W sprawach spornych wynikających z umowy o transmisji sygnału multipleksu rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek operatora multipleksu lub operatora sieci nadawczej.

2. Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współpracy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

DZIAŁ VIII.

Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej oraz postępowanie przed Prezesem UKE

ROZDZIAŁ 1.

Organy właściwe w sprawach komunikacji elektronicznej

Art. 374. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej lub posiadające pakiet kontrolny przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego przedsiębiorcy.

Art. 375. 1. Organami właściwymi w sprawach telekomunikacji są minister właściwy do spraw informatyzacji i Prezes UKE.

2. Organy właściwe w sprawach telekomunikacji prowadzą politykę regulacyjną, mając na celu w szczególności:

- 1) wspieranie konkurencji, w tym konkurencji opartej na infrastrukturze, w zakresie świadczenia usług komunikacji elektronicznej, dostarczania sieci telekomunikacyjnych oraz usług dodatkowych, w tym:
 - a) zapewnienie użytkownikom, w tym użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami, osiągania maksymalnych korzyści w zakresie cen oraz różnorodności i jakości usług, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług,
 - b) zapobieganie zniekształcaniu lub ograniczaniu konkurencji na rynku komunikacji elektronicznej,
 - c) efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury oraz promocję technologii innowacyjnych,
 - d) zapewnienie przewidywalności regulacyjnej,
 - e) uwzględnienie ryzyka inwestycyjnego;
- 2) wspieranie rozwoju rynku wewnętrznego, w tym:
 - a) usuwanie istniejących barier na rynku komunikacji elektronicznej,
 - b) wspieranie tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich,
 - c) zapewnienie równego traktowania (niedyskryminacji w traktowaniu) przedsiębiorców komunikacji elektronicznej,
 - d) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, BEREC i Komisją Europejską, w celu spójnego wdrażania i stosowania przepisów,
 - e) współpracę z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich i Komisją Europejską, w tym w ramach RSPG, a na ich wniosek także z Parlamentem Europejskim i Radą w zakresie:
 - planowania strategicznego, koordynacji i harmonizacji wykorzystania częstotliwości w Unii Europejskiej, mając na celu optymalizację wykorzystania częstotliwości oraz unikanie szkodliwych zakłóceń oraz
 - promowania koordynacji polityki w zakresie częstotliwości w Unii Europejskiej, a także zharmonizowanych warunków w odniesieniu do dostępności i efektywnego wykorzystania częstotliwości, koniecznego do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego usług komunikacji elektronicznej;

- 3) wspieranie efektywnego wykorzystania oraz zarządzania częstotliwościami, w tym:
 - a) dążenie do zapewnienia pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem bezprzewodowej komunikacji szerokopasmowej o wysokiej jakości, w tym wysokiej prędkości przesyłu danych, a także objęcia nią głównych szlaków transportowych,
 - b) ułatwianie szybkiego rozwoju nowych technologii komunikacji bezprzewodowej i jej zastosowań,
 - c) promowanie długoterminowych inwestycji przez zapewnienie przewidywalności i spójności podczas dokonywania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości, dokonywania rezerwacji częstotliwości na kolejny okres lub ograniczenia sposobu wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją,
 - d) promowanie współużytkowania częstotliwości do podobnych lub różnych zastosowań częstotliwości zgodnie z przepisami prawa konkurencji,
 - e) dążenie do spójności i przewidywalności w Unii Europejskiej, w zakresie dokonywania rezerwacji częstotliwości w kontekście ochrony zdrowia publicznego przy uwzględnieniu zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz),
 - f) kierowanie się zasadą neutralności technologicznej przy gospodarowaniu częstotliwościami;
- 4) zachęcanie do inwestowania w sieci o bardzo dużej przepustowości oraz korzystania z tych sieci;
- 5) promocję interesów obywateli Unii Europejskiej, w tym:
 - a) zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do usługi powszechnej,
 - b) zapewnienie ochrony konsumenta w jego relacjach z przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej, w szczególności ustanawiając proste i niedrogie procedury rozwiązywania sporów przed organem niezależnym od stron występujących w danym sporze,
 - c) przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych,
 - d) udostępnianie informacji dotyczących ustanawiania cen i warunków świadczenia publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej,
 - e) identyfikację potrzeb określonych grup społecznych, w szczególności użytkowników końcowych z niepełnosprawnościami oraz ze szczególnymi potrzebami społecznymi,
 - f) zapewnienie bezpieczeństwa publicznej sieci telekomunikacyjnej,

- g) wspieranie procesu harmonizacji określonych numerów lub zakresów numeracji w obrębie Unii Europejskiej oraz zapewnienie informacji o istnieniu europejskiego numeru alarmowego 112 i innych europejskich numerów zharmonizowanych, skierowanej do obywateli, w szczególności podróżujących między państwami członkowskimi,
 - h) wspieranie pełnego korzystania przez użytkowników końcowych z informacji oraz możliwości ich rozpowszechniania oraz korzystania z dowolnych aplikacji i usług;
- 6) realizację polityki w zakresie wolności wypowiedzi i informacji, promowania różnorodności kulturowej i językowej, jak również pluralizmu mediów;
- 7) zagwarantowanie neutralności technologicznej.

Art. 376. 1. Prezes UKE jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych.

2. Prezes UKE jest centralnym organem administracji rządowej.

3. Prezes UKE jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wskazanych w przepisach niniejszej ustawy, ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005 oraz z 2020 r. poz. 695), a także obowiązków o charakterze niepieniężnym nałożonych na podstawie przepisów tych ustaw.

Art. 377. 1. Prezes UKE składa ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji oraz ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu zaopiniowania, coroczne sprawozdanie ze swojej działalności regulacyjnej, w szczególności stanu rynku komunikacji elektronicznej, decyzji, które wydał, zasobów ludzkich, finansowych i sposobu ich rozdysponowania oraz przyszłych planów, a także realizacji polityki rządu i unijnej polityki telekomunikacyjnej, za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 kwietnia.

2. Minister właściwy do spraw łączności opiniuje sprawozdanie w zakresie działalności pocztowej i przekazuje opinię ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w terminie 20 dni od przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w terminie miesiąca od dnia przedstawienia sprawozdania przez Prezesa UKE, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdanie wraz z opinią własną i ministra właściwego do spraw łączności.

4. Prezes UKE przekazuje na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności informacje o swojej działalności.

Art. 378. 1. Prezesa UKE powołuje i odwołuje Sejm na wniosek Prezesa Rady Ministrów. Kadencja Prezesa UKE trwa 5 lat.

2. Kandydat na Prezesa UKE wskazywany przez Prezesa Rady Ministrów Sejmowi w wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest wyłaniany w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

3. Do naboru, o którym mowa w ust. 2, może przystąpić osoba, która łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 5-letni okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, lub świadczenia usług na podstawie innej umowy lub wykonywania działalności gospodarczej na własny rachunek, w tym co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych albo wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE;
- 8) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracy na stanowiskach związanych z telekomunikacją lub pocztą;
- 9) cieszy się nieposzlakowaną opinią.

4. Informację o naborze kandydatów na stanowisko Prezesa UKE ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;

- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

5. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

6. Nabór kandydata na stanowisko Prezesa UKE przeprowadza zespół powołany przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku Prezesa UKE oraz kompetencje kierownicze kandydatów.

7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących kandydatów na stanowisko Prezesa UKE uzyskanych w trakcie naboru.

9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów na stanowisko Prezesa UKE, których przedstawia za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Prezesowi Rady Ministrów.

10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu przeprowadzającego nabór kandydatów na Prezesa UKE;
- 2) liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

11. Po przeprowadzeniu naboru, o którym mowa w ust. 2, spośród osób, które uzyskały najlepszy wynik, Prezes Rady Ministrów wskazuje jedną, której kandydatura na Prezesa UKE przedstawiana jest we wniosku kierowanym przez Prezesa Rady Ministrów do Sejmu.

Art. 379. 1. Prezes UKE może być odwołany przed upływem kadencji, na którą został powołany, wyłącznie w przypadku zaprzestania spełniania warunków, o których mowa w art. 378 ust. 3.

2. Informację o odwołaniu Prezesa UKE wskazującą powody jego odwołania podaje się do publicznej wiadomości przez ogłoszenie jej treści na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw informatyzacji i ministra właściwego do spraw łączności.

3. W przypadku odwołania Prezesa UKE przed upływem kadencji z powodów, o których mowa w ust. 1, Prezesowi UKE przysługuje odwołanie do sądu pracy. Przepisy art. 45 § 2 i 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495) stosuje się odpowiednio.

4. Sąd pracy rozpatruje odwołanie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3 nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.

5. Kadencja Prezesa UKE ulega skróceniu w przypadku:

- 1) śmierci Prezesa UKE;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań przez Prezesa UKE;
- 3) złożenia rezygnacji przez Prezesa UKE.

6. Do skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, przepisy o odwołaniu Prezesa UKE stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku skrócenia kadencji Prezesa UKE z przyczyn, o których mowa w ust. 5, do czasu powołania nowego Prezesa UKE obowiązki Prezesa sprawuje wskazany przez Prezesa Rady Ministrów zastępca Prezesa UKE.

Art. 380. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek Prezesa UKE, powołuje zastępców Prezesa UKE do spraw telekomunikacyjnych oraz po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, do spraw pocztowych, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw informatyzacji odwołuje zastępcę Prezesa UKE, na wniosek Prezesa UKE, wyłącznie w przypadkach zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w ust. 2.

2. Stanowisko zastępcy Prezesa UKE może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;

- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa UKE.

3. Informację o naborze na stanowisko zastępcy Prezesa UKE udostępnia się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz na stronie podmiotowej BIP UKE i Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia udostępnienia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

5. Nabór na stanowisko zastępcy Prezesa UKE przeprowadza zespół, powołany przez Prezesa UKE, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

6. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 5, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

7. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 6, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

8. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji.

9. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;

- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

10. Wynik naboru udostępnia się niezwłocznie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów ustawy Kodeks cywilny albo informację o niewyłonieniu kandydata.

11. Udostępnienie ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jest bezpłatne.

Art. 381. 1. Prezes UKE wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. W dzienniku urzędowym, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się w szczególności:

- 1) zarządzenia;
- 2) przepisy międzynarodowe;
- 3) ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty.

Art. 382. 1. Do zakresu działania Prezesa UKE należy w szczególności:

- 1) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej;
- 2) wykonywanie zadań wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009);
- 3) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej;
- 4) monitorowanie jakości usług komunikacji elektronicznej;

- 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynków usług komunikacji elektronicznej oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców komunikacji elektronicznej;
- 6) kontrolowanie realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 172 z 30.06.2012, str. 10);
- 7) realizacja obowiązków nałożonych na Prezesa UKE i kontrolowanie realizacji pozostałych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnątrzunijnej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012;
- 8) tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych przydziałów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;
- 9) realizacja harmonogramu rozdysponowania zasobów częstotliwości, o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 64 ust. 4;
- 10) występowanie do RSPG z wnioskiem o pomoc w rozwiązaniu problemów lub sporów związanych z transgraniczną koordynacją częstotliwości lub szkodliwymi zakłóceniami o charakterze transgranicznym;
- 11) wykonywanie obowiązków na rzecz bezpieczeństwa sieci i usług;
- 12) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi;
- 13) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami Unii Europejskiej, a także z BEREC oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
- 14) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług komunikacji elektronicznej, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców komunikacji elektronicznej i ich związków;
- 15) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w sprawachw zakresie właściwości tego organu;

- 16) wykonywanie zadań w sprawach międzynarodowej i unijnej polityki komunikacji elektronicznej z upoważnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 17) prowadzenie transgranicznych koordynacji częstotliwości z innymi państwami, w tym zawieranie niezbędnych umów lub porozumień, w sposób i w terminach pozwalających na realizację zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub aktów prawnych Unii Europejskiej, dotyczących gospodarowania częstotliwościami;
- 18) przedstawianie Komisji Europejskiej, BEREC i organom regulacyjnym innych państw członkowskich informacji z zakresu komunikacji elektronicznej, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących przekazywanie treści rozstrzygnięć, o których mowa w art. 180 ust. 1, oraz informacji o przedsiębiorcach komunikacji elektronicznej, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługę powszechną i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;
- 19) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług komunikacji elektronicznej, z zainteresowanymi podmiotami i ich związkami, w szczególności z przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej, użytkownikami, konsumentami, w tym użytkownikami końcowymi z niepełnosprawnościami, oraz producentami;
- 20) kontrola obowiązku wyposażenia pojazdów kategorii M w samochodowe odbiorniki radiofoniczne zdolne do odbioru cyfrowych transmisji;
- 21) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego spełniających wymagania wynikające z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 367 ust. 5;
- 22) kontrola obowiązku sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej spełniających wymagania wynikające z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 367 ust. 6.

2. Prezes UKE na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców komunikacji elektronicznej oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie, w terminie do dnia 30 czerwca, sporządza i udostępnia raport o stanie rynku komunikacji elektronicznej za rok ubiegły, uwzględniający pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych i ruchomych

publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz przedstawia prognozy inwestycyjne dotyczące rozwoju tych sieci. Raport udostępnia się na stronie podmiotowej BIP UKE.

3. Prezes UKE dokonuje, nie rzadziej niż co dwa lata, regularnego przeglądu konieczności stosowania w decyzjach w sprawie rezerwacji częstotliwości ograniczeń, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 4, oraz udostępnia jego wyniki na stronie podmiotowej BIP UKE.

Art. 383. 1. Prezes UKE wykonuje zadania przy pomocy UKE.

2. UKE prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut UKE, określając jego komórki organizacyjne.

4. Statut UKE może przewidywać utworzenie zamiejscowych jednostek organizacyjnych przez Prezesa UKE. Prezes UKE tworząc zamiejscową jednostkę organizacyjną określa jej siedzibę, właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

Art. 384. 1. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, mogą w zakresie swojej właściwości określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 2 pkt 86 lit. a i c, a także używania urządzeń radiowych przez podległe, nadzorowane i podporządkowane organy i jednostki organizacyjne oraz jednostki wymienione w art. 2 pkt 86 lit. c, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.

2. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

3. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Centralnego Biura Antykorupcyjnego, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe

warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

5. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.

ROZDZIAŁ 2.

Działania kontrolne Prezesa UKE

Art. 385. 1. Prezes UKE jest uprawniony do weryfikacji przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu komunikacji elektronicznej lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

2. W ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może w szczególności monitorować częstotliwości, lokalizować źródła zakłóceń lub nielegalnych emisji, prowadzić kontrole i postępowania pokontrolne.

Art. 386. 1. Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, jest uprawniony do kontroli znajdujących się w obrocie lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w:

- 1) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia (Dz. Urz. UE L 339 z 18.12.2008, str. 45);
- 2) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów (Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 8);
- 3) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy

Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2009, str. 95);

- 4) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 278/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu w zakresie zużycia energii elektrycznej przez zasilacze zewnętrzne w stanie bez obciążenia oraz ich średniej sprawności podczas pracy (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 3);
- 5) rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiającym wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 241);
- 6) rozporządzeniu Komisji (WE) nr 642/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 191 z 23.07.2009, str. 42);
- 7) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 617/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla komputerów i serwerów (Dz. Urz. UE L 175 z 27.06.2013, str. 13).

2. Prezes UKE jako organ:

- 1) kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378) jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylającym rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 5.12.2019, str. 1);
- 2) przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 1, jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu

znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.189).

3. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79) i urządzeń radiowych w zakresie spełniania wymagań określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylającą dyrektywę 1999/5/WE (Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 62).

Art. 387. Kontrolę i postępowanie pokontrolne Prezes UKE wszczyna z urzędu.

Art. 388. 1. Pracownikom UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

- 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń podmiotu podlegającego kontroli, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”;
- 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury;
- 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę;
- 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 399, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn szkodliwych zakłóceń;
- 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 7) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów, o których mowa w art. 385 ust. 1, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;

- 8) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 385 ust. 2, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;
- 9) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych;
- 10) legitymowania osoby kontrolowanej w celu stwierdzenia jej tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli.

2. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli u osoby fizycznej, w zakresie, który nie obejmuje prowadzonej przez tę osobę działalności gospodarczej, może być ona podjęta po okazaniu legitymacji służbowej. Kontrolowanej osobie należy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni roboczych od dnia podjęcia kontroli, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli osoby fizycznej zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko pracownika UKE uprawnionego do przeprowadzenia kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) oznaczenie kontrolowanej osoby;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej osoby.

4. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać pracownikom UKE, o których mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić im:

- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1;

- 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1;
- 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań.

5. Kontrolowana osoba fizyczna może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania kontroli przez Prezesa UKE z naruszeniem przepisów. Sprzeciw wymaga uzasadnienia. Przepisy art. 59 ust. 3-16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.

Art. 389. 1. Prezes UKE może prowadzić kontrolę we współpracy z innymi państwowymi organami kontrolnymi.

2. W czynnościach kontrolnych mogą brać udział osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, niebędące pracownikami UKE, po doręczeniu upoważnienia Prezesa UKE do wykonywania czynności kontrolnych. Osoby te są zobowiązane do nieujawniania informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w posiadanie których weszły w związku z wykonywanymi czynnościami kontrolnymi.

Art. 390. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonywanych zdalnie powinny zawierać dane umożliwiające identyfikację wykorzystywanych przez Prezesa UKE urządzeń kontrolno-pomiarowych.

Art. 391. 1. Z kontroli sporządza się protokół podpisany przez pracownika przeprowadzającego kontrolę.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, czasu i miejsca przeprowadzania kontroli;
- 2) wskazanie zakresu kontroli oraz osób w niej uczestniczących;
- 3) opis przebiegu kontroli;
- 4) ustalenia z przeprowadzonej kontroli.

3. Pracownik przeprowadzający kontrolę może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, o którym mowa w ust. 1.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje także kierownik podmiotu kontrolowanego lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna.

Art. 392. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w art. 388, art. 389 ust. 1 oraz art. 393, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy komunikacji elektronicznej, a także o ochronie danych osobowych.

Art. 393. 1. Do pobierania i badania próbek aparatury, w tym urządzeń radiowych, w zakresie spełniania przez nią wymagań oraz do pobierania i badania próbek wyrobów, o których mowa w art. 386 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27-31 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, 2166 oraz z 2020 r. poz. 285).

2. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 386 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27-31 ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 386 ust. 2 pkt 1.

Art. 394. Do kontroli urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej nie stosuje się przepisów art. 388 ust. 1 pkt 1, 2, 4 oraz 7-8.

Art. 395. 1. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

2. Do kontroli oraz zaleceń pokontrolnych stosuje się przepisy rozdziału 8 Działu I ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 396. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika UKE, kierując się koniecznością określenia zakresu danych zamieszczonych w legitymacji oraz okresu jej ważności.

Art. 397. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 385 ust. 2, stwierdzono, że podmiot kontrolowany, nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji wydanej przez Prezesa UKE, Prezes UKE:

- 1) nakłada karę, o której mowa w art. 409, w przypadku stwierdzenia naruszeń wskazanych w tym przepisie, niezależnie od prowadzonego wobec tego podmiotu postępowania pokontrolnego, lub
- 2) wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa podmiot kontrolowany do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień oraz informuje o możliwości przedstawienia stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń.

2. Usunięcie nieprawidłowości, udzielenie wyjaśnień i przedstawienie stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinno nastąpić w terminie wskazanym przez Prezesa UKE, nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych podmiotowi kontrolowanemu.

3. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes UKE może określić inny termin usunięcia nieprawidłowości, udzielenia wyjaśnień lub przedstawienia

stanowiska odnośnie do stwierdzonych naruszeń. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie, wyraził na to zgodę lub gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.

4. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości albo udzielone wyjaśnienia lub przedstawione stanowisko odnośnie do stwierdzonych naruszeń okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:

- 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany, w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości;
- 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 409, chyba że na podstawie ust. 1 pkt 1 zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnienie tych obowiązków.

5. W przypadku przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, na których zostały nałożone obowiązki, o których mowa w art. 190, art. 192-195, art. 199 i art. 201, Prezes UKE może, w drodze decyzji, nakazać zaprzestania lub opóźnienia świadczenia usługi komunikacji elektronicznej, której dalsze świadczenie mogłoby prowadzić do znaczącej szkody dla konkurencji, do czasu wypełnienia tych obowiązków.

6. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości lub mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 4 lub 5, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zakazać podmiotowi kontrolowanemu wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, cofnąć pozwolenie radiowe, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział zasobów numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych lub telewizyjnych, Prezes UKE wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

7. W przypadku, gdy przesłanką wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, jest zagrożenie przez działalność podmiotu kontrolowanego obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes UKE przed jej wydaniem zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.

Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje niejawne, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.

8. Organy, o których mowa w ust. 7, są obowiązane w terminie 30 dni zająć stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, że działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.

9. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

10. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru PT.

Art. 398. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 385 ust. 2, Prezes UKE stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w ten sposób, że powoduje to:

- 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi,
- 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług komunikacji elektronicznej dla przedsiębiorców komunikacji elektronicznej, użytkowników końcowych lub podmiotów posiadających prawo do korzystania z częstotliwości

- Prezes UKE podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia, w tym decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Prezes UKE podejmuje działania, o których mowa w ust. 1, po uprzednim wezwaniu podmiotu kontrolowanego do usunięcia naruszeń lub udzielenia wyjaśnień.

4. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi UKE swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1. Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia, Prezes UKE uwzględnia stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany.

5. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienia do wniosku tych organów zawierają informacje niejawnne, zamiast uzasadnień doręcza się informację, że uzasadnienia takie zostały sporządzone.

6. W przypadku wydania decyzji nakazującej podmiotowi kontrolowanemu wstrzymanie wykonywania działalności polegającej na świadczeniu usług komunikacji elektronicznej, Prezes UKE określa w niej termin jej obowiązywania, nie dłuższy niż 3 miesiące. W przypadku, gdy zagrożenia będące przyczyną wydania tej decyzji nie zostaną usunięte przez podmiot kontrolowany w wymaganym terminie, Prezes UKE może przedłużyć termin obowiązywania decyzji o kolejne 3 miesiące.

7. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes UKE wszczyna procedurę, o której mowa w art. 396.

Art. 399. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia, decyzji, o której mowa w art. 133 i 134 lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 131 ust. 1, lub obsługiwanego tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes UKE wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję zakazującą używania lub obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może zawierać postanowienie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą albo o przejęciu urządzenia do depozytu.

3. Prezes UKE uchyla postanowienie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego wydane w związku z:

- 1) brakiem pozwolenia - z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną - niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych;
- 3) brakiem decyzji, o której mowa w art. 133 i art. 134 - z dniem wydania użytkownikowi decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 4) brakiem wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 131 ust. 1 - z dniem wpisania urządzenia radiowego do rejestru.

4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu z powodu:

- 1) braku pozwolenia - jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) obsługi przez osobę nieuprawnioną - jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych;
- 3) braku decyzji, o której mowa w art. 133 i art. 134 - jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po wydaniu decyzji, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 4) braku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 131 ust. 1 - jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po dokonaniu wpisu urządzenia radiowego do rejestru.

5. W przypadku gdy nie została spełniona którakolwiek z określonych w ust. 4 przesłanek zwrotu urządzenia radiowego przyjętego do depozytu użytkownikowi, do urządzenia radiowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 1537 oraz z 2009 r. poz. 1241).

6. W przypadku wydania wymaganego pozwolenia, decyzja, o której mowa w ust. 1, wydana na skutek braku wymaganego pozwolenia wygasa.

Art. 400. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może wydać decyzję o:

- 1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmianie sposobu używania urządzenia;
- 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji szkodliwego zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;
- 4) czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn wystąpienia szkodliwych zakłóceń.

Art. 401. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, może powodować w określonym miejscu szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.

Art. 402. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 400 lub 401.

Art. 403. 1. Przepisów art. 388-400 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 86 lit. a-f oraz h, wykonujących we własnym zakresie zadania określone w przepisach odrębnych.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 86 lit. a-f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.

3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa UKE wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urządzeń, których praca jest zakłócana albo może być zakłócana.

ROZDZIAŁ 3

Postępowanie przed Prezesem UKE

Art. 404. 1. Postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

2. Odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przysługuje od decyzji:

- 1) o której mowa w art. 181 ust. 1 o ustaleniu znaczącej pozycji rynkowej;
- 2) w sprawie nałożenia, zmiany lub uchylecia obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 178 ust. 4;
- 3) w sprawie nałożenia, uchylecia, zmiany lub utrzymania obowiązków dostępowych symetrycznych, o których mowa w art. 157 ust. 1;
- 4) w sprawie nałożenia kar przez Prezesa UKE;
- 5) o których mowa w art. 397 ust. 4-6 - wydawanych w wyniku działań kontrolnych;
- 6) wydawanych na podstawie:
 - a) art. 144 ust. 5,
 - b) art. 146,
 - c) art. 158 ust. 1 i 4,
 - d) art. 162 ust. 1,
 - e) art. 166,
 - f) art. 180 ust. 1,
 - g) art. 196 ust. 3 i 5,
 - h) art. 200,
 - i) art. 209,
 - j) art. 211 ust. 2,
 - k) art. 214,
 - l) art. 217 ust. 1 i 3,
 - m) art. 225,
 - n) art. 279 ust. 2,
 - o) art. 370,
 - p) art. 372 ust. 1;
- 7) wydanych na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, obejmujących decyzje wydawane na podstawie: art. 12, art. 13 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 3, art. 18 ust. 9, art. 20, art. 24a, art. 25d ust. 1, art. 27 ust. 3 oraz art. 35a ust. 3.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 3, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

5. Postępowania w sprawach odwołań, o których mowa w ust. 3, toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm), o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty.

6. Na postanowienie wydane w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego przez organ współdziałający z Prezesem UKE, zażalenie nie przysługuje.

Art. 405. 1. Prezes UKE gromadzi informacje na temat ogólnego przedmiotu odwołań, liczby wniosków odwoławczych, czasu trwania postępowań odwoławczych oraz liczby wydanych decyzji o zastosowaniu środków tymczasowych.

2. Na uzasadniony wniosek Komisji Europejskiej oraz BEREC Prezes UKE przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, oraz decyzje i orzeczenia.

Art. 406. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy lub ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych Prezes UKE, w drodze postanowienia, może na uzasadniony wniosek strony ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa lub z urzędu w przypadku innych tajemnic prawnie chronionych.

2. Strona może zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, przedstawiane Prezesowi UKE.

3. Strona wnioskująca o takie ograniczenie jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom.

4. W przypadku nieprzedstawienia wersji dokumentu niezawierającej informacji objętych zastrzeżeniem, zastrzeżenie uważa się za nieskuteczne.

Art. 407. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach dotyczących pozwoleń radiowych, rezerwacji częstotliwości oraz czasowego używania urządzenia radiowego w celu zapewnienia przekazu informacji, o którym mowa w art. 133, Prezes UKE może zawiadamiać strony o decyzjach i innych czynnościach poprzez obwieszczenie na stronie podmiotowej BIP UKE, jeżeli strona wystąpiła albo wyraziła zgodę na takie jej zawiadamianie.

2. Doręczenie pisma uważa się za dokonane z dniem udostępnienia na stronie podmiotowej BIP UKE obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.

DZIAŁ IX.

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 408. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny w wysokości nie niższej niż 500 złotych i nie wyższej niż 5000 złotych.

2. Kto uniemożliwia dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń i aparatury, o których mowa w art. 387 ust. 1, podlega karze grzywny w wysokości nie niższej niż 500 złotych i nie wyższej niż 5000 złotych.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

4. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

5. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.

6. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1-3, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. poz. 2020 r. poz. 729 i 956).

Art. 409. 1. Kto:

- 1) wykonuje działalność telekomunikacyjną w zakresie nieobjętym wnioskiem o wpis do rejestru PT, w tym wykonuje działalność telekomunikacyjną bez złożenia wniosku o wpis do rejestru PT,
- 2) nie wypełnia obowiązku złożenia wniosku do Prezesa UKE o zmianę wpisu w rejestrze PT w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1,
- 3) nie wypełnia obowiązku złożenia do Prezesa UKE wniosku o wykreślenie z rejestru PT w przypadku, o którym mowa w art. 15 ust. 1,
- 4) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 40 ust. 2 i 3, art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, 4 i 7, art. 43, art. 47 ust. 1 i 4, art. 49 ust. 1, art. 51 ust. 1 i 2, art. 53, art. 55 ust. 1, art. 60, art. 61 ust. 1 i 2 i art. 62 ust. 1 w zakresie bezpieczeństwa sieci i usług oraz obowiązków na rzecz bezpieczeństwa państwa,

- 5) nie stosuje się do obowiązków nałożonych decyzjami, o których mowa w art. 46 ust. 2 i art. 48 ust. 1,
- 6) wykorzystuje częstotliwości, zasoby numeracji lub zasoby orbitalne, nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z tymi uprawnieniami,
- 7) używa urządzenia radiowego bez wymaganego wpisu do rejestru urządzeń, o którym mowa w art. 129 ust. 1, albo decyzji, o której mowa w art. 133 i art. 134, albo używa tego urządzenia niezgodnie z tym wpisem albo decyzją,
- 8) nie wykorzystuje, z przyczyn leżących po jego stronie, częstotliwości przyznanych w rezerwacji częstotliwości przez co najmniej 6 miesięcy,
- 9) wykorzystuje zasoby numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 139,
- 10) udostępnia zasoby numeracji nie będąc do tego uprawnionym na podstawie art. 144 ust. 1,
- 11) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE umowy, o którym mowa w art. 144 ust. 4,
- 12) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 147 ust. 2-4,
- 13) narusza zakaz, o którym mowa w art. 152 ust. 1,
- 14) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonej w decyzji wydanej na podstawie art. 154,
- 15) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji lub decyzji generalnej nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 158 ust. 1,
- 16) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny niezbędny dla zapewnienia łączności z użytkownikiem końcowym, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1,
- 17) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2,
- 18) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny, o którym mowa w art. 160,
- 19) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek wynikający z decyzji nakładającej obowiązek dostępowy symetryczny kolokacji, udostępniania elementów sieci telekomunikacyjnej oraz powiązanych zasobów, o którym mowa w art. 161,

- 20) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji rozstrzygającej spór o dostęp, o której mowa w art. 162,
- 21) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji zmieniającej umowę o dostęp lub decyzję, o której mowa w art. 166,
- 22) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 192,
- 23) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne związane z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów,
- 24) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki regulacyjne, wynikające z decyzji, o których mowa w art. 195 ust. 1 pkt 2-3,
- 25) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub wymagania dotyczące ofert określających ramowe warunki umów o dostęp,
- 26) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki opracowania i przedłożenia do zatwierdzenia przez Prezesa UKE oraz stosowania oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym,
- 27) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnej niezgodne z aktem delegowanym wydanym przez Komisję Europejską, o którym mowa w art. 198 ust. 1,
- 28) stosuje opłaty za zakańczanie połączeń w stacjonarnych lub ruchomych publicznych sieciach telekomunikacyjnej niezgodne z decyzją Prezesa UKE, o której mowa w art. 198 ust. 2,
- 29) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 207 ust. 2, art. 208 ust. 1-3, 5 i 6 lub wynikające z decyzji obowiązki, o których mowa w art. 201, art. 203-205 lub narusza zakaz, o którym mowa w art. 206,
- 30) nie wypełnia obowiązków nałożonych na rynkach detalicznych, o których mowa w art. 210 i art. 211,
- 31) nie wypełnia obowiązków wynikających z decyzji, o której mowa w art. 217 ust. 1,
- 32) nie wypełnia obowiązku przekazania Prezesowi UKE sprawozdania, o którym mowa w art. 226,
- 33) nie wypełnia warunków określonych w umowie inwestycyjnej, o której mowa w art. 227 ust. 1,
- 34) nie wypełnia nałożonych na niego obowiązków operatora multipleksu, o których mowa w art. 234 ust. 1,

- 35) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe, nie podając informacji, o których mowa w art. 244 ust. 2,
- 36) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,
- 37) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, o których mowa w art. 252, art. 253, art. 255-257, art. 259, art. 263-265, art. 266 ust. 2, art. 268 ust. 5, art. 270 i art. 277,
- 38) świadczy usługi telekomunikacyjne bez potwierdzenia zgodności danych podanych przez abonenta na podstawie art. 261 ust. 1,
- 39) narusza warunki dostępu do usług, warunki zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej oraz warunki świadczenia usług określone w art. 262 ust. 1-3 i 6,
- 40) nie przekazuje Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 271 ust. 2 i art. 273 ust. 3,
- 41) nie wykonuje w terminie obowiązku określonego w decyzji, o której mowa w art. 272 ust. 5,
- 42) nie przekazuje, zgodnie z art. 275, danych dotyczących świadczonych usług do narzędzia porównawczego zapewnianego przez Prezesa UKE lub nie aktualizuje tych danych,
- 43) nie wykonuje obowiązku określonego w decyzji, o której mowa w art. 276 ust. 1,
- 44) uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnienia do zmiany przydzielonego numeru, o którym mowa w art. 280,
- 45) uniemożliwia korzystanie z uprawnień do przeniesienia przydzielonego numeru, o których mowa w art. 281 i art. 282,
- 46) nie dokonuje zwrotu środków, o którym mowa w art. 284,
- 47) uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnienia do wyboru dostawcy usług, o którym mowa w art. 285,
- 48) uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnienia do zachowania ciągłości świadczenia usługi dostępu do internetu, o którym mowa w art. 286,
- 49) nie realizuje obowiązków, o których mowa w art. 287 i art. 291 ust. 1,
- 50) nienależyście realizuje uprawnienia abonenta, o których mowa w art. 280-283, art. 285-286 i art. 289,
- 51) nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 295 ust. 1-2 i 4,
- 52) nie zapewnia użytkownikom końcowym z niepełnosprawnościami dostępu do świadczonych przez siebie udogodnień i usług, o którym mowa w art. 297 ust. 1,
- 53) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki określone w art. 298-301,

- 54) nie przekazuje w terminie zgłoszenia, zgłoszenia aktualizacyjnego lub informacji o terminie zakończenia świadczenia usługi z dodatkowym świadczeniem, o których mowa w art. 302 ust. 2 i 3,
- 55) umożliwia świadczenie usługi o z dodatkowym świadczeniem niezgodnie z art. 305,
- 56) żąda od abonenta zapłaty niezgodnie z art. 306,
- 57) nie wypełnia obowiązków wynikających z decyzji, o których mowa w art. 307 ust. 1,
- 58) nie wypełnia obowiązku uzyskania zgody abonenta, o którym w art. 308 ust. 1,
- 59) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki, określone w art. 308 ust. 2-3 i 6,
- 60) nie doręcza abonentowi wykazu wykonanych usług, o którym mowa w art. 309 oraz szczegółowego wykazu wykonanych usług, o którym mowa w art. 310,
- 61) świadczy dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej za pośrednictwem lokalnej sieci radiowej przy użyciu urządzeń zlokalizowanych u użytkownika końcowego bez jego uprzedniej zgody, o której mowa w art. 311,
- 62) narusza nakaz, o którym mowa w art. 312,
- 63) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 323 ust. 1, art. 327 ust. 1, art. 333 i art. 334,
- 64) nie wykonuje obowiązku świadczenia usługi lub obowiązku oferowania specjalnego pakietu cenowego lub wykonuje je niezgodnie z decyzją, o której mowa w art. 316 ust. 4, art. 319 ust. 5, art. 320 lub art. 327 ust. 2,
- 65) nie realizuje uprawnień konsumentów lub uprawnień użytkowników końcowych w zakresie usługi powszechnej, o których mowa w art. 314 ust. 3 i 4, art. 324-326,
- 66) narusza obowiązek zachowania tajemnicy komunikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 347,
- 67) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 353 i art. 354,
- 68) przetwarza dane objęte tajemnicą komunikacji elektronicznej, dane abonentów lub dane użytkowników końcowych nie mając ku temu podstawy prawnej,
- 69) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, o którym mowa w art. 359,
- 70) używa automatycznych systemów wywołujących lub używa telekomunikacyjnych urządzeń końcowych dla celów przesyłania niezamówionej informacji handlowej bez uprzedniego uzyskania zgody użytkownika końcowego,

- 71) niezgodnie z przepisami art. 361 przechowuje informacje w urządzeniach końcowych użytkownika końcowego lub korzysta z informacji zgromadzonych w tych urządzeniach,
- 72) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników sygnału telewizyjnego, dokonuje sprzedaży odbiornika sygnału telewizyjnego niespełniającego wymagań wynikających z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 368 ust. 5,
- 73) będąc przedsiębiorcą, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników radiofonii cyfrowej, dokonuje sprzedaży odbiornika radiofonii cyfrowej niespełniającego wymagań wynikających z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 368 ust. 6,
- 74) nie wykonuje obowiązków związanych z udostępnianiem lub prowadzeniem oddzielnej rachunkowości, o których mowa w art. 369 ust. 2,
- 75) będąc importerem lub nabywcą wewnątrzspółnotowym pojazdów kategorii M sprzedaje pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,
- 76) będąc podmiotem wynajmującym pojazdy kategorii M wynajmuje długoterminowo pojazdy kategorii M wyposażone w samochodowy odbiornik radiofoniczny nieprzystosowany do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych,
- 77) nie wypełnia warunków dostępu do infrastruktury technicznej oraz rozliczeń z tego tytułu, określonych w decyzji lub w umowie, zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 78) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wynikających z decyzji lub decyzji generalnej,
- 79) nie wypełnia lub nienależyte wypełnia warunki w sprawie dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 80) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu określonej w decyzji wydanej na podstawie art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych,
- 81) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3-5 oraz art. 6a-6f, art. 7, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14 oraz art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii,

- 82) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3, art. 4 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za uregulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012,
- 83) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez Prezesa UKE
- podlega karze pieniężnej.

2. Prezes UKE, jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot, który:

- 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe;
- 2) nie realizuje lub nienależyście realizuje zobowiązania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 10;
- 3) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 361.

3. Kara, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

4. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes UKE może nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

5. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 410. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 409 ust. 1 i 2, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

2. W przypadku, gdy podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej nie osiągnął przychodu lub osiągnął przychód w wysokości nieprzekraczającej 500 000 zł, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia średni przychód osiągnięty przez podmiot w trzech kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających rok nałożenia kary pieniężnej.

3. W przypadku, gdy podmiot nie osiągnął przychodu w okresie, o którym mowa w ust. 2, lub gdy przychód podmiotu w tym okresie nie przekracza 500 000 zł, Prezes UKE może nałożyć na podmiot karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 15 000 zł.

4. W przypadku, gdy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary pieniężnej podmiot nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia przychodu za rok kalendarzowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej, Prezes UKE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia

- 1) przychód osiągnięty przez podmiot w roku kalendarzowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 - średni przychód osiągnięty przez podmiot w trzech kolejnych latach kalendarzowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku nie wypełniania obowiązku uzyskania zgody użytkownika końcowego, o której mowa w art. 360, Prezes UKE nakłada, biorąc pod uwagę charakter i zakres naruszenia, na podmiot karę pieniężną w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub do 1 mln zł, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa. Ustępów 2, 3 i 7 nie stosuje się.

6. W przypadku, gdy podmiot powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych podmiotów, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1, Prezes UKE uwzględnia przychód osiągnięty przez te podmioty w roku kalendarzowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia charakter i zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

8. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 złotych.

9. Kary, o których mowa w art. 409 ust. 1 i 2 stanowią przychód Funduszu Szerokopasmowego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

10. Prezes UKE przekazuje na rachunek Funduszu Szerokopasmowego środki pochodzące z kar w terminie 30 dni od dnia ich pobrania.

Art. 411. 1. Kto nie wypełnia obowiązku:

- 1) wdrożenia technicznych i organizacyjnych środków ochrony, o których mowa w art. 363,
 - 2) informacyjnego, względem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, o którym mowa w art. 364 ust. 1,
 - 3) informacyjnego, względem użytkownika, o którym mowa w art. 364 ust. 4,
 - 4) prowadzenia rejestru naruszeń danych osobowych, o którym mowa w art. 367 ust. 1
- podlega karze pieniężnej nakładanej przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Do kar nakładanych na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy art. 409 ust. 3-5 oraz art. 410. Uprawnienia Prezesa UKE określone w tych przepisach przysługują Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
REDAKCYJNYM I LEGISLACYJNYM
Iwona Szulc
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Cyfryzacji
/- podpisano elektronicznie/

